

5th July 1962] [Sri M. Bhaktavatsalam]

There is rainfall in all the catchment areas in Nilgiris and weather is cloudy at Periyar and Papanasam. Neyveli generator was shut down on 26—6—1962 and is expected to be put back into service on 5th or 6th July 1962.

The inflows during the last 24 hours correspond to generation of 111.2 lakhs of units.

திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் க்ளாரிஃபிகேஷன், ஸார். இந்தமாதிரி பருவ நிலையில் இவ்வளவு பெரிய மாறுதல் இந்த வருஷம் ஏற்பட்டதன் காரணத்தை அரசாங்கம் ஆராய்ந்தார்களா? கிருஸ்துமஸ் ஐலண்டில் சோதனைகள் நடக்கிறதே அதற்கும் இதற்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் உண்டா என்று ஆராய்ந்தார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது இந்த அரசாங்கம் ஆராயக்கூடியது அல்ல. அதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் நம்மிடம் இல்லை. இருந்தாலும் பருவ ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள் இதைப்பற்றி ஆராய்வார்கள். அதிலிருந்து ஏதாவது தெரிந்தால் சொல்லுகிறேன்.

IV.—REVISED BUDGET FOR 1962-63—GENERAL DISCUSSION—(cont.)

* திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், 1962-63-ம் வருஷ பட்ஜெட்டை நமது மதிப்பு மிக்க நிதி அமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ரொம்பவும் விரிவான பிரசங்கம் மூலம் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்தார்கள். அத்துடன் பட்ஜெட்டை எல்லா மெம்பர்களும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டி, நன்றாக விளக்கக்கூடிய முறையில் ஏராளமான பிரசங்களுடன் இந்த பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், இந்த பட்ஜெட்டில் இவ்வளவு பிரசங்கங்கள் கொடுத்திருந்தாலும், இவைகளையெல்லாம் நன்கு படித்து, புரிந்துகொள்ள அதிகம் அவகாசம் வேண்டும். வழக்கமாக இதற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு நாள் அவகாசம் மட்டும் கிடைப்பதால் அதற்குள் கூடிய வரையில் தெரிந்துகொண்டதை வைத்துக்கொண்டுதான் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

ரெவின்யூ ஸைடில் இந்த வருஷம் 106 கோடி ரூபாய் தான் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எக்ஸ்பெண்டிச்சர் ஸைடில் 116 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகையால் சுமார் 9 கோடியே 51 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அதைச் சரிகட்ட புது வரிகள் போடவேண்டும் என்று கூறி அதற்கான பிரேரணைகள் நமக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளைப் பார்க்கும்போது, சென்ற வருஷத்தில் இந்த மாகாணத்தின் நிலை என்ன என்பதை பரிசீலனை எண்ணுவது பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். சுமார் 7-8 வருஷங்களுக்கு முன் நம்முடைய மாகாணத்தின் ரெவின்யூ என்ன என்பதை பார்ப்போம். 1954-55-ம் ஆண்டில் மொத்த ரெவின்யூ சுமார் 43 கோடி ரூபாய். 1955-56-ம் ஆண்டில் சுமார் 52 கோடி

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

[5th July 1962]

ரூபாய்; 1956-57-ம் ஆண்டில் சுமார் 56 கோடி ரூபாய்; 1957-58-ம் ஆண்டில் 62 கோடி ரூபாய்; 1958-59-ம் ஆண்டில் 69 கோடி ரூபாய்; 1959-60-ம் ஆண்டில் 81 கோடி ரூபாய்; 1960-61-ம் ஆண்டில் 92 கோடி ரூபாய். அதே சந்தர்ப்பத்தில் 1961-62-ல் ரிவைஸ்டு எஸ்டிமேட்டுப்படி 89 கோடி ரூபாய் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது—அது தான் புரியவில்லை. சாதாரணமாக 7-8 வருஷத்தில் நமது வருமானம் உயர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் பார்த்தால் சுமார் 9, 4, 6, 8, 11 கோடி என்று ஒவ்வொரு வருஷமும் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. 7-8 வருஷங்களில் நமது ரெவினியூ சுமார் $2\frac{1}{2}$ மடங்கு பெருகியிருக்கிற இந்த நிலையில் 1961-62-ம் ஆண்டில் 82 கோடி என்று சொல்வதுதான் புரியவில்லை. நிதிக் கமிஷன் சிபாரிசு பிரகாரம் 2 கோடி ரூபாய் வேறு உபரியாக கிடைத்திருக்கிறது. எனவே 1961-62-ல் நமது ரெவினியூவை அண்டர்-எஸ்டிமேட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தான் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் சராசரி 9 கோடி ரூபாய் வீதம் வருமானம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் நமது ஃபைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே எக்ஸ்பெண்டிசர் ஸைடை ஓவர் எஸ்டிமேட் செய்து, ரெவினியூ ஸைடை அண்டர்-எஸ்டிமேட் செய்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். நமது ஃபைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு வழக்கமாக நல்ல பெயர் உண்டு. இருந்தாலும் இப்படி குறைத்து மதிப்பிடுவதற்குக் காரணம் என்ன என்று புரியவில்லை. இதே முறையில் பார்த்தால், நமது ரெவினியூ இயல்பாக பெருகிவரும் முறையிலும், இப்போதுள்ள வரி இனங்கள் நன்கு வசூலிக்கப்படுவதாலும் இன்னும் ஐந்து வருஷங்களில் நமது வருமானம் சுமார் 180 கோடியாக பெருகலாம். குறைந்தது சுமார் 150 கோடி ஆகலாம் என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியும். எனவே புதிய வரி போட வேண்டுமா என்ற பிரச்சனை எழுகிறது இப்போதுள்ள வரித் திட்டத்தில் வீக்கேஜ் இருக்கிறது. ஏராளமான பேர்கள் வரி இவேஷன் பண்ணுகிறார்கள். இதைச் சரியானபடி டைட்டன் பண்ணி வசூல் செய்தால், புதிய வரி போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். உதாரணம்—திருச்சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக் கொள்வோம். முன்பு நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. கோபால ரெட்டி அவர்கள், சேல்ஸ் டாக்ஸ் பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம், ஒரு “காமதேனு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தக் காமதேனுவை வைத்துக்கொண்டு நமது நிதிப் பிரச்சனைகளை சரி செய்து கொள்ளலாம்” என்று அடிக்கடி சொல்வது வழக்கம். ஆகவே, இந்த காமதேனுவை, விற்பனை வரியை சற்று கடுமையுடன் வசூல் செய்தால் மேலும் கடன் எழுப்பவோ அல்லது புதிய வரிகள் போடவோ அவசியம் இருக்காது. அந்த முறையிலே இதை கவனிக்காமல் பெரும் பாலும் இந்த பட்ஜெட்டை நமது ஃபைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு ரெவினியூ சைடை அண்டர் எஸ்டிமேட் செய்தும் எக்ஸ்பெண்டிசர் சைடை ஓவர் எஸ்டிமேட் செய்தும் தயாரிப்பது வழக்கமாகப் போய்விட்டது போலும். திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க இந்த சட்டசபை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை மக்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக புதிய வரிகள் போடத்தான்

5th July 1962] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

வேண்டுமென்றால் வரிகள் போடலாம். அதை மக்களும் கடமையாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். திட்டமும் வேண்டாம், வரியும் வேண்டாம் என்பது சுதந்திரா கட்சிக்கே சொந்தமானது. புதிய வரிகள் போடவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, இன்றைய தினம் உள்ள நிலைமை என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய மொத்த பணம் 290 கோடி ரூபாய். இதற்கு 190 கோடி ரூபாய் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வரப் போகிறது. பாக்கி, 100 கோடி ரூபாய் இந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அப்படி என்றால், வருஷம் ஒன்றுக்கு 20 கோடிதான் தேவைப்படுகிறது. இந்த 20 கோடியை சாதாரணமாக விதித்துள்ள வரிகளைச் சரியானபடி வசூல் செய்தாலே சமாளித்து விடலாம். ஆகவே, இவைகளில் கவனம் செலுத்தாமல் இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நான் ஒரு ஃபினான்ஷியல் எக்ஸ்பர்ட் அல்ல. ஆனால் என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு இந்த பட்ஜெட் பெரும்பாலும் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் சைடை இன்பிளேட் பண்ணி தயாரித்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். சிலவினங்கள் மிதமிஞ்சியிருக்கிறது. அதிலும் நான்-பிளான் எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்கே அதிகம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த பட்ஜெட்டின்படி உத்தேச செலவு ரூபாய் 116 கோடியில் பிளானுக்காக 20 கோடி நீக்கி பாக்கி 96 கோடியும் நான்-பிளான் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் அதாவது காபிட்டல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் இல்லாத இனங்களுக்கே செலவாகிறது. உதாரணமாக, லாண்ட் டெவலப்மெண்ட், மைனர் இர்ரிகேஷன் முதலிய விவசாயத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதைப் பார்ப்போம். நமது நிதியமைச்சர் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்த விவசாய இலாகாவை நல்ல முறையிலே விருத்தி செய்வதில் மிகவும் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நீண்ட காலம் விவசாய இலாகாவை தன் பொறுப்பில் எடுத்துக்கொண்டு நிர்வகித்த அனுபவத்தால் விவசாயிகளின் தேவையை நன்கு தெரிந்துள்ளார். அவருடைய காலத்திலே நல்ல முறையில் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலே விவசாயத் துறை முன்னேற்ற மடைந்து உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்றால் அதற்கு அவருடைய பொறுப்புணர்ச்சியும், நிர்வாகத் திறமையும், சலியா உழைப்பும், உற்சாகமும் தான் காரணம். அதற்கு நாம் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த மாகாணத்திலுள்ள விவசாயிகள் எல்லோரும் அவருக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட்டிலே கூட விவசாயத்துறையிலே அவர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு, அதிக பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்றால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

டிராக்டர்கள் ஹயர் பர்சேசுக்காக 12 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. நியூ வெல் சப்ஸிடி ஸ்கீம்க்காக 73.54 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. டியூப் வெல், ஆர்டிசன் வெல்லுக்காக 28.88 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பில்டர் பாயிண்ட் கிணறுகளுக்கு 7.13 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயில் என்ஜின்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [5th July 1962]

அண்டு எலக்ட்ரிக் ஹயர் பர்சேஸ் ஸ்கீழ்க்காக 17.99 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகமொத்தம் 1.39 கோடி அதாவது சுமார் ஒரு கோடியே 40 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் முழுவதும் லோன் ஸ்கீம்கள். சிலவினங்கள் அல்ல. கடன் கொடுத்து திரும்பப் பெரும் கடன் திட்டம். ஆகவே கடன் திட்டங்களை எல்லாம் தனியாக பிரிக்கவேண்டும். லோன் ஸ்கீமை எக்ஸ்பெண்டிசர் சைடில் போடக்கூடாது. இந்த ஒரு கோடியே 40 லட்சம் என்பது அவ்வளவு பெரிய தொகை ஒன்றுமல்ல. லோன் ஸ்கீமை ஈடுசெய்வதற்காக விவசாயிகளுக்கு புதிய வரி போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். நிலவரி, தண்ணீர் வரி மூலம் எதிர்பார்க்கும் ரெவின்யூ சுமார் 1 கோடி 30 லட்சம் ரூபாய். இதற்கு வேறு வழி கண்டு பிடிக்கவேண்டும். புதிய வரி போடக்கூடாது. புதிதாக லோன் ரெயிஸ் பண்ணலாம். இப்படி ஒரு லோன் வேண்டுமென்று கேட்டால், 5 நிமிஷத்தில் அது ஓவர் சப்ஸ்கிரைப் ஆகிவிடும். நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் இருக்கிறது. அமைதியும், பாதுகாப்புமுள்ள ஒரு நல்ல ஸ்டேபிள் கவர்ன்மெண்டை ஏற்படுத்தியுள்ள பெருமை நமக்கு உண்டு. இதையெல்லாம் முக்கியமாக கவனித்து லோன் சைட் வேறு, எக்ஸ்பெண்டிசர் சைட் வேறாக பிரிக்கவேண்டும். இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்ய நமக்கு அவகாசம் இருக்கிறது. புதிதாக உத்தேசிக்கும் எல்லாவித வரி திட்டங்களும் நேர்முகமாகவும் மறைமுகமாகவும் விவசாயிகள் தலையில் தான் அதிகமாக விழுகிறது. காரணம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் பெரும் பாலும் அதாவது 80 சத விகிதம் விவசாயிகள். புதிய வரித் திட்டங்கள் விவசாயிகளைப் பாதிக்காத முறையில் நாம் ஜாக்கிரதையாகயிருக்கவேண்டும். திட்ட வேலைகளை நடத்துவதற்கு மக்கள் வரி கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாம் மேலும் மேலும் புதிய வரிகள் போடுவது, அதிலும் விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் வரி போடுவது நியாயமாகாது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகின்றேன். அப்படி பரிசீலனை செய்து, சில வரிகளை வாபஸ் வாங்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும். பார்லிமெண்டில் சென்ட்ரல் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது நம்முடைய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சில வரிகள் கூடாது என்று ஆட்சேபித்தார்கள். மத்திய அரசாங்க நிதி மந்திரி கனம் மொராரஜி தேசாய் அவர்கள் அங்கத்தினர்களின் அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சில வரிகளை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டார். இதை அவர் மிகவும் தைரியமாகச் செய்தார். அதேபோல் இங்குள்ள அங்கத்தினர்களின் அபிப்பிராயத்தை கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தைரியமாக முன்வரவேண்டும். அப்படி தைரியமாக முன்வந்து சிலவரிகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அறிக்கையில் கிட்டத்தட்ட நாலில் ஒரு பாகம் விவசாயத்திற்கு என்று

5th July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நாம் 17 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு பல திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு இது சம்பந்தமாக, அதிக உணவு உற்பத்தி ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்புக்களைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். முக்கியமாக, டேக்கன் ஓவர் எஸ்டேட் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய குளங்கள், கால்வாய்கள் எல்லாம் மராமத்து செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் Modernisation செய்யப்படவில்லை, அதாவது சீரமைப்பு வேலைகள் நடைபெறவில்லை. எல்லாக் கால்வாய்களும் பழைய திட்டத்திலேயே வகுக்கப்பட்டு, மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவைகளை நல்ல முறையிலே சீரமைப்பு செய்தால், மேற்கொண்டும் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்யமுடியும். அதுபோக 150 டியூப் வெல்ஸ் உருவாவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி டியூப் வெல்ஸ் அமைப்பதுடன், ஆங்காங்கு கம்யூனிடி வெல்ஸ் வெட்டினால், அந்தந்த கிராமத்திலே உள்ள குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் மக்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனப்படும். சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட் 4 இடங்களுக்கு மட்டும் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இம்முறையை பரவலாக்க வேண்டும். சாயில் டெஸ்டிங் யூனிட்கள் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லையில் இருந்தால், மண் வளம் சரியா, இல்லையா என்பதைக் கண்டுபிடித்து அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். மண் வளத்திற்குத் தகுந்தபடி என்ன பயிரை பயிரிடலாம் என்று கண்டுபிடிப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

அதேபோல் விதை விநியோகம் செய்வதிலே கிராம சகாயக் உதவி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றும் யோசனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் முக்கியமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் பஞ்சாயத்து பொறுப்பில் சம்சாரிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இப்படி வாங்கிக் கொடுப்பதிலே, கிரைய துகையில் 3-ல் 2 பங்கு தொகை அவர்களுக்கு முன்பணமாக கொடுக்கப்பட்டால் விநியோகம் செய்வதிலே கஷ்டம் இருக்காது. ஏனெனில் ஏழை மக்கள் விதைகளை சேமித்து வைத்து, பின்னால் இரண்டு அல்லது நான்கு மாதங்கள் கழித்து கிரைய துகை பெருவதின் மூலம் இந்தத் திட்டப்படி விதைகளை விநியோகம் செய்வதிலே கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் 3-ல் 2 பங்கு கிரைய துகை முன்பணமாக கொடுப்பதற்கு வழி செய்தால், நல்ல விதைகளை கிராம மக்களுக்கு கிராம சகாயக் மூலம் கொடுப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இது போக, பெர்டிஸைன்ஸ் டிஸ்ட்ரிபியூஷனில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கிரெடிட் சொஸைடிகளுக்கு விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. பண வசதி குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால், சென்ட்ரல் சொஸைடிகள் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சென்ட்ரல் பாங்கு பணம் கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்குமானால் ஆங்காங்கு இருக்கிற கிரெடிட் சொஸைடிகள் மூலமாக விநியோகத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தால், பெர்டிஸைன் விநியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய சில ஊழல்களைக்கூட நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழி ஏற்படும்.

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [5th July 1962]

உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டுமென்றால், 'கிராப் ஆன்ட் காட்டில் இன்ஷூரன்ஸ்' திட்டம் மிகவும் தேவை என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

அது போக, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய 'டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்' செவ்வனே செயல்படவில்லை. அதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் சில டெனன்ட்ஸ்கள் சரியாக பயிர் செய்வதற்கு யோசிக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. பரீட்சார்த்தமாக ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில் ஜூடிஷியல் டிபார்ட்மென்டிற்கு அந்தப் பொறுப்பை மாற்றி, அந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தினால் நலம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டுறவு அடிப்படையிலே இருக்கக்கூடிய ஸ்பெஷல் ஸ்கீம் ஒன்று, அதாவது 'Special Financial Scheme' உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூபாய் 12 லட்சம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாய மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கு இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருப்பதால் அது வரவேற்கத்தக்கது. 1961-62-ல் விவசாய மக்களுக்கு ரூ. 31 கோடிக்கு கடன் வசதி செய்து தரப்பட்டது. கூட்டுறவு அடிப்படையில் இது ஒரு நல்ல திட்டம்.

கால்நடை சம்பந்தமாக திருநெல்வேலியில் ஒரு 'லைவ் ஸ்டாக் பாசம்' உருவாக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு மந்திரி அவர்களும் இதில் அக்கறை செலுத்தி உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு வழி செய்து இருக்கிறார்கள். இது ஒன்றுதான் திருநெல்வேலியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆக்கமான வேலை, 'காபிட்டல் வொர்க்'. வேறு ஒருவிதமான திட்டமும் திருநெல்வேலியில் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்வி சம்பந்தப்பட்டமட்டிலும், ஸ்காலர்ஷிப் அளிப்பதற்கு வருவாய் வரம்பு ரூ. 1,500-ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக் கூடியது.

பஞ்சாயத்து யூனியன் கண்ட்ரோலில் இப்பொழுது எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் இருக்கிறது. அதை பூராவும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பொறுப்பிலே கொடுப்பதற்கு ஏதோ ஒரு திட்டம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது அவ்வளவு நல்லது அல்ல என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுது 'எலிமெண்டரி எஜுகேஷன்' அவர்களிடம் இருக்கும்பொழுது, யூனியன் கமிஷனர் பொறுப்பிலே அது போகிறது. அதில் சில ஊழல்கள் இருப்பது கல்வி இலாகாவிற்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் திட்டத்தையே கொஞ்ச காலம் அமுல் நடத்தி, அந்த அனுபவத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அவசியம் ஏற்பட்டால் பூரா பொறுப்பையும் யூனியனுக்குக் கொடுப்பது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

5th July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

‘இரிகேஷன்’ சம்பந்தமாக, எங்கள் பகுதியில் ஒரு மேஜர் இரிகேஷன் திட்டம் அதாவது அடவினார்கோவில் திட்டம் செயல்படுவதற்கு எஸ்டிமேட் ‘பெண்டிங்’-காக இருக்கிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைத்திய சம்பந்தமாக, பிரகா டிஸ்பென்ஸரிகளை ‘அப்கிரேட்’ செய்வது நலம் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சில பிரகாவில் பாபுலேஷனை எடுத்துக்கொண்டால், ‘டாலுக் ஹெட்குவார்டர்ஸ்’ பாபுலேஷனை விட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பிரகா டிஸ்பென்சரிகளை அப்கிரேட் செய்வதற்கு ஒரு திட்டம் கொண்டு வருவது நலம். சித்த வைத்தியசாலையை எங்கே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று இப்பொழுது சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. குற்றலம், தென்காசி பகுதி இதற்கெல்லாம் பொருத்தமான இடம் என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். சித்த வைத்தியசாலையோடு ஒரு காலேஜும் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். சித்த வைத்தியசாலையோடு ஒரு காலேஜும் குற்றலத்தில் ஏற்படுத்துவது நலம். அதற்குத் தேவையான ‘ஹெர்ப்ஸ்’ எல்லாம் அங்கே ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே, குற்றலத்தில் ஒரு சித்த வைத்தியசாலையும், ஒரு காலேஜும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நான் சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவையில் நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பே அங்கே உள்ள மில் சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷன் வைத்துக் கொள்ளுவதற்கு தயாராக இருந்தார்கள் என்றும், அதற்கு அனுமதி கோரினார்கள் என்றும் தெரியவருகிறது. அப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில் மின்சாரம் நிறைய இருக்கும் என்ற காரணத்திற்காக, அம்மாதிரி தெர்மல் ஸ்டேஷன் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு இடம் கொடுக்க வில்லை. அன்றே அவர்கள் கேட்டபடி அனுமதி கொடுத்திருந்தால், அவர்கள் செலவு செய்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருப்பார்கள். தேவைப்படும்பொழுது அதிலிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். அப்பொழுதே இதைச் செய்திருந்தால், கோவையில் உள்ள மில்களுக்கு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலை ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் தெர்மல் ஸ்டேஷன் வைக்க பிரியப்பட்டால், அதை வைப்பதற்கு வழி செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். செங்கோட்டையில் ‘பிரைவேட் எண்டர்பிரைஸ்’-ல் உள்ள மின்சார கம்பெனி சரியான நிலைமையில் வேலை செய்யவில்லை. அதற்கு குறைந்த ‘காம்பன் ஸேஷன்’ தான் கொடுக்கவேண்டும். அதை எடுத்துக்கொண்டு “நாஷனலைஸ்” செய்யலாம். அதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

அது போக ‘லோ டென்ஷன்’ மின்சாரத்திற்கு இப்பொழுது 25 நயா பைசா கட்டணம் விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கிற 25 நயா பைசாவே ஜாஸ்தி. அதை இன்னும் அதிகப்படுத்துவது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ள

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [5th July 1962]

விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற 25 நயா பைசாவுக்குமேல் 10 சத விகிதம் கூட்டினால், அது பொது மக்களை மிகவும் பாதிக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ரோடு வசதி செய்வதற்காக ரூ. 120 லட்சம் கிராண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது காணாது. ஏனென்றால் நான்கு, ஐந்து வருஷங்களாக பராமரிப்பு செய்யப் படாமலேயே ரோடுகளெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை maintain செய்வதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதற்காக ரூ. 120 லட்சம் காணாது என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலத்தீர்வை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது போட இருக்கிற நிலத்தீர்வையைப் பார்த்தால், 1 ரூபாயாக இருக்கக்கூடிய தீர்வை கிட்டத்தட்ட 3 ரூபாயாக உயர்கிறது. ஏற்கனவே 'லாண்டு செஸ்' 12 நயா பைசா, 'எஜுகேஷன் செஸ்' 20 நயா பைசா, 'ஸர்சார்ஜ்' 13 நயா பைசா, அது போக, 'லோகல் செஸ்' 45—50 நயா பைசா ஆக 1 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். 60 சத விகிதம், 40 சத விகிதம் உயர்த்தினால், ஒரு ரூபாய் தீர்வை செலுத்துவது, கிட்டத்தட்ட 3 ரூபாயாக உயரும். இதைக் கொஞ்சம் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். இதை இரண்டு பிரிவாக பிரிக்கலாம் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, இருபோக நஞ்சை நிலம் 'டபிள் வெட் கிராப்' என்ற தரத்தில் வரும் நிலங்களுக்கு தீர்வையை உயர்த்திவிட்டு, ஒரு 'வெட் கிராப்', ஒரு 'டிசை கிராப்' என்ற தரத்தில் வரும் நிலங்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுக்கலாம். அல்லது மொத்தத்தில் 'பிளாட் ரேட்டாக' ஏகருக்கு ரூ. 1 அல்லது 2 என்று ஒரு திட்டம் வகுத்தால் விவசாய மக்களுக்கு அதிக பாதகம் ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் போட்ட திட்டப்படி பார்த்தால் சர்க்காருக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆனால் விவசாய மக்களிடம் போகும் பொழுது ஒரு ரூபாய் செலுத்துகிறவர்கள் 3 ரூபாய் செலுத்த வேண்டுமே என்று யோசிக்கிறார்கள். இப்பொழுது கூட பஞ்சாயத்து யூனியனில் 50 நயா பைசா போட்டபொழுது மக்கள் கொஞ்சம் வருத்தப்பட்டார்கள். உடனடியாக அவர்களிடம் 'உங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும், ஆகையால் 50 நயா பைசா கொடுப்பதுபற்றி நீங்கள் யோசிக்கக்கூடாது' என்று சொன்னோம். அவர்களும் பிறகு திருப்தியாகக் கொடுக்க தயாரானார்கள். சர்க்கார் போடப்போகிற அதிகத் தீர்வைக்கு விவசாயிகளுக்கு என்ன பிரதி பிரயோசனம் கிடைக்கப் போகிறது? உரம் சுலபமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி செய்வதற்கு ஏதாவது திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறதா? உர விநியோகத்தில் இருக்கக் கூடிய ஊழல்களைப் போக்கி, அதை நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? உரம் சம்பந்தமாக 'ஸ்டான்டேர்டைஸ்' செய்திருந்தாலும், அந்த உரத்தில் ஆங்

5th July 1962] [திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

காங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் 'அடல்டி ரேட்' செய்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்கு ஓரளவுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அம்மாதிரி 'அடல்டி ரேஷன்' செய்வதை உடனடியாக தடுக்க வழிவகைகள் காணவேண்டும். நான் அதுபற்றி 'அக்ரிகல்சரல் டிமாண்டு' விவாதத்தின் போது மேலும் சொல்லுகிறேன்.

புதியவரி போடுவதற்கு யோசனை கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். கமிஷன் கடைகள் ஒரு வருஷத்திற்கு 3 லட்சம், 4 லட்சம் ரூபாய்க்கு வரவு செலவு நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் பேரில் 'டாக்ஸ்' விதிக்கலாம். அவர்கள் இப்பொழுது வியாபாரம் செய்யக்கூடிய வரி ஒன்று தான் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய 'டர்ன் ஓவர்' பேரில் ஒரு வரி விதிக்கலாம். ஒரு கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் வசூல் செய்துவிடலாம் என்பதைத் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன்.

பஸ் கட்டணம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பொது மக்களை பாதிக்கக்கூடிய நிலைமையில் பஸ் கட்டணம் கூடக்கூடாது. அதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஆ. துரை அரசன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இந்த விவாதத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நானும் எனக்குத் தெரிந்த சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தில் வைப்பதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுவருகிற விவாதத்தை கூர்ந்து கவனிக்கும்பொழுது, 'எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள நண்பர்கள் குறை கூறுகிறார்கள், குறை கூறுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நல்ல உள்ளம் படைத்த சிலரும் போடப்பட்டிருக்கிற வரி ஏழை மக்களை நிச்சயம் பாதிக்கும்...

(Sri Munu Adhi was passing between the Chair and Sri A. Duraiyarasan who was speaking.)

MR. SPEAKER : Order, order. The hon. Member should not pass between the Chair and the hon. Member who is just now speaking. The hon. Member may continue his speech.

திரு. ஆ. துரை அரசன் : என்ற நிலைமையைத் தெரிவித்து, அவர்களுடைய நல்ல உள்ளங்களை திறந்து காட்டியதற்காக எனது இதயம் கலந்த நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அறந்தாங்கி தொகுதி சுமார் 600-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களைக் கொண்டது. இதிலே சுமார் 500-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்கள் ஜமீன்தார்கள் ஆட்சியிலிருந்தும், இனம் தார்கள் ஆட்சியிலிருந்தும், சுமார் 10 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு தான் அரசாங்கத்தால் "டேக்கன் ஓவர்" (taken over) செய்யப்

[திரு. ஆ. துரை அரசன்] [5th July 1962]

பட்டு, ஏற்கெனவே சாதாரணமான நிலத் தீர்வை செலுத்திக் கொண்டு வந்தவர்கள் அதிகமான அளவுக்கு, அவ்வாறு அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, நிலத் தீர்வை செலுத்த வேண்டிய நிலையில் இருப்பதால், அப்பேர்ப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மேலும் இப்பொழுது புதிதாக வரிகள் விதிக்கப்படுவதினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் மேலும் உயருவதற்கு வழி வகை காண முடியாது என்ற நிலையிலே இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே நிலத் தீர்வை என்ற பெயரால் போடப் பட்டிருக்கிற வரியையும், தண்ணீர்த் தீர்வை என்ற பெயரால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரியையும், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலையிலே இருப்பதற்கு என்னுடைய வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அறந்தாங்கித் தொகுதியிலே உள்ள 600-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களிலே, அறந்தாங்கித் தலைநகரில் மட்டும் வெளிச்சத்திற்காகப் பயன்படுகிற மின்சாரத்தைத் தவிர, கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கிறவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அறந்தாங்கி வடக்குப் பகுதி—தென் பகுதி, கீழ்ப்பகுதி, மேல் பகுதியில் நஞ்சை புஞ்சை நிலத்தை விவசாயமாகக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும், மீனவர்களுக்கும் எந்த அளவுக்கும் இந்த மின்சாரம் பயன்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே சேஷசாயி பிரதர்ஸ் என்ற தனிப்பட்ட நிறுவனத்தினரால் இந்த மின்சார விநியோகம் நகரில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அறந்தாங்கிக்குத் தென்-வட பகுதியிலே ஏராளமான காட்டாறுகள் ஒடுகின்றன. இந்த ஆறுகளின் குறுக்கே சிறு சிறு அணைக்கட்டுகளைக் கட்டுவதன் மூலமாக, சுமார் 10,000 ஏக்கராவுக்கு மேற்பட்ட நிலங்களை வளமுள்ள நிலங்களாக ஆக்கமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 26-12-1958-ல் அறந்தாங்கி மிராசுதார்கள் சங்கம் என்ற பெயரால் ஏற்பட்டுள்ள அமைப்பு, தீர்ப்பாசன விஷயமாக உணவு உற்பத்தி கவுன்சிலுக்கு ஒரு பெரிய மகசரை அனுப்பியிருக்கிறது. ஆனாலும் அறந்தாங்கிக்குத் தென் பகுதியிலே கருங்காட்டு அணைக்கட்டு என்று சொல்லப்படுகிற வேலை நடைபெறுகிற நற்பவளக்குடி அணைக்கட்டும், இப்பொழுது ஆவுடையார் கோவிலில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிற அணைக்கட்டையும் தவிர, வேறு எந்த அணைக்கட்டையும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படாதது குறித்து என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு, பல இடங்களிலே புதிதாக தொழிற்பேட்டைகளை நிறுவுவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும், வானத்தை அண்ணாந்து பார்த்து வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய அறந்தாங்கி போன்ற பின் தங்கிய பகுதிகளில் ஏதாவது தொழிற்பேட்டைகள் நிறுவுவதற்கான திட்டம் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாதது குறித்து நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். தேர்தல் நேரத்திலே அந்த வட்டாரத்தில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த மதிப்பிற்குரிய நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அறந்தாங்கியில் ஒரு நூற்பு ஆலையை நிறுவப்

5th July 1962] [திரு. ஆ. துரை அரசன்]

போவதாகவும், அதற்கான வேலைகள் துவங்கப் போவதாகவும், தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டங்களிலே தெரிவித்து வந்தார்கள். சென்ற 6-3-62-ம் தேதியில், பட்டுக்கோட்டை கூட்டுறவு துணைப் பதிவாளர் திரு. எஸ். ராமசுவாமி அவர்கள், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூட்டுறவு முறையில் தூற்பு ஆலை ஒன்று ஏற்படுத்தும் திட்டத்தின் கீழ் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு கூட்டுறவு தூற்பு ஆலை நிறுவ முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றும், இந்த ஆலை அறந்தாங்கியில் அமைக்கப்படுமென்றும், இந்த ஆலையை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யவும், ஆலையினுடைய விதிகளைப் பரிசீலனை செய்யவும், 15-3-62 மாலை 5-30 மணிக்கு தஞ்சை கூட்டுறவு மத்திய பாங்குக் கட்டிடத்தில் ஒரு கூட்டம் நடைபெறுமென்றும், அக்கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும் படிக்கேட்டு கொள்வதாக ஒரு அச்சிடப்பட்ட வேண்டுகோளை பலதரப்பட்ட முக்கியஸ்தர்களுக்கும் அனுப்பியிருந்தார்கள். பின்னர் வந்த செய்திகளிலிருந்து மேற்படி தூற்பு ஆலை திடீரென்று மாயவரம் பகுதிக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டதாக பத்திரிகைகளிலே பார்த்தேன். அறந்தாங்கியில் முகாமிட்டிருந்த மாகாணக் கூட்டுறவுப் பதிவாளரிடம், சுமார் 1,000 பேர்களுக்குமேல் கையெழுத்திடப்பட்ட ஒரு மகசுரைக் கொடுத்து, இந்த தூற்பு ஆலையை அறந்தாங்கியில் நிறுவவேண்டுமென்று என்னுடைய கருத்தையும், என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் தெரிவித்துக்கொண்டேன். இந்த நிலையிலே, இந்த தூற்பு ஆலையை அங்கே நிறுவ இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளாததற்கும், ஏன் வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்படுகிறது என்பதற்கான காரணத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்குப் பிறகு நடைபெறுகிற பிரசாரக் கூட்டங்களில் எல்லாம், அறந்தாங்கியில் ஆளும் கட்சி தோற்றுவிட்டது என்ற காரணத்தால் தூற்பு ஆலை வேறு இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது என்றும், ஆளும்கட்சி நண்பர்கள், அங்கத்தினர் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்தால் ஒரு வாரத்திற்குள் மில்லே அங்கு கொண்டுவந்து விடுகிறோம் என்றும் பேசி வருகிறார்கள். ஜனநாயக ஆட்சியை நாம் கடைப்பிடித்திருப்பதனால், இது போன்ற மாற்றந்தாய் மனப்பான்மை ஜனநாயக சர்க்காரில் இருக்கலாமா என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் ஆலையார்கோவிலுக்குத் தெற்கே பல இடங்களில் சிறு அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அறந்தாங்கியின் வட பகுதியிலே பல இடங்களிலே ஊற்றுக்கள் இருப்பதாக தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆராய்ச்சி நிபுணர்களை நியமித்து, அந்த ஊற்றுக்களைத் தோண்டி பம்புசெட்டுகள் மூலமாகவாவது தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே சுமார் 15 ஆண்டு காலமாக திட்டமிடப்பட்ட சோட்டுப்புள்ளி வாய்க்கால் இன்னும் செயலற்றுக் கிடக்கிறது. ஆகவே அந்த வாய்க்காலைத் தோண்டுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த சினிமாக்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரியை என்னுடைய பகுதி போன்ற பிற்போக்குப் பகுதி

[திரு. ஆ. துரை அரசன்]

[5th July 1962]

களைப் பொறுத்தவரையில் இன்னும் ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்திப் போடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் வரி விதிக்கப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைசியாக, நிலத் தீர்வையை மேலும் அதிகரிக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்றும், விவசாயிகள் மின்சாரத் தைப் பயன்படுத்துவதால் மின்சாரத்திற்கு மேலும் வரி விதிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு, தண்ணீர் தீர்வையையும் உயர்த்தக்கூடாதென்றும் கேட்டுக்கொள்வதோடு, ஏழைகள் தலையில் மேலும் இந்த வரி சுமத்தப்படுமென்பதால் நிதிநிலை அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லையென்பதை கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. என். ராமசாமி உடையார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்ததை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரிகளை விதிப்பதென்றால் யாருக்கும் கொஞ்சம் சிரமமாகத்தான் இருக்கும். இருந்தாலும்கூட இப்பொழுது சமுதாயம் இருக்கக் கூடிய நிலையைப் பார்த்தால் இந்த வரிகளை விதிக்க வேண்டியது அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். அந்த முறையில் விதிக்கப்படும் வரிகளைக் கொடுக்கத் தயங்கக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். விதிக்கக்கூடிய வரிகளை கொடுக்க முடியாத சக்தி இல்லாதவர்களுக்கு, கொடுக்கக்கூடிய சக்தியைக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் வரியைக் கொடுக்கக்கூடியவர்களுடைய கொடுக்கும் சக்தியை உயர்த்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி கொடுக்கக்கூடிய சக்தி இல்லாமல் இருக்கக் கூடியவர்கள் 100-க்கு 75 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த 75 பேர்களும் கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள்தான். ஆகவே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது விவசாயத்திற்கும் மற்ற தொழில்களுக்கும் வேண்டிய தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு ஒதுக்கி இருந்தாலும்கூட நான் முன்னதாகச் சொல்லியது போல முக்கால்வாசி பேர்கள் விவசாயிகள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதாது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. சமீபகாலமாக சுமார் ஐம்பது வருடங்களில் பார்த்தால் ஜனத்தொகை பன் மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறது தெரியவரும். சாதாரணமாக சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் 1911-ம் வருஷத்தில் சேலத்தின் ஜனத்தொகை 18 லட்சமாக இருந்தது. அது இப்பொழுது 38 லட்சமாக பெருகி விட்டது. அந்த அளவில் விவசாயப் பொருள்கள் பெருகி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அந்த அளவு அவை பெருகவில்லை. விலைவாசி உயர்வுக்கு அதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் வெளி தேசத்தில் எல்லாம், குறிப்பாக அமெரிக்காவில் பார்த்தால், பயிரிடுவதற்கு 'பிரைஸ்' கொடுக்கிறார்கள், மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சமீ

5th July 1962] [திரு. என். ராமசாமி உடையார்]

பத்தில் கூட நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அந்த முறையில் இங்கே முடியாவிட்டாலும் ஜனப் பெருக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு என்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்க வேண்டியது தான். ஆகவே விவசாயிகளுடைய நிலையை அபிவிருத்தி செய்யவும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காகவே பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அத்துடன் இல்லாமல் இன்னும் நல்ல முறையில் விவசாயத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் சேலம் ஜில்லாவில் பெரிய அணைக்கட்டுகளோ, மேட்டூர் அணைக்கட்டைத் தவிர, வேறு நீர் தேக்கங்களோ கிடையாது. வேறு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக எந்த வசதியும் ஏற்படுத்துவதற்கான அறிஞரியும் இல்லை.

சேலம் ஜில்லாவில் பெரும்பகுதியானவர்கள் நெசவாளர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு தொழில்களில் ஈடுபட முடியாமல் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவு தொழிலில் நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது என்று அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் மட்டுமல்லாமல் மற்ற சமூகத்தினர்கூட நெசவு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே தான் கோவை ஜில்லாவும். அங்கும் அதிகப்படியான மில்கன் ஏற்பட்டதன் காரணமாக பலர் வேறு தொழில்களுக்குப் போக முடியாமல் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். எனென்றால் நெசவுத் தொழில்தான் அவர்களுக்கு லாபகரமாக இருக்கிறது. அதுதான் அவர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறது. பத்து வருடகாலமாக நெசவாளர்களுடைய நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாக இருந்தது. சதந்திரம் வந்த பிறகு அவர்களுடைய நிலைமை கொஞ்சம் முன்னேற்ற மடைந்ததால் அநேகம் பேர்கள் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுதான் அவர்களுடைய தொழிலுக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும்கூட ஒரு வருடத்தில் இருக்கிற விலை மறு வருடத்தில் இல்லாமல் இருப்பதால் அவர்களுக்கு சில சமயங்களில் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் வியாபாரிகள் தான். அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்துக்கொண்டு வருவதால் ஓரளவு அவர்கள் நல்ல நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கம், விற்பனைசாலை முதலியவைகளை வைத்துக்கொடுத்திருப்பதால் அவர்களுடைய நிலை இப்பொழுது அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது அவர்களுக்கு நிரந்தரமான வருமானம் வருகிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்போலவே விவசாயிகளுக்கும் நிரந்தரமான வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் வழிவகை செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவில் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமானால் 100 அடி அல்லது 150 அடி ஆழம் வெட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு கிணறுகள் வெட்டித்தான் விவசாயம் செய்ய

[திரு. என். ராமசாமி உடையார்] [5th July 1962]

வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி கிணறுகள் வெட்டுவதாக இருந்தால் ஐயாயிரம் பத்தாயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. இப்படி செலவு செய்து விவசாயிகளால் கிணறுகளை வெட்டிக்கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே மற்ற இடங்களில் கொடுப்பது போன்று பெரிய பெரிய ட்ரில்லிங் மிஷின்களை அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசாங்கமே முன் வந்து நாலேந்து கிராமங்களுக்கு ஒன்றாகக் கொடுத்து கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்ய உதவி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக மழையை எதிர்பார்த்துக்கொண்டுதான் சேலம் ஜில்லா விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். மழை இல்லையானால் அவர்களால் பயிரிட முடியாது. ஆகவே கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுத்தால் அவர்களால் நிரந்தரமாக விவசாயம் செய்ய முடியும். மழை இல்லாவிட்டாலும் தண்ணீர் நிரந்தரமாகக் கிடைக்கும் என்ற அளவில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே சேலம் ஜில்லாவில் ட்ரில்லிங் மெஷின் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு 500 அல்லது 750 ரூபாய் கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது போதாது. இன்னும் அதிகப் படியாகக் கொடுத்துதவி, மழை இல்லாவிட்டாலும், நிரந்தரமாக தண்ணீர் கிடைத்து விவசாயம் செய்யக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நிரந்தரமாக வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் கிராமங்களில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருவதற்கு வழிவகை ஏற்படும். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் அதை ஆரம்பித்து வைத்து அதன் பலனைப் பார்த்து அதன் பிறகு மற்ற இடங்களில் ஆரம்பிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது மட்டுமல்ல. இப்பொழுது கூட்டுறவு முறையிலும் கூட்டுப்பட்டா முறையிலும் பல வேலைகளைச் சர்க்கார் ஆரம்பிக்க இருப்பதைக் கண்டு நான் அவற்றை வரவேற்கிறேன். ஆகவே இந்த நடவடிக்கையையெல்லாம் துரிதமாக எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து கிணறுகளை வெட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு உதவி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்சமயம் பல தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அந்தந்த தொழில்களைச் செய்ய ஆர்வம் இல்லாமல் வேறு தொழில்களுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அமைக்கப்பட இருக்கும் இரும்பு ஆலையை சேலத்திலேயே அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அதை வேறு எங்கெங்கோ அமைக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் சேலத்தி

5th July 1962] [திரு. என். ராமசாமி உடையார்]

லேயே அதை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் கிடைக்கக்கூடியதில் இரும்பு சத்து குறைவாக இருக்கிறது என்று கனம் கல்வி அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். இருந்தபோதிலும் அமைக்கப்போகிற இரும்பு ஆலையை சேலத்திலேயே அமைத்து சேலம் ஜில்லா பொருளாதாரத்தை நல்ல வகையில் அதிகப்படுத்த வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய பெரிய நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கு வசதி இல்லாமலிருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரைக்கும் சிறு சிறு ஆணைகளையும் நீர்த் தேக்கங்களையும் கட்டினால், உடனடியாக கிணறுகளில் தண்ணீர் வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். வெள்ளக்குண்டம் என்ற ஊரில் ஏரி ஒன்று கட்டப்போவதாக நான்கைந்து வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தது; அதிகாரிகளும் பார்த்துவிட்டுப் போனார்கள். அந்தத் திட்டம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதை உடனடியாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபோன்று பல நீர்த் தேக்கங்களை உடனுக்குடன் அரசாங்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலத் தீர்வையை விதித்திருக்கிறோம். இது அவசியம் தான் என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. மற்ற இடங்களுக்கும் சேலத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் மிட்டாக்கள் இருந்தன. இப்பொழுது அந்த மிட்டா நிலங்களை அரசாங்கம் கைக்கொண்டு விட்டது. என்றாலும், வரி விதிப்பு முறை ஏற்கனவே இருந்தது போலவே இருக்கிறது. சிறிய ஓடைகளோ ஆறுகளோ இருந்தாலும், அவைகளில் ஆடிக்கொரு நாள், அமாவாசைக்கொரு நாள் தான் தண்ணீர் வரும். இருந்தாலும், அதை ஆறு என்று கணக்குப் போட்டு, 'நிரந்தரமாக நீர் பாய்கிறது' என்று கணக்கிட்டு, நிலத் தீர்வையையும், நீர்த் தீர்வையையும் ஒன்றாகப் போட்டு ஏற்கனவே வருவத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வரி விதிப்பு முறையே இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தண்ணீருக்கு வசதி இல்லாவிட்டாலுங்கூட, நஞ்சை என்ற கணக்கிட்டு, ஏக்கராவுக்குப் பத்து ரூபாய் முதல் இருபது ரூபாய் வரைக்கும் தீர்வை விதிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நஞ்சை என்ற அடிப்படையில் இப்பொழுதும் வரி போட்டால் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட இடங்களைப் பரிசீலனை செய்து, தகுந்த முறையில் வரி விதிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு எல்லாக்கிணறுகளிலும் தண்ணீர் இருப்பதில்லை. மின்சாரத்திற்கு இப்பொழுது போடப்படும் வரி எப்படியிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். மின்சாரத்தை உபயோகிப்பவர்கள் ஏதோ இந்த அதிக வரியைக் கொடுத்தாலுங்கூட, மினிம் சார்ஜ் கூட கட்ட முடியாமல் மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்களுக்கு அதிகப்படியாக வரி போடுவது என்றால் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கும்.

[திரு. என். ராமசாமி உடையார்] [5th July 1962]

ஆகவே, ஒரு ஹார்ஸ் பவருக்கு ஐம்பது ரூபாய் என்றிருக்கும் மினிமம் சார்ஜ்ஜையே எடுத்துவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஸ்ஸுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அது போடப்பட வேண்டியதுதான். ஆனால், வரி விதிதம் மிகவும் அதிகம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லாரிகளுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியும் அதிகமாக இருக்கிறது. மைல் கணக்கின் அடிப்படையில் வரி விதிதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் சற்று கடினமாகத்தான் இருக்கும். இவைகளைப் பொறுத்தவரையில் மறு பரிசீலனை செய்து தகுந்த முறையில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற முறையில் அரசாங்கத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்கின்றேன். நான் குறிப்பிட்ட சில யோசனைகளை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் கொண்டு, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பிரசங்கத்தை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. சேனாபதி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் வருஷத்திய நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மிகவும் வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே விவசாயிகள் சம்பந்தமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திட்டங்களெல்லாம் மிகவும் நல்ல, சிறந்த திட்டங்களாகும். அதற்குக் காரணம், விவசாயத் துறையிலே எட்டு வருஷங்கள் பணியாற்றிய அமைச்சர் அவர்கள் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருப்பதுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு நல்ல முறையிலே அனேக திட்டங்களை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மண் வளப் பாதுகாப்பு, சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்கள் போன்றவையெல்லாம் விவசாய அபிவிருத்திற்கு உகந்த திட்டங்களாகும். நல்ல திட்டங்களாக இருந்தாலுங்கூட, இவற்றை நிறைவேற்றுவதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. குறைபாடுகளை நிவர்த்தித்து விட்டால் இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் உண்மையிலேயே நாட்டை வளப்படுத்தக் கூடியன என்பதை நாம் நிரூபித்துவிட முடியும். அமைச்சர் அவர்கள் போட்ட திட்டங்களை நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகளும், அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்த கனம் அங்கத்தினர்களும், குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும் ஒத்துழைத்து இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஒரு இடத்திலே குளம், குட்டை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படும்போது, எதிர்க்கட்சியினர் அதை மறுத்து, வேறு இடத்திலே போடவேண்டுமென்று தடை செய்த காரணத்தால், திட்டக் காலம் பூர்த்தி ஆகிற வரைக்கும் தகராறு தீராத நிலையில் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்படவேண்டியிருக்கும். ஆகவே, எதிர்க்கட்சியினர் கொள்கையிலே வேறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலுங்கூட, திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று பொது மக்களின் சார்பாக அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திலே, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளக்கிலும் 7,500 ஏக்கராக்கள் வரையில்

5th July 1962] [திரு. அ. சேனாபதி கவுண்டர்]

சேர்த்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதிலே பல பகுதிகளில் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் அவசியமில்லாமல் இருக்கலாம். டெல்டாப் பிரதேசத்தில் ஏற்கனவே வரப்பு கட்டி, நீர் வளம் மிகுந்ததாகச் செய்திருக்கும் காரணத்தால், அந்தப் பகுதியிலுள்ள பள்ளாக்குகளில் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை அவர்கள் செலவிட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. ஆனால், வரண்ட பிரதேசம், வேறு நீர் வளமே இல்லாத பல பகுதிகள் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளுக்கு 7,500 ஏக்கரங்கள் என்பது போதாது. காரணம், ஒவ்வொரு வருஷமும் பல லட்சம் டன்கள் அளவுக்கு மண் வளம் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றது. மழை பெய்கிற காலத்தில், தடுப்பு இல்லாத காரணத்தால், மண் வளம் ஒவ்வொரு வருஷமும் லட்சக்கணக்கான டன் அளவுக்கு ஒதுங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. பத்து, இருபது வருஷங்களுக்கு முன்பு இயற்கையாகவே வளர்ந்த சப்பாத்திக் கள்ளி பாதுகாப்பாக இருந்தது. அது இயற்கையாகவே மண் வளத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தது. அது இப்பொழுது அழிந்துவிட்டது. ஆகவே, இந்தச் சமயத்தில், பல பகுதிகளில் ஏக காலத்தில் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால்தான் ஒவ்வொரு வருஷமும் வீணாக அடித்துச் செல்லப்படக்கூடிய மண்ணைத் தடுத்து நல்ல பூமியாகப் பாதுகாக்க முடியும். மண் வளப் பாதுகாப்பு செய்யாவிட்டால், அவை பாலைமடாக மாறும் தன்மையாக இருக்கிறது. ஆகவே, நீர் வளம் மிகுந்த தண்ணீர் பாயும் பிரதேசங்களை விட்டுவிட்டு, மற்ற பகுதிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அந்தப் பகுதிகளுக்கு மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். மண்ணைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல், பூமியில் நீர் ஊற்றுகள் இருப்பதற்கும் இது உதவியாக இருக்கும். “ஆற்றுப் பெறுக்கற்று அடிசடும் அந்நாளில் ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகட்டும்” என்று ஒரு பெரியவர் பாடியது போல, அந்தப் பூமியிலே மழை பெய்த தண்ணீரை ஆங்காங்கே தேக்கி நிறுத்திவிட்டால், கிடைத்துப் பாசனத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, இதிலே சிரத்தை கொண்டு, 7,500 ஏக்கர் மட்டும் ஒரு பள்ளாக்குக்கு என்று ஒதுக்கியிருப்பதை மாற்றி, தேவையில்லாத பகுதிகளில் இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டு, வரண்ட பகுதிகளுக்கு இதை விஸ்தரித்து, குறைந்தது ஒரு பள்ளாக்குக்கு 25,000 ஏக்கரில் ஒரு வருஷத்தில் மண் வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மழை பெய்த காலத்திலே அடித்துச் செல்லக்கூடிய தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். ஒட்டன் சத்திரம் பக்கத்தைச் சுற்றி மலை இருக்கிறது. அங்கு ஒரு அணைக்கட்டுக் கூட இல்லாமல் எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லாத வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்கு நூற்றுக்கணக்கான குளங்களை அமைக்க முடியும். பழைய காலத்தில், பாண்டிய நாட்டு அரசர்களுக்கும் சேர நாட்டு அரசர்களுக்கும் இடையே எல்லையைப்பற்றி தகராறு இருந்த காரணத்தால், இந்தப் பகுதியில் குளங்கள் அமைக்காமல் இருந்துவிட்டார்கள் என்று நான்

[திரு. அ. சேனாபதி கவுண்டர்] [5th July 1962]

கருதுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலிருந்து வரக்கூடிய நான் அப் படித்தான் கருதுகிறேன். காரணம், மதுரை மாவட்டத்திலே என்னுடைய பகுதி வரைக்கும் குளங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால், இந்தப் பகுதியில் குளங்கள் இல்லை. சுமார் 100 குளங்கள் வரை கட்டுவதற்கு அங்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அங்கு 100 குளங்களை அமைத்தால் சுமார் 25 ஆயிரம் முதல் முப்பதாயிரம் ஏக்கர் பூமி பாசன வசதி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல முடியும். இதைப் பிரத்தியேகமாகக் கவனிக்க தனியாக இன்ஜினீர்களை நியமிக்கவேண்டும். பொதுவாக பெரிய இன்ஜினீர்கள் எல்லோரும் பெரிய திட்டங்களிலேயே அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இவைகளுக்கென்றே பிரத்தியேகமாக அதிகாரிகளை நியமித்து, வேடசெந்தூர், அரவக்குரிச்சி, தாராபுரம், ஓட்டன்சத்திரம் போன்ற பகுதிகளில் ஏராளமான குளங்களைக் கட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பிற்பட்ட பகுதியிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

10-30
a.m.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்குப் பல கருவிகள் சப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக டிராக்டர் கொடுக்கிறார்கள். டிராக்டர் வாங்கி வைத்தால் அதற்கு ஆகக் கூடிய செலவு அதிகமாகிறது. வேண்டிய உறுப்புகள் உடனடியாகக் கிடைக்காத காரணத்தினால் பல சமயங்களில் டிராக்டர்களை ஓட்ட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்தமாதிரியான கஷ்டங்களைப் பார்க்கும்போது டிராக்டர்களை ஓட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் ஏற்படும் நஷ்டத்தைப் பார்க்கும்போது டிராக்டர் வைத்திருப்பது லாபகரமாக இல்லையென்பது என் அபிப்பிராயம். டிராக்டருக்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் கிடைக்கவில்லையென்று சில மாதங்கள் காத்து இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. டிராக்டர் சப்ளை செய்யும்போது அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும் அந்த இலாகாவே சுலபமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து கொடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் சர்க்காரே இன்னும் அதிகமாக டிராக்டர்களை வாங்கி வைத்து குறைந்த வாடகைக்கு விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய பெரும் நஷ்டத்தையும் தவிர்க்க முடியும். எனவே அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரிகளைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரத்திற்குப் போட்டிருக்கக்கூடிய வரி சிறிது விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். வறண்ட பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் மின்சாரத்தை எப்போதும் உபயோகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க இன்றையதினம் மின்சாரத்திற்காக அவர்கள் அதிக வரி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது நிச்சயமாக அந்த விவசாயிகளை கஷ்டத்திற்கும், நஷ்டத்திற்கும் ஆளாக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பத்து பர்சன்ட் தான் என்றாலும் இது மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். ஏற்கனவே பம்பு செட்டு வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்குப் பல தொல்லைகள்

5th July 1962] [திரு. அ. சேனாபதி கவுண்டர்]

இருக்கின்றன. மின்சார வெட்டு ஏற்படும்போது அவர்கள் மாற்றுப் பாசன முறையை வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இரவில் மின்சார சப்ளை கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கூலியாட்கள் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே காலையில்தான் ஏற்றம் வைத்தோ, ஆயில் பம்பு வைத்தோ பாசனம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி தண்ணீர் இறைப்பதில் விவசாயிகளுக்கு இரட்டிப்புச் செலவு ஆகிறது. இந்த நிலையில் மின்சாரத்திற்கும் வரியைக் கூட்டுவது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. ஆகவே மின்சாரத்திற்குப் புதிதாகப் போடக் கூடிய வரியை ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு செஸ் என்று 3 ரூபாய் வரி அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்போது புதிதாக தென்னிந்தியாவில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் அரசாங்கத்தால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் அவை நல்லமுறையில் செயல்பட்டு, லாபம் அடையக் கூடிய நிலைமைக்கு வராத காரணத்தினால் அவைகளுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் பற்றிச் சொல்லும்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். எந்தத் திட்டத்தில் எந்தக் காரியத்தை எடுத்தாலும் மிக்க காலதாமதம் ஆகிறது. ஒவ்வொரு காரியத்திற்காகவும் கிராமத்தைவிட்டுச் சென்று அங்கே காத்து இருந்து வருவது என்றால் காலதாமதமாகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய பிரயாசையைக் குறைக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தவகையில் எந்த மனு அனுப்பினாலும் உடனடியாக ஒரு மாத காலத்திற்குள் கவனிக்கப்படவேண்டும் அல்லது 2 மாத காலத்திற்குள் கவனிக்கப்படவேண்டும் என்றாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் மிக நன்றாக அமைந்துள்ளது. இதை அமுல் நடத்த மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதோடு, அவர்களுக்கு எவ்வித கஷ்டமும், சிரமமும் இல்லாது பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, குறிப்பாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்க முடியாத தற்கு வருந்துகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே விவசாயிகளுக்கு வரிச்சுமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயிகள் மிகமிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விதித்திருக்கக் கூடிய வரியானது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுதும் அதிகமான வரியை விதிக்க திட்டமிட்டிருப்பதானது அவர்கள் விவசாயத்தை நல்லமுறையில் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். விவசாயக் குடும்பங்கள் அழிந்துவிடக்கூடிய நிலைமைதான் உண்டாகும். வேறு எவ்விதப் பலனும் அடைய முடியாது. விவசாய உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'டன் கணக்கில்' அபி

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] 5th July 1962

விருத்தி உயர்ந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விலைவாசிகளும் 'டன் கணக்கில்' உயர்ந்திருக்கின்றன. விவசாய உற்பத்தி அதிகமாக இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்தால் உண்மையிலேயே அதிகவிலை இத்தனை மடங்கு ஏறுவதற்கு நியாயம் இருக்கக் கூடாது. இதை யோசிக்கவேண்டும். கட்டுப்பாடு இல்லாமல் விலைகள் உயர்ந்துகொண்டே போவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்து தடுக்க ஏற்பாடு செய்ததாகத் தெரியவில்லை. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தினால் தான் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற பொதுமக்கள் நல்ல நிலைமையை அடைய முடியுமே தவிர விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகப்போக மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் தான் குறைந்து கொண்டே வரும் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரசாயன உரங்கள் நிலை அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். 1961-62-ஆம் வருஷத்திலே அதிகம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதிகம் கிடைத்த ரசாயன உரங்கள் ஒருவேளை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு கிடைத்திருக்கின்றதோ என்னவோ என்றுதான் சந்தேகப்படவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. திருவாடானை போன்ற பிற்பட்ட தாலுக்கா வாசிகளாகிய எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பது மிகமிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கேட்டால் அலாட்மெண்டு கிடைக்கவில்லையென்று கூறுகிறார்கள். அலாட்மெண்டு கிடைத்தாலும் போதுமானதாக இல்லையென்று கேட்ட அளவு கொடுப்பது இல்லை. ரசாயன உரத்தையே நம்பியிருக்கக்கூடியவர்கள் இதனால் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகவேண்டியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் இந்த ரசாயன உரத்தை நம்பாமல் இயற்கை உரங்களையே நம்பி விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்த விவசாயிகள், இப்போது ரசாயன உரத்தை நம்பி இயற்கை உரத்தைச் சேகரிக்கத் தவறியதின் காரணமாக விவசாயினுடைய நிலை மிகமிக மோசமாகிக்கொண்டு வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக ரசாயன உரத்தை அலாட்மெண்டு செய்வதற்கும், காலாகாலத்திலே அந்த ரசாயன உரங்கள் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி செய்வதற்கும் வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரசாயன உரங்கள் கிடைத்தாலும் அதனுடைய விலை உடனே நிர்ணயம் செய்யப்படுவதில்லை. அப்படியில்லாமல் விலையையும் நிர்ணயித்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ரசாயன உரங்கள் கள்ளமார்க்கெட்டில் ஏராளமாக விற்கப்படுகின்றன. இங்கே அலாட்மெண்டு கிடைப்பதில்லை. கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்கின்றவர்களுக்கு யார் அலாட்மெண்டு செய்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. இப்படி கள்ளமார்க்கெட்டில் ரசாயன உரங்கள் விற்கப்படுவதை உடனடியாக தடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு ஒரு ஸ்பெஷல் டிபார்ட்மெண்டு ஏற்படுத்தினாலும் சரி, உடனடியாக இப்படி கள்ளமார்க்கெட்டில் விற்பனை செய்கிறவர்களைப் பிடித்துத் தண்டிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு மிக மிகப் பிரயோஜனமாக இருப்பது கடலைப் பிண்ணாக்கு தான். அதன் விலை மூட்டை ஒன்றுக்கு 40 ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. 40 ரூபாய் கொடுத்தாலும் பிண்ணாக்கு மூட்டையைப்

5th July 1962][திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

பெற முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கட்டைப் பின்னாக்குக் கிடைக்கும்படியாக அதிகமான மூட்டைகளை ஒதுக்கி, மிக குறைந்தபட்ச விலைக்கு விற்கும் படியாகவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொறுக்குவிதைகளும் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பது இல்லை. கிடைத்தாலும் அதற்கு விலை நிர்ணயம் இன்னும் வரவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். எந்த பருவத்தில் எந்த விதையை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமோ அந்தப் பருவத்தில் அந்த விதை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது இல்லை. விலையை உடனடியாக நிர்ணயம் செய்து குறிப்பிட்ட பருவ காலத்திற்குள் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். சில விதைகள் முளைப்பது இல்லை. இப்படி விதைகள் முளைக்காமல் போவதனால் பெருத்த கஷ்ட நஷ்டத்திற்கு உள்ளாக நேரிடுகிறது. அப்படியின்றி நல்ல விதைகளாகப் பார்த்து சப்ளை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

தரிசு நிலங்கள் அபிவிருத்திப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தரிசு நிலங்கள் முழுவதையும் உழுது, அங்கங்கே இருக்கிற கால்நடைகள் கூட மேய்வதற்கு இடமில்லாமல் கிராமப்புறங்கள் காட்சி அளிக்கின்றன. கால்நடைகள் வளர்ப்பதற்கே இதனால் முடியாமல் போகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அந்தந்த கிராமங்களில் உள்ள நில அளவு, அங்கே இருக்கிற சமசாரிகளின் எண்ணிக்கை இதையெல்லாம் கொண்டு விவசாயிகள் கால்நடைகளை வைத்து வளர்ப்பதற்கு இத்தனை ஏக்கரா நிலம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சட்டமியற்றவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தரிசு நிலங்களைக் கண்டபடி 'சாரி' செய்வதால் ஏற்கனவே இருக்கும் நஞ்சை நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்முடியாது. தரிசு நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்வதால் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இரண்டு மூன்று வருடங்களாக தண்ணீர் பற்றாமல் பயிர்கள் சாவியாகப் போய்விட்டது. ஜமீன் தாரர்கள் காலத்தில் இத்தனை ஏக்கர் பரப்புள்ள நிலத்திற்கு இத்தனை ஏக்கர் பரப்புள்ள கண்மாய்கள் இருக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தது. தற்போது தரிசு நிலங்களைச் சாரிசெய்கிற காரணத்தால் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விட்டது. ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் இது போல தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

மண் வளப் பாதுகாப்புக்காக அதிகமாகச் செலவு செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். எங்கள் பிராந்தியத்தில் ஆறு வருஷங்களுக்கு முன்பு வெள்ளம், புயல் ஏற்பட்ட நேரத்தில் ஆற்றோரத்திலிருந்த கிராமங்கள் அடித்துக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. இதை முதல் மந்திரியவர்கள் நேரிலேயே பார்த்திருக்கிறார்கள். பழைய நிதி மந்திரியவர்களும், இப்போதிருக்கும் மராமத்து மந்திரியவர்களும் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அரித்துச் செல்லப்பட்ட கிராமங்களுக்கு எந்த விதமான நிவாரணமும் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக, துடுப்பூர், அனுமந்தகுடி, மணக்குடி, கிடங்கூர்,

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [5th July 1962]

அறுதூற்றியவயல் போன்ற கிராமங்கள் அடித்துச் செல்லப்பட்டதை இப்போது கூடப் பார்க்கலாம். முதல் மந்திரியவர்கள் உப தேர்தல் சமயத்தில் அங்கே வந்தபோது ஜனங்கள் இது பற்றி மனுக் கொடுத்தார்கள். அதற்கு அவர் 'நீங்கள் ஒட்டுப் போடுங்கள், நாங்கள் இதைச் சரிப்படுத்தித் தருகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை சரிப்படுத்திக் கொடுக்கவில்லை. உடனடியாக இவற்றைச் சீர் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

நிலவரியைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். 30 ஆண்டுகளாக இந்த வரி ஒரே சீராக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்காரிலே நிலங்களை ஜமீனி விருந்து எடுத்துக் கொண்டு தேதியில் இருந்து செட்டில்மெண்ட் செய்கிற வரையில் அதிகமாக வரி வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட் செய்த பிறகு அதைத் குறைத்துத் தருவதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்னும் குறைத்துத் தரப்படவில்லை. வரியைக் குறைக்காமல் விவசாயிகளை வற்புறுத்தி, நிலங்களை ஜப்தி செய்து வசூல் செய்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து வேறு ரூபாய் ஒன்றுக்கு 4 அணா, 8 அணா, 12 அணா, ஒரு ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் அதிக வரி போட்டு வசூல் செய்கிறார்கள். இதை வசூலிக்கும்போதும் நிலத்தை ஜப்தி செய்து வசூலிக்கிறார்கள். இந்த வரிகளை வசூலிக்காமல் இருக்கும் கிராம முன்சீப்புகளை சஸ் பெண்ட் செய்து வருகிற காரணத்தால் அந்த கிராம முன்சீப்புகள் ஜப்தி நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்து விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூலிக்கிறார்கள். அந்தக் கிராம முன்சீப்புகளை சஸ்பெண்ட் செய்யக்கூடாது என்று ஆர்டர் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில், குறிப்பாகக் கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இதுவரை எந்தப் பெரிய தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவாசி முதன் மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய காரணத்தால் புறக்கணிக்கப்படுகிறதோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவின் மீது அதிகக் கவனம் செலுத்தி பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜமீன் பிராந்தியமாக இருந்து பின்பு சர்க்காருக்கு மாற்றப்பட்ட கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகள் மீது வரி போட்டு நசுக்கினால் அவர்கள் சர்க்கார் மீது ஆத்திரப்படுவதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த பல அங்கத்தினர்கள் விவசாய வரியைப் பற்றி எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை நான் போற்றுகிறேன். பல அன்பர்கள் அதை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிற காரணத்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து இந்த விவசாய வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பி. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63 ஆண்டு பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுமார் 100 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள பட்ஜெட்டில் சுமார் 10 கோடி ரூபாய் குறை ஏற்படுகிறது. அதைச் சரிகட்டி சில பொருள்கள் மீது வரி

5th July 1962] [திரு. கே. பி. பழனிசாமி]

போட்டிருக்கிறார்கள். வரி என்றாலே வேண்டாமென்றுதான் சொல்கிறோம். வரி விதிக்காமல் திட்டங்களை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்? ஏழைகள் மீது வரி விதிப்பது என்றால் பொருந்தாது தான். நிலவரியை எடுத்துக்கொண்டால் 30 ஆண்டுக்கு முன்பு இருந்த நிலையை வைத்துக்கொண்டே வரி வசூல் செய்யப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு நிலத்தின் மதிப்பைப் பார்க்கும்போது வரியை ஏற்ற ஜனங்கள் சம்மதிக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. புஞ்சை நிலங்களுக்கு விலக்கு கொடுத்தாலும் நஞ்சை பூமிக்கு வரி விதிப்பதை ஜனங்கள் ஆதரிக்கிறார்கள். எந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களாக இருந்தபோதிலும் அதில் அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கக் கூடியவர்களாக இருந்தால் வரி போடாதீர்கள் என்று சொல்வார்கள்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் வரக்கூடிய வருவாயில் கால் பங்கைக் கல்விக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஏழைகள் கல்வி பயிலவும் சம சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தையெல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் வரியைக் கட்டாயமாகப் போட வேண்டியிருக்கிறது. நம் குழந்தைகள் படிக்க எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். மதிய உணவு வேறு கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் ரூரல் பகுதிகளில் பாப்புலேஷன் அதிகம் உள்ள இடங்களில் நிறையக் குழந்தைகள் படிக்க வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளில் குழந்தைகள் படிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் போதாமல் இருக்கிற காரணத்தால் 'ஸ்பெஷல் எய்டு' கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோயம்புத்தூரில் ரூரல் பகுதியில் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கு படிக்க வரும் மாணவர்களுக்கு இட வசதியும் பள்ளிக் கட்டிட வசதியும் நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கோவை ஜில்லாவில் மில் இருக்கும் பகுதிகளில் ஒரு லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் ரூபாய் 100, 120 சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். போனஸ் எல்லாம் சேர்த்தால் வருட வருமானம் 1,500 ரூபாயைத் தாண்டிவிடும். ஆகவே, சம்பளச் சலுகை கொடுப்பதில், வருட வருமானத்தின் எல்லையை 2,000 ரூபாய் ஆக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை உடனடியாக 2,000 ரூபாய் என்று செய்தால்தான் படிக்க வசதி ஏற்படும். 120 ரூபாய் சம்பளம் அல்லது வருமானம் கிடைக்கும் ஒரு தொழிலாளி ஏழெட்டு குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு தன் பிள்ளைகளை படிக்க வைக்க கஷ்டப்படுகிறான். ஒரு குழந்தையுள்ள குடும்பமானால் சரி, ஆனால் ஐந்தாறு குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு, அவர்களை படிக்கவைக்க கஷ்டப்படுகிறான். ஆகவே இந்த 1,500 ரூபாய் என்பதை 2,000 ரூபாய் என்று உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று தமிழ் நாட்டில் பூமியின் விளை ஏறிக்கொண்டே வருகிறது. கோவைக்கு பத்து பதினைந்து மைல் சுற்றளவில் 438 ஸ்கூயர் பீட்டிற்கு 1,000-ல் இருந்து 2,000 ரூபாய் வரை விலையாகிறது. இப்படி பூமி விலை ஏறும்போது பூமி கிடைப்பதே கஷ்டமாகியிருக்கிறது. இதனால் பக்கத்தில் உள்ள விளை நிலங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே

[திரு. கே. பி. பழனிசாமி] [5th July 1962]

அங்கு தனிப்பட்ட முறையில் தனி நபர் பெரிய அளவில் கட்டிடங்கள் கட்டினாலும் அல்லது சர்க்கார் கட்டிடமும் ஒரு ஆர்கனைசேஷன் மூலம் கட்டவேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பூமியை மீதப்படுத்த முடியும், விலை குறையவும் சாதகமாயிருக்கும். தொழில் பிராந்தியங்களில் சர்க்கார் பள்ளிக்கூடம் போன்றவற்றிற்கு, கட்டிடங்கள் கட்ட பத்து ஆண்டுகள் பின்னர் வாங்க இருக்கும் பூமியை முதலிலேயே, இப்பொழுதே வாங்கினால் பின்னர் அதிகப்படி விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்காது.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு, இப்பொழுது ஒரு பையனுக்கு ஹாஸ்டலுக்கு மாதம் 15-ல் இருந்து 17 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் காலேஜில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு 65-ல் இருந்து 75 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிக்கும்போது 17 ரூபாயும், காலேஜிற்குப் போனவுடன் 75 ரூபாய் என்றும் கொடுக்கும்போது வித்தியாசம் அதிகமாயிருக்கிறது. ஆகவே ஹைஸ்கூல் மாணவர்களுக்கு குறைந்தது 25 ரூபாயாவது கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் அவர்களுக்கு படிக்க வசதி செய்து கொடுக்கமுடியும். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

ஒரு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 40,000 செட்டுகளுக்கு கொடுக்கப் பட்டது. இன்று 1,40,000 செட்டுகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. சில வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஊரில் பத்து கிணறுகளின் வேலையை ஒரு சூப்பர் வைஸர் எடுத்துக் கொண்டால் அதே ஊரில் ஒரு ஜூனியர் என்ஜினியர், அல்லது அவிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் வேறு அதே வேலையை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இப்படி ஒருவருக்கு ஒருவர் தகவல் இல்லாதிருக்கிறது. ஆகவே முதலில் எடுத்துக்கொண்டதற்குப் பின்னால் ஒரு அப்ளிகேஷன் வந்தால் அது அப்படியே இருக்கிறது. முதலில் வந்த ஸ்கீமிற்கும் அதற்குப் பின்னர் வந்த ஸ்கீமிற்கும் நடுவில் வரும் அப்ளிகேஷன் அப்படியேயிருக்கிறது. ஆகவே கிராமத்தில் ஒரு ஸ்கீமை எடுத்துக்கொண்டால் கண்ஸர்ன்ட் டிப்பார்ட்மென்ட்ஸ்க்கு தெரிவித்து பென்டிங் அப்ளிகேஷன்களையும் சேர்த்து ஸ்கீம் அமைத்தால்தான் நல்லதாகயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை 50 பக்கங்களில் கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். முதல் பக்கத் திலே “இப்புதிய பட்ஜட் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும், புதிய வேலைத் திட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக இப்புதிய பட்ஜட் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும், புதிய வரி திட்டங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது என்று சேர்த்துக்கொண்டால் மிகவும் பொருத்தமாயிருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

5th July 1962] [திரு. எம். எஸ். மணி]

அடுத்து, இப்பொழுது போடப்பட்டுள்ள வரிகளைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது இவைகள் ஏழைகளைப் பாதிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஏழைகளைப் பாதிக்கிறது என்று கூறுகிறபோது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் எங்களை முதலில் குற்றஞ்சாட்டி, கடைசியில் இந்த வரிகளை எடுத்து விடவேண்டுமென்று, நில வரியை எடுத்துவிட வேண்டும், பஸ் வரியை எடுத்துவிடவேண்டும்—என்றுதான் சொன்னார்கள் தவிர அனைவரும் இந்த வரிகள் அனைத்தும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்பதை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வரி போடாது அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களை செயல்படுத்த முடியாது என்பதை நாங்களும் ஒப்புக் கொள்கிறோம். ஆனால், போடும் வரி ஏழை மக்களைப் பாதிக்கிறதா என்று முதலில் பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் வரிகள் ஏழை மக்களைத்தான் பெரும்பாலும் பாதிக்கின்றன என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடுத்து விவசாயிகளுக்கு நிலத் தீர்வை போடப்பட்டிருப்பதை கண்டிக்கும் முறையில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த இரண்டு அங்கத்தினர்கள் இந்த வரி போடுகிற காரணத்தினால் விவசாயிகள் புரட்சி செய்தாலும் செய்யக் கூடும் என்று சூசகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அத்தகைய வரியை நீக்கி பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டால் நலமாயிருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து 2-வது பக்கத்தில் “இந்த வரவு செலவுத் திட்டப் புள்ளிவிவரங்களை இம் மாநில மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பின்னணியில் வைத்துப் பார்த்தால்தான் சரியாக மதிப்பிட முடியும். நமது மாநிலத் திட்டம் மகத்தான தேசியத் திட்டத்தின் ஓர் அம்சம் என்பதையும், இத்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் அடித்தளத்தைப் பலப்படுத்தி, நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது என்பதையும் மனதில் கொள்ளவேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரவு அதிகரித்த செலவினங்கள் சுருங்கினால்தான் பொருளாதாரம் பலப்படும். ஆனால், நமது நிதி நிலை அறிக்கைப்படி செலவினம் அதிகமாகி வரவினம் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே நமது நாட்டின் பொருளாதாரம் எப்படி உயரும், எப்படி வளப்படும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கடந்த ஆண்டில் செலவினங்களில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகளை தணிக்கை அறிக்கை தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது. இந்த ஆண்டில் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த கடனுக்காக வட்டியாக நாம் கொடுக்க வேண்டியது 5 கோடி 17 லட்சம் ரூபாய் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நமது நிதிநிலை பற்றாக்குறையாக இருப்பதாலும், திட்டங்களை நடத்த செலவினங்கள் அதிகரித்திருப்பதாலும், வரி விதிப்பின் காரணமாக பொதுமக்கள் அவதிப்படுவதாலும் அந்த வட்டியில் இருந்து ஓரளவு விதிவிலக்குக் கோர நமது அரசினர் முயல்வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் உணவு தானிய உற்பத்தியை 70 லட்சம் டன் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டுமென்பதுதான் நமது இலட்சியம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன். அப்படி உற்பத்தி பெருகினாலாவது அரிசி

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[5th July 1962]

விலை குறையுமா என்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவில்லை. சென்ற 30-ம் தேதி அன்று கோட்டைக்கு வெளியிலே உணவுப் பண்டங்களின் விலை குறைக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக தட்டிகளில் எழுதி கொடி உயர்த்தி அமைதியான முறையில் நாங்கள் பேரணி நடத்தினோம். கொடி உயர்த்தியதையும், தட்டி எழுதியதையும் ஆதரம் கட்சி நண்பர்கள் குறைவாக மதிப்பிட்டு இங்கு பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நான் குசகமாக சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், அன்றையதினம் கொடி பிடித்தவர்கள்தான் இந்த மன்றத்தில் இன்று கோலோச்சுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் மனதில் கொள்ளவேண்டும். எனவே கொடி பிடிப்பது தவறான காரியம் என்று கருதினால் உள்ளபடியே அது வேதனைப்பட வேண்டியதொன்றாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரி போடுவதை முன்னேற்றக் கழகம் குறை கூறவில்லை, ஆதரிக்கிறது. பஸ்ஸுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரியினால் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் அதில் பிரயாணம் செய்கிற பொதுமக்களும், குறிப்பாக தொழிலாளர்களும்வார்கள். பஸ்ஸுக்கு வரி போட்டால் பஸ் சொந்தக்காரர்கள் டிக்கட் கட்டணத்தை உயர்த்தி விடுகிறார்கள். எனவே பாதிக்கப்படுபவர்கள் அவர்கள் அல்ல. பொதுமக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே பொதுமக்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில், கட்டணத்தை யாருமே உயர்த்தக் கூடாது என்று உள்ளபடியே ஒரு சட்டம் இருக்குமானால் அது எல்லோருக்கும் பயன் அளிக்கக்கூடியதாயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஸ் முதலாளிகள் கட்டணத்தை உயர்த்திவிடும்போது அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும் தங்களுக்கு அதிகமான சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்கின்ற நிலைமை எழத்தான் செய்யும். ஆகவே அதையும் இப்போது கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக லோ-டென்ஷன் என்று சொல்லும்போது ஏழை எளியவர்கள், பாமர மக்கள் இவர்கள்தான் லோ-டென்ஷன் மின்சாரத்தை அதிகமாக பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். அதற்கு இப்போது யூனிட்டிக்கு 29 ந. பை. வீதம் கட்டணமாக செலுத்தி வருகின்றார்கள். இப்போது அதன் மீது பத்து சதவீதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஹை-டென்ஷன் என்று சொல்லும்போது அதற்கு 47 ந.பை. யூனிட்டிக்கு செலுத்தப்படுகிறது. அதை இப்போது 20 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பார்த்தாலும் குறைந்த டென்ஷன் அளவு கட்டணத்தை எட்டிப் பிடிக்கவில்லை. ஆகவே குறைந்த டென்ஷன் உபயோகிக்கிறவர்களுக்கு இந்த வரி விதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலவரியைப் பொறுத்தவரையில் இதேபோல் தான் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் வரி போடுகிறது. நம்முடைய சர்க்காரும் வரி போடுகிறது. நகராட்சி மன்றங்களும் வரி போடுகின்றன. நான் திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கின்றவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். திருச்சி நகராண்மைக் கழகத்தில் இப்போது வீட்டுக்கு முன்பு ஒரு மடங்காக இருந்த வரி இப்போது நான்கு மடங்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

5th July 1962]

[திரு. எம். எஸ். மணி]

இப்படிப்பட்ட வரியினால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வரி போடாமல் நன்கொடை வாங்கி மட்டும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியை நடத்துமா என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த பலர் கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நன்கொடை வாங்குவது அரை அரை, ஓரரை என்றுதான் இருக்கும். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி டாட்டா அவர்களிடமிருந்து 55 லட்சம் ரூபாய் நன்கொடையாகப் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அந்த நன்கொடை நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படவில்லை. காங்கிரஸ் ஆட்சி தேர்தலுக்குத்தான் பயன்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த சகோதரியார் ஒருவர் அவர்களுடைய தொகுதியிலுள்ள குறைகளை சொல்லியும், அமைச்சர் “ஆகட்டும் பார்க்கலாம்” என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறி வேதனைப்பட்டார்கள். ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கே இந்த பதில் என்றால் எங்களைப் போன்றவர்கள் சொல்லும் குறைகள் எவ்வாறு நிவர்த்திக்கப்படும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்கு முன்னால் வயதேறிய கிழவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் அறிவித்தது. அதன்படி இப்போது ஒவ்வொரு தாசில்தார் ஆபீஸிலும் ஆயிரக் கணக்கான மனுக்கள் வந்து குவிக்கின்றன. அதோடு அங்கு வருகின்ற கிழவர்களிடம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் பல கேள்விகளை கேட்கின்றார்கள். “வயதென்ன?” என்று கேட்கிறார். “60” என்று அந்தக் கிழவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “இதுவரையில் எப்படி சாப்பிட்டு கொண்டிருந்தாய்?” என்று கேட்கிறார்கள். “பிச்சை எடுத்து சாப்பிட்டேன்” என்று கிழவர்கள் சொன்னால், “பிச்சை எடுப்பவர்களுக்கு 20 ரூபாய் பென்ஷன் கிடையாது” என்று அந்த அதிகாரிகள் சொல்லிவிடுகிறார்கள். சிலரிடம் “உனக்கு என்ன வயது?” என்று கேட்கிறார்கள். “70 வயது” என்று சொன்னதும், “உன்னுடைய மனைவியின் வயதென்ன?” என்று கேட்கிறார்கள். “55 வயது” என்று பதில் சொல்கிறார்கள். “அப்படி 55 வயதில் மனைவி இருந்தால் பென்ஷன் கிடையாது” என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதுபோல் “மகன் இருந்தால் பென்ஷன் இல்லை” என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். “அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க, இந்தச் சட்டத்தில் இடமில்லை” என்று கூறுகிறார்கள். இப்படி அவர்களிடம் சொல்லி திருப்பி அனுப்பி விட்டால், வயோதிகர்கள் எல்லாம் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். காங்கிரசார் தேர்தலுக்குமுன் சொன்னதுபோல் அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வியை எடுத்துக்கொண்டால், இப்போது 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் திருச்சியிலிருந்து “ஹோலி ரெடிமென்ஸ்” பள்ளியிலிருந்து இப்போது இருக்கிற 7-வது ஸ்டான்டர்ட் தவிர, எட்டாவது ஸ்டான்டர்ட் ஒன்று உடனடியாக துவக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கு இதுவரையிலும் அரசாங்கம் அனுமதி

[திரு. எம். எஸ். மணி]

[5th July 1962]

கொடுக்கவில்லை. இதன் காரணமாக அந்தப் பள்ளியில் 40-க்கும் மேற்பட்ட பெண் மாணவிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேபோல் திருச்சியில் 20 ஆயிரம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 5 ஆயிரம் பேர் வேலையின்றி கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். தற்போது மத்திய சர்க்கார் அங்கு கொதிகலன் ஆலை ஒன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த ஆலையில் இந்த தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் முதலாவதாக வேலை கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் கோவில்களில் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கலாமா என்று பலர் இங்கு கேட்டார்கள். கடவுள் நம்பிக்கை என்பது இரண்டு வகை. ஒன்று மூட நம்பிக்கை, இன்னொன்று அறிவு நம்பிக்கை. இதில் இரண்டாவது வகையைதான் நாங்கள் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மூட நம்பிக்கையை எதிர்க்கிறோம். (மணியடிக்கப் பட்டது.) இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். எங்களுடைய துணைத் தலைவர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய வசனத்தைப் பார்த்தால் இது நன்றி விளங்கும். “கோவிலிலே நுழைந்தேன், குழப்பம் விளைவித்தேன், கோவில் கூடாது என்பதற்காக அல்ல, கோவில் கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக—பூசாரியைத் தாக்கி னேன்—அவன் பக்தன் என்பதற்காக அல்ல—பகல் வேஷக்காரனாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக—இதுதான் எங்கள் கொள்கை” இதை பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியிருக்கிறோம். இல்லை யென்றால், பழனி அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியது போல் . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடக்கக்கூடிய இந்த விவாதத்தின்போது சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையில் 106 கோடி ரூபாய் வருமானமும், அதற்கு 9 கோடிக்கு அதிகமாக செலவும் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தில் பல திட்டங்களை இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக வரியும் போட்டிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் அதிகம் என்று எதிர்க்கட்சியினர் பலர் கூறினார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியானது, பழங்காலத்து நஞ்சை நிலங்களுக்கு போட்டிருக்கின்றது, லோயர்பவானி திட்டத்தின்கீழ் வருகின்ற நஞ்சைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழங்காலத்து நஞ்சை நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் சுமார் ஏக்கருக்கு 8 ரூபாய் வரியாக கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். இப்போது நிலவரியை விட்டுவிட்டு தண்ணீர் வரியை எடுத்து அதில் 60 சதவீதம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

(திரு. எஸ். மாதவன் தலைமை.)

ஆகவே, இந்த நிலையில் பூமிகளுக்கு கந்தாயம் கட்டுவதில் விவசாயிகள் பயந்து விடுவார்கள் என்று நினைக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால்

5th July 1962 [திரு. பா. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்]

படித்தவர்கள் பலர் அசெம்பிளியின் முன்னால் நின்றனாகொண்டு அட்டையை பிடித்துக்கொண்டு உணவு விலையை குறைக்க வேண்டும் என்று ஒரு பெரிய புரட்சியை நடத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்துத்தான் விவசாயிகள் பயப்படவேண்டியிருக்கும். இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக உணவு தானியங்களின் விலை ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று மட்டும் புதிதாக விலை உயர்ந்துவிடவில்லை. அதே நேரத்தில் ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி கொடுக்கவேண்டும் என்றால் ஒரு மூட்டை நெல் 9 ரூபாய்க்கு அல்லது ஒரு பொதி நெல் 36 ரூபாய்க்கு விற்றாக வேண்டும். ஆகவே இப்போதுள்ள நிலவரத்தின்படி விலை குறைந்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் அச்சம் அடைவார்கள். அதன் காரணமாக பெரும் நஷ்டமும் ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்தியைக் குறைத்துவிட்டால், இப்போது விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று அட்டையை பிடித்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், பின்னால் சட்டியை எடுத்துக்கொண்டு போனாலும் கூட உணவு கிடைக்காது என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டில் கழிந்த இரு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலமாக பல தொழில்களை வெற்றிகரமாக நடத்தியிருக்கிறோம். தாலுக்காக்களில் எல்லாம் பல்வேறுவிதமான சிறு கைத்தொழில்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதேபோன்று இன்னும் பல திட்டங்கள் அமைத்து, கிராமங்களிலுள்ள ஏழை மக்கள் எல்லாம் பலனடையும் வகையில் வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது தவிர இப்போது பஸ்களின் மீதும் வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை 42 ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. இப்போது 80 ரூபாய் என்று இந்த வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்காக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாக இரண்டு கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும் என்று அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 7,000 பஸ்களிலிருந்து வரும் வரியை கணக்கிட்டுப் பார்த்துதான் சுமார் 3½ கோடி ரூபாய்வரை வரும் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். இப்போது போட்டிருக்கும் வரி அதிகமானதுதான் என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இதை யாரும் வரவேற்பதாக தெரியவில்லை. எல்லோரும் இதை புறக்கணிக்கிறார்கள். இப்படிப் பார்க்கும்போது இந்த வருடம் (மகர) “சங்கராந்தி” மோட்டார்களின் மீது ஏறிவிட்டாள் போல் தோன்றுகிறது. பூமியின் மீதுதான் பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்றாலும், பஸ்கள்தான் பிரயானிகளை தாங்க வேண்டும். கடைசியில் இது மக்களைத்தான் பாதிக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதே தருவாயில் பஸ்களுக்கு அதிகமாக வரி போட்டால், பஸ்கள் ஓட முடியாமல் நின்று, வருகிறவர்கள் போகிறவர்கள் வேலைகளைப் பார்க்க முடியாமல், அதனால் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டு, மக்கள் அவதிப்படுவார்கள். அதையும் பார்க்கும்போது ஒரு பைசா வீதம் அவர்களுக்கு உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் கண்காணித்து மக்களுக்கு சௌகரியமாக புது பஸ்கள் போட்டு ஓடச் செய்ய முடியும்.

[திரு. பா. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்] [5th July 1962]

அந்த முறையில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், இப்போது முட்டுவழி இல்லாமல் கதைச் சுருக்கங்கள் எழுதுகிறவர்கள்—10 வருஷங்களுக்கு முன் இருந்த இடம் தெரியாதவர்கள்—ஒரு கதைக்கு லட்சம் ரூபாய் என்று பேசி, 10,000 ரூபாயை கணக்கில் காட்டி, 90,000 ரூபாயை கணக்கில் காட்டாமல் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அதே மாதிரி சிரிமாத் தொழிலில் சில நட்சத் திரங்கள் இருக்கின்றார்கள். லட்சம் ரூபாய் வருவாயில் 10,000 ரூபாய் கணக்குக் காட்டி பாக்கித் தொகையில் எந்த ஆடம்பரத் தைச் செய்வது, எப்படி கணக்கு எழுதுவது என்று தெரியாமல் அலங்கார லைட் போட்டுக்கொண்டு, இன்னும் பல துறைகளில் பல ரூபாய் செலவு செய்து விடுகிறார்கள். அதோடு அல்ல. முட்டுவழி இல்லாதவர்களுடைய வருவாயை சர்க்கார் நன்றாக கவனித்துப் பார்த்தால், 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு எவ்வளவு இருந்தது, இப்போது எவ்வளவு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அலைஸ்மெண்டில் சேர்க்கப்பட்டவர்களாக இருந்துகொண்டு ஏராளமாக பணத்தை கள்ள மார்க்கெட்டில் வைத்து பல வகையில் செலவு செய்து வருகிறார்கள். முட்டுவழி இல்லாத வருவாய்க்கு தாராளமாக வரிபோட்டு மக்கள் நலனுக்காக மற்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். இன்னொரு முட்டுவழி இல்லாத வருவாய் இருக்கிறது. இப்போது நாற்பட்டுக்கு மத்திய சர்க்காரில் பெர்மிட் வாங்குகிறார்கள். எப்படி விநியோகிக்கிறார்களென்றால், இதற்கு கோட்டா இருக்கிறது. ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பெர்மிட் களில் பட்டை வாங்கி—பட்டினுடைய விலை 10 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால்—அந்தப் பட்டை நெய்வதற்குக் கொடுக்கிறார்கள். பட்டிலே நூலைக் கலந்து நெய்கிறார்கள். சிலோனுக்கு அனுப்பும் காலத்தில் பட்டினுடைய விலையை 19 ரூபாயாக ஆக்கி விடுகிறார்கள். ஆக விலை இரண்டு மடங்காக ஆகிவிடுகிறது. அதோடு, சிலோன் கவர்ன்மெண்டிலே செலவாணியை மாற்றி நம் பணமாக செலவாணியாக்கிக்கொள்ள ஒரு கமிஷன் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்து ஏராளமான வருமானம் வருகிறது. மாதம் 1 லட்சம், 2 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் அளவில் வியாபாரம் ஆகியிருக்கிறது. சர்க்கார் இதைக் கண்காணித்து நல்ல முறையில் அதற்கு வரியைத் தீட்டினால் அடுத்த வருஷம் 'சங்கராந்தி' இந்த கோட்டாவிலே ஏறி விடுவாள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதே மாதிரியாக லாரியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் லாரிக்காரர்களுக்கு கொஞ்சம் வரி அதிகம் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் லாரி வாங்கும்போது, இந்த வட்டிக் கடைக்காரர்களிடத்தில் நூற்றுக்கு மூன்று வீதம் கடன் வாங்கி, லாரியை அடமானம் வைத்து அவைகளை ஒட்டுகிறார்கள். லாரிகள் வைத்து ஒட்டக் கூடிய பெரிய கம்பெனிகள் அதிகம் இல்லை. சிறிய கம்பெனிகள்தான் அதிகம் இருக்கின்றன. அந்த கம்பெனிகள் ஒருபுறம் இருந்தாலும், 'லாரி ஒனர்' களெல்லாம் ஏழை எளியவர்களாக இருப்பதால், வட்டிக்கு பணத்தை வாங்கி ஒட்டிக் கொண்டிருப்பதால், லாரி பழுதுபட்டுவிட்டால் ரிப்பேர் செய்வதில் அதிக கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி விடுகிறார்கள்.

5th July 1962] [திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்]

என்னுடைய ஏரியாவில் செய்யவேண்டிய சில திட்டங்களைப் பற்றி சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சத்தியமங்கலத்தில் ஒரு சப்-டிவீஷரி ஏற்படுத்தவேண்டும். சத்தியமங்கலத்தைச் சுற்றி நான்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. தற்போது கோபிச்செட்டிப்பாளையத்திற்கு 20 மைல் வரை வரவேண்டியிருக்கிறது. ஸ்டேட் பாங்கில் வந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே சத்தியமங்கலத்தில் ஒரு சப்-டிவீஷரி ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால்தான் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

இப்போது திட்டத்திலே 17 லட்சம் டன் தானியம் உற்பத்தி செய்யப்போகிறோம் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஏரியாவிலே கணவாய்க்கோம்பைப் பள்ளம் என்ற பள்ளம் ஒன்று இருக்கிறது. இது சர்வே செய்யப்பட்டுள்ளது. வேறு இரு பள்ளங்களும் இருக்கின்றன. அவைகள் சர்வே செய்யப்படவில்லை. ஒவ்வொரு பள்ளத்தின் கீழும் 1,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் பயிர் செய்யப்பட முடியும். அதோடு புஞ்சைப் பயிர் களுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும். இதை சர்வே செய்து, வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்தால் உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட, பருத்தி ஆலைகளுக்கு விதிக்கப்படும் வரியை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், மில்காரர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 32,000 ஸ்பின்டில்களுக்கு 18,000 ரூபாய் கட்டுகிறார்கள். இப்போது அவர்கள் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்தின் மீது 30 சதவீதம் வரி விதித்தால் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய லாபத்தில்தான் கொஞ்சம் குறையும். அதுவும் இன்கம்-டாக்ஸிலே பாதி சென்று விடும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு 10% அதிகமாக்காமல், ஹை-டென்ஷன் மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்களுக்கு இன்னும் 10% அதிகமாக்கி, ஏழை விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைத்தால் நல்ல மாதிரியாக இருக்கும்—அவர்களுக்கு வசதியாகவும் இருக்கும். இப்போது ஒரு வகையிலே கந்தாயத்தை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தையும் ஏற்றினால் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு 10% குறைத்து, ஹை-டென்ஷன் மின்சாரத்திற்கு 10% அதிகமாக்கினால் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி: கனம் தாற்காலிக தலைவர் அவர்களே, இப்போது இங்கே நமது மதிப்புக்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் பேச வாய்ப்புள்ள இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையை கனம் மந்திரி அவர்கள் மிகுந்த சிரத்தையோடும் கவனத்தோடும் தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பது நன்றாக விளங்குகிறது. அவர்களுக்கு நான் எனது நன்றியைச் செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

இப்போது குறிப்பாக விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நம் பாரத நாட்டில் 12 லட்சம் சதுர மைல் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் 50,000 சதுர மைல் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. அதைக் கணக்கு எடுக்கும்போது 24-ல் ஒரு பாகம் நிலம் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் ஜனத்தொகை 13-ல் ஒரு பாகம்

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

[5th July 1962]

இருக்கிறது. குறைந்த நிலப்பரப்பில் வாழும் நாம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை முடித்து, 1961-ம் ஆண்டு விவசாயக் கணக்கை எடுக்கும்போது நமது உற்பத்தி 31 லட்சம் டன் ஆக இருந்தது, 52 லட்சம் டன் ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலே நாம் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஆகவே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஆண்டுக்கு 17 லட்சம் டன் அதாவது ஏறக்குறைய திட்ட காலத்திற்குள் 70 லட்சம் டன் வரக்கூடிய நிலைமையிலே இன்று நம் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரீதியில் விவசாயத் துறையில் மிக மிக நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அதேபோன்று கல்வித் துறையிலும், தொழில் துறையிலும், சுகாதாரத் துறையிலும், இன்னும் பல துறைகளிலும் இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவைவிட நல்லமுறையிலே இந்த மாகாணம் பொருளாதார வளர்ச்சியிலே மிக மிக வேகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்த ரீதியிலே இன்று நாம் முன்னேறிக் கொண்டு வரும்போது, நான் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி ஒரு சில வாத்தைகளைக் குறிப்புகளுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது நமது நண்பர்கள் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் கொடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, அதற்கென்று சில ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நமது தலைநகராகிய சென்னையிலே எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை ஆப் லிவிங் கணக்கைப் பார்க்கும்போது, 1936-ம் வருடத்திலே 100 என்று கணக்கு வைத்தால், 1960-லே 488 என்றும், 1961-லே 481 என்றும், 1962-லே 484 என்றும் இருக்கிறது. 1960-ல் 488, ஆனால் 1962-ல் 484 தான். ஆகவே, ஏறக்குறைய மூன்று ஆண்டுகளிலும் ஒருமுகமாகத் தான் விலைவாசி இருக்கிறதே ஒழிய, எவ்வித ஏற்றமும் இல்லை என்பதற்கு இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்றது. அப்படி இருந்தும் கூட, இன்று நமது மதிப் பிற்குரிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் கொடி பிடிப்பது அவ்வளவு உசிதமல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்னை நகரிலே ஏறக்குறைய 40-க்கும் அதிகமான சினிமா கொட்டகைகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தினசரி இந்த சினிமாவுக்கு போகும் செலவை கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஒரு லட்சத்திற்கும் அதிகமாக இதற்கு செலவிடப்படுகிறது. ஒரு வருடத்திற்கு எவ்வளவு செலவிடப்படுகிறது என்று கணக்கிட்டு பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 360 லட்சம் ரூபாய் இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். இந்த ரீதியிலே பணக்காரர்கள் சினிமாவுக்காக செலவழிப்பது ஏறக்குறைய 60 லட்சம் ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், சாதாரண மக்களிடத்திலே இருந்து 3 கோடி ரூபாய் இந்த ஒரு தலைநகரத்திலே இருந்து மட்டும் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

5th July 1962]

[திரு. சி. பொன்னுசாமி]

நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் சிப் ஜஸ்டிசுக்குக்கூட மாதம் 5,000 ரூபாய்தான் சம்பளம். கம்பெனிச் சட்டப்படி மாதம் 5,000-க்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் விதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நபிகர்களுக்கு மட்டும் லக்ஷத்திற்கும் அதிகமாக கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இவர்கள் அங்கே போய் அவர்களிடத்திலே அன்பாகவோ அல்லது கொடி காண்பித்தோ குறைத்துக்கொள்ளும்படி செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இன்று நமது இந்தியாவிலே 3,050 மைல் நீளத்திற்கு கடற்கரை ஓரம் இருக்கிறது. அதிலே 620 மைல் நீளம் தவிர, மற்றும் சில இடங்கள் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி முதல் பம்பாய்வரையிலும், சென்னையிலிருந்து கல்கத்தா வரையிலும் 'நேஷனல் ஹைவேசின்' அதாவது தேசிய பெருஞ் சாலை இலாகா விள்கீழ் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதிலே 629 மைல்களுக்கு மட்டும் மேலே கண்ட ரோடு வசதி இல்லை. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள தூத்துக்குடி துறைமுகம் இப்போது ஆழ்கடல் துறைமுகமாக ஆக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நேரத்திலே பெரிய பெரிய இயந்திரங்கள் எல்லாம் வந்து இறங்குவதற்கும், அங்கிருந்து பல இடங்களுக்குச் செல்வதற்கும் இப்படிப்பட்ட தேசிய பெருஞ் சாலைகள் மிகவும் அவசியம். ஆகையினாலே, அந்த சாலைகளை அமைப்பதற்கு மத்திய சர்க்காரை நமது சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் மத்திய சர்க்காரில் யோசனை கேட்டு, சென்னை சர்க்கார் 5 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விடலாம் என்று சொன்னபோது, அதிகப்படி செலவாகும் என்று இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்காமல் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதுபற்றி நமது சர்க்கார் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில், இப்போது தூத்துக்குடியில் உப்புத் தொழிலானது மிக மிக வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில் 100 வேகங்கள் வேண்டியிருக்கிற இடத்திலே இப்போது 30, 35 வேகங்கள் தான் கிடைக்கின்றன. ஆகவே, போக்குவரத்திற்கு இந்த பெருஞ்சாலைகள் மிக மிக அவசியம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும், நீர்ப்பாசன வசதிகளை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியிலே நீர்ப்பாசனத்திற்கு சில குளங்கள் அதாவது 'டெயில் எண்ட்' குளங்களாக இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் வந்தால் ஏறக்குறைய 4,000 ஏக்கர்களுக்கு இருபோக சாகுபடி செய்யலாம். ஆனால் சர்க்காரில் அவைகளை ஒருபோக சாகுபடி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்து, இரண்டாவது தடவையாக விவசாயம் செய்தால், அதற்குத் தண்டம் போடுகிறார்கள். இது நியாயத்திற்கு முரணானது. இதுபோன்ற தண்டம் போடக்கூடாது. அதோடுகூட, இருபோக சாகுபடியாக செய்யலாம் என்று உடனடியாக உத்தரவு போட வேண்டு

[திரு. சி. பொன்னுசாமி] [5th July 1962]

மென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதேநேரத்தில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் அதிகமாக விவசாய அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி அதிகமாக முன்னேற வேண்டியிருப்பதாலே, மணிமுத்தாறு தேக்கத்தில், அந்த தேக்கத்தின் கரையின் உயரத்தை எவ்வளவு உயர்த்த முடியுமோ அவ்வளவு உயர்த்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இப்போது முழுக்க முழுக்க குளங்களை நம்பியிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் பம்பு செட்கள் வைத்துக்கொள்வதற்கான வசதிகளும் இல்லை. ஆகவே, குளங்களை தூர் எடுக்கவேண்டும். அப்படி தூர் எடுப்பதோடு ஆற்றிலிருந்து நீர் பாயக்கூடிய பாசனக் கால்வாய்களையும் செப்பனிட வேண்டும். அந்தக் கால்வாய்களின் இருகரைகளையும் சற்று உயர்த்தவேண்டும். அப்படி இரு கரைகளையும் உயர்த்தினால்தான், முக்கியமாக குளங்களிலே அதிகப்படியான நீர் தேங்குவதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கடற்கரை ஓரங்களிலே உள்ள மக்கள், அதிலும் குறிப்பாக மீனவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, மத்திய சர்க்காரிலிருந்து 1960-61-ம் வருஷத்திற்கு 'சப்ஸிடி' கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இந்த 'சப்ஸிடி' 1962-ல் நிறுத்தி விட்டார்கள். ஆனால், இப்படி நிறுத்தி விட்டதற்குக் கடந்த வருத்தப்படவில்லை. 1960-61-ல் உள்ள பாக் 'சப்ஸிடி' யை மீனவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நமது சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை கேட்டு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதுபோக, வரிகளை எடுத்துக் கொள்வோமானால், பல முனைகளிலே போட்டிருக்கும் இந்த வரிகளினாலே ஒருசிலர் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆகவே, இந்த 9 கோடி ரூபாய் வரியில் ஒரு 2, 3 கோடி ரூபாய் வரியையாவது குறைத்து, அதற்கு ஈடாக மற்றவற்றில் ஈடு செய்யக்கூடிய வகையிலே வரி போடவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு இந்த குறைந்தபட்ச கியாரண்டி என்பதை எடுத்துவிட வேண்டும். அதேபோல் ஓறிரண்டு லாரி, ஓறிரண்டு பஸ் வைத்திருப்பவர்களுக்கும், குறைந்த அளவிலே நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் எக்ஸ்ஸெம்ஷன் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஆனால் அந்தப் பணத்தை சரிகட்டுவதற்கு நான் ஒன்றிரண்டு வழிகளைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சிமெண்ட் பாக்டரியை எடுத்துக்கொண்டால், சிமெண்ட் எல்லோரும் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருளாக இருப்பதினாலே, சிமெண்டுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு பாக்டரியிலேயே 4 அணு செஸ் போடலாம். அதேபோல் இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான சைக்கிள்கள் பாக்டரியிலே தயாரிக்கப்படுகின்றன. இந்த சைக்கிள்களுக்கு சைக்கிள் ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் செஸ் வரி போடலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடுகூட இந்த சினிமாவுக்கு இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் 40 சதவீதம் வரியை, 50 சதவீதம் ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இதுபோக குறிப்பாக, மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து மான்யங்கள் வாங்குவதிலே

5th July 1962] [திரு. சி. பொன்னுசாமி]

இன்னும் கொஞ்சம் அதிக கவனத்தோடு நம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே செல்லும்போது கூடுதலாக கேட்பார்களானால், அதுவும் கிடைக்கும். இந்த அளவிலே வரியை சரிகட்டினால், பரவலாக்கினால், மக்களுக்கு கஷ்டம் குறையும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்த வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தின் போது கலந்துகொள்ளுகிற நான் ஒருசில கருத்துக்களை இந்த அவை முன்பு வைக்க விரும்புகிறேன். நூற்ற அறுபத்தி எட்டு புதிய திட்டங்களை வகுத்திருக்கிற நிதி அமைச்சர் அவர்கள், இந்தத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்காக பல புது வரிகளையும் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வரிகள் பொதுவாக விவசாயிகளின் மேலே தான் சுமத்தப்படுகின்றன. நீர்ப் பாசன வரி விவசாயிகளுக்கு அதிக சுமையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அந்த வரியை நீக்கிவிட்டு, அதற்கு மாறாக நான் எனது சொந்த அபிப்பிராயத்தில் கூறுகிற ஒரு கருத்தைக் கொண்டு செயல்பட்டால், அந்த வரிக்கு ஈடான தொகையை அதிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பஸ் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்ற கருத்து பொதுவாக இந்தச் சபையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக தேசியமயமாக்குவது என்பது முடியாத காரியம். இருந்தாலும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். நல்ல பலனும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற நிலையை மாற்றி, அந்த மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா பஸ் ஸ்டாண்டுகளையும் தேசியமயமாக்கி பஸ் போக்குவரத்தை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தினால், விவசாயிகள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற இந்த வரியை நீக்கிவிட்டு, அதற்கு ஈடு செய்ய முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதை நன்கு சிந்தித்து ஏற்கனவே செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற அந்த பஸ் போக்குவரத்தை கொஞ்சம் விஸ்தரிப்பு செய்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முழுவதும் தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர் விவசாயிகள். அவர்கள் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். கிராமப் பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், நகரப் பகுதியில் வாழ்கிற மக்களைவிட கிராமங்களில் வாழ்கிற மக்கள் அதிகமாக வரிகள் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் நன் கொடையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தப் புதிய திட்டத்தை கிராமப் பகுதியில் புகுத்தினாலும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டுமென்றாலும், ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றாலும், ஒரு சாலை போட வேண்டுமென்றாலும், உடனே நன் கொடையாக ஒரு பெரிய அளவு மக்கள் கொடுத்தால், அரசாங்கமும் இன்னொரு பெரிய அளவு கொடுக்கும். அதைக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலையில் பார்த்தாலும், கிராம மக்கள் வரி

11-30
a.m.

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [8th July 1962]

கொடுப்பதோடு கூட, தங்களுக்குத் தேவையான சாலை அமைக்க வேண்டும், பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டும், கிணறு வெட்டவேண்டும் என்று சொன்னாலும்கூட, மான்யமாக ஒரு தொகையை கொடுக்க வேண்டிய நிலையிலே கிராம மக்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே, கிராமத்தில் வாழ்கிற விவசாய மக்களை மனதில் கொண்டு, இந்த நீர்ப்பாசன வரியை குறைத்துக்கொள்ளுவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பல வழிகளில் நன்மை செய்துக் கொண்டிருக்கிறது. இருப்பினும், ரசாயன உரம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு கிடைப்பதில்லை. இன்றைக்கு இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை கடந்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் இருக்கிறோம். இந்த உர உற்பத்தியை பொறுத்த அளவில் நல்ல முன்னேற்றத்தை அடைந்திருந்தாலும், இன்னும் நாம் தனிநிறைவு பெறவில்லை. ஒரு பகுதிக்கு தேவையான உரம் 100 மூட்டையாக இருந்தால், இன்று 50 மூட்டை கொடுக்கக்கூடிய நிலையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். அப்படி தேவைக்கு குறைவான அளவு உரம் கிடைக்கிற காரணத்தினால், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரத்தை கருஞ்சந்தையிலே வாங்க வேண்டிய நிலையிலே தான் விவசாயிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தேவையான உரத்தை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கொடுத்தால் கருஞ்சந்தையை ஒழித்துவிட முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

பொறுக்கு விதையைப் பொறுத்த அளவில், பண்ணைகளில் பொறுக்கு விதைகளை சேகரித்து கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாலும், விவசாயிகளையே பொறுக்கு விதைகளை சேகரிக்க தூண்டவேண்டும். எப்படி பொறுக்கு விதைகளை சேகரிக்கவேண்டும் என்பதை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கற்றுக்கொடுக்கவேண்டும். கிராமந்தோறும் சிறு சிறு மாதிரிப் பண்ணைகள் நிறுவி, பொறுக்கு விதைகளை சேகரிக்கும் முறையை விவசாயிகளுக்கு கற்றுக்கொடுத்தால், அவர்களே நிரந்தரமாக நல்ல விதைகளை சேகரிக்க முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனது ஊருக்கு அருகாமையில் இருக்கிற ஒரு அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதியில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இந்தச் சபை முன்பு சட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அங்கு சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த பொறுக்கு விதைகளெல்லாம் கருஞ்சந்தையில் நெல்லாக நிற்கப் பட்டுவிட்டது. திடீரென்று தணிக்கையாளர் கணக்குப் பார்க்க வருகிறார் என்று தெரிந்தவுடன், பக்கத்து கிராமத்திற்குச் சென்று நெல்லை விலைக்கு வாங்கி, பொறுக்குவிதை என்று சொல்லி, கிட்டங்கியில் (கோடவுனில்) வைக்கப்பட்டது. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவது சகஜம். ஆகவே, விவசாயிகளே நேரடியான முறையில் பொறுக்கு விதைகளை சேகரிக்க வழி வகைகள் காணவேண்டும்.

இன்று அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டது. நாம் உணவு உற்பத்தியிலே தனிநிறைவு பெறவில்லை. விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். நாம்

5th July 1962]

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

எவ்வளவு தான் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறவேண்டுமென்று முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தாலும், இன்றைய நிலையில் நெல் சாகுபடியானது குறைந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நெல் சாகுபடி செய்கின்ற ஒவ்வொரு விவசாயியும் நெல்லைச் சாகுபடி செய்துக்கொண்டிருந்தால், அவனுடைய பொருளாதாரம் நல்ல நிலையில் இல்லை என்பதை உணர்ந்தவுடன், தன் நிலத்தில் வருவாய் கிடைக்கிற இதர பயிர்களை சாகுபடிசெய்ய விவசாயி முற்படுகிறான். நெல் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்த நிலங்களிலே கரும்பு சாகுபடியோ அல்லது மிளகு சாகுபடியோ அல்லது கிழங்கு சாகுபடியோ செய்தால், நெல் சாகுபடியில் கிடைக்கிற வருமானத்தைவிட கூடுதல் வருமானம் கிடைக்கிறது. ஆகவே, நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிற நிலங்களெல்லாம் இதர பயிர்கள் சாகுபடி செய்யப்படுகிற நிலைமைக்கு மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக நெல் உற்பத்தியானது வரவர குறைந்துகொண்டிருக்கிறது. எத்தனையோ சர்க்கரை ஆலைகள் நாட்டில் புதியதாக வர இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் பகுதியில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால், முன்பு நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களிலெல்லாம் இன்று கரும்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. பணப் பயிர் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலையில் நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிற நிலங்கள் மாற்றப்பட்டால் நெல் உற்பத்தி குறைந்துவிடும் என்பதை மனதில் கொண்டு, அதற்கு ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டும். நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிற நிலங்களில் இதர பயிர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடாது என்ற நிலையில் ஒருசட்டம் கொண்டு வந்தால், உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த மட்டில் நாம் வெகு விரைவிலே தன்னிறைவு பெறமுடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

பாசனவசதியை பொறுத்த அளவில், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல புதிய திட்டங்களை இந்த ஆண்டில் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பட்டணங்கால்-சிறீரூறு என்ற திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எங்கள் மாவட்ட மக்கள் சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்தத் திட்டம் அமுல் செய்யப்படுமானால், கிட்டத்தட்ட 20,000 ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு உள்ளாகும் என்பது உறுதி. அதோடு கோதையாறு நீர்ப் பாசன திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. திருவாங்கூரில் நாங்கள் இணைத்திருந்தபொழுது அன்று இருந்த பொறி இயல் வல்லுனர் அந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்கீழே ஏழு அணைகள் கன்னியாகுமரியில் கட்டப்படவேண்டும். அப்படி பார்க்கும்பொழுது இப்பொழுது மூன்று அணைகள் தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் நான்கு அணைகள் கட்டுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் சிறிய, சிறிய அணைகள். மாம்பழத்துறை அணை, பொய்கை அணை போன்ற நான்கு அணைகள் கட்டப்படவேண்டும். இந்த அணைகளையும் கட்டி முடித்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், அண்டையில் இருக்கிற திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் பகுதிகளுக்கும் அதனால் வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக்

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

[5th July 1962]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் நல்ல மலைவளம் நிறைந்த மாவட்டம். மலைப் பகுதிகளிலே இன்னும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலையில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் தரிசாகக் கிடைக்கின்றன. கல்லுளம் தாலுகாவில் பாலமூர் எஸ்டேட்டின், பக்கத்தில் நல்ல தேயிலை பயிர் செய்யக் கூடிய பரந்த நிலங்களுண்டு. இந்த மாதிரி உள்ள நிலங்களை குத்தகைக்கு விடுவதாயிருந்தால் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும், தேயிலை உற்பத்தியும் அதிகரிக்கும். விளவங்கோடு தாலுகாவில் களியல் வில்லேஜில் மலைப் பகுதியிலே, ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உள்நாட்டிலேயிருந்து பலர் சென்று குடியேறி, அந்தக் காட்டுப் பகுதி நிலங்களைச் செப்பணிட்டு, சீர்திருத்தி, இன்று சுபிட்சமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். சுமார் 700 குடும்பங்கள் அங்கே வாழ்கின்றனர். இப்பொழுது அந்த 700 குடும்பத்தினரும் வெளியேற வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்த உத்திரவை மாற்றி அந்த 700 குடும்பங்களும் அங்கே வாழ்ந்து வா வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தும், ஆசிரியர் பயிற்சிக்குப் போதிய பள்ளிகள், அங்கு இல்லை. இன்னும் ஓரிரு பள்ளிகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்பொழுது அங்கே இரண்டு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. பெண்களுக்கு ஒரு தனி கல்லூரி தேவை. பெண்களுக்கென்று ஒரு கல்லூரி அமைத்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

கேஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். ரூபாய் 150-க்கு குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 5 ரூபாய் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை பாராட்டுகிறேன். இந்தப் படியை கன்னியாகுமரி என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமபடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்காக ஏன் தனியாகப் பேசுகிறேன் என்று நினைக்கலாம். 1-11-1956-க்குப் பிறகு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பணியாற்றுகின்ற என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு சென்னை மாகாணத்திலேயுள்ள இதர என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருவதுபோல் சம்பள விகிதம், பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படாத காரணத்தால் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. என்னிடத்தில் பலர் புகார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஆசிரியர்கள் புகார் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு தனி ஜி.ஓ. போட்டு இந்தச் சிக்கல்களை எல்லாம் தீர்த்து வைத்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உத்தியோக உயர்வு அளிப்பதைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(இந்த சமயத்தில் தலைவர் மணி அடித்து, திருமதி ந. கா. ரங்கநாயகியைப் பேசும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார்.)

5th July 1962]

* திருமதி ந. கா. ரங்கநாயகி: கனம் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நல்ல திட்டங்கள் போட்டுத் தான் நாம் நம் நாட்டை முன்னேறச் செய்ய முடியும். அவற்றிற்குப் பணம் தேவையாய் இருப்பதால், வரி போட்டுத்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. இன்று பஸ்களில் செல்லுபவர்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இன்று பஸ்கள் சில சமயம் பிரயாணிகளுக்கு இடம் கிடைக்காத வகையில் ஓடுகின்றன. அதனால் பஸ்கள் மீது அதிக வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதனை ஓரளவுக்கு குறைத்து, அவர்கள் கொடுக்கும்படியான அளவுக்கு போடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் பஸ் முதலாளிகளும் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் மீது ஏற்கனவே அதிக வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் நில வரி போட்டால் அவர்கள் அதிகச் சுமையைத் தாங்க முடியாது. நான்கு அல்லது ஐந்து ஏக்கர்கள் வையத் திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியைப் போடாமல் இருக்கும்படி மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான பவானி தாலுகாவிலே வெள்ளித்திருப்பூர், ஓலகடம், குருவா. ரெட்டியூர் போன்ற இடங்களிலே தண்ணீர் வசதி இல்லை, விவசாயம் செய்வதற்கும் குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே அங்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இந்த சமயத்தில் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA: Mr. Chairman, we have a good second plan record of having exceeded our target and we are now faced with the task of completing the Third Plan projects successfully. If the First and Second Plan targets could be achieved, there should be no difficulty in achieving the Third Plan targets. For this, we have necessarily to find and raise additional resources. The Hon. Finance Minister has therefore decided to levy additional taxation of a little over Rs. 7 crores during the current year. The pattern of taxation he has adopted, is on equitable lines and only those who are able to pay have been taxed more. While there may be some complaints that the common man was being sandwiched in the race between the Central Government and the State Governments by the imposition of taxes on the items of daily use, yet, under the prevailing conditions, it is the price the present generation has to pay and the sacrifice they have to make for the prosperity of their children and the future generations.

Sir, it may be true to some extent that for all the burdens imposed on us and the sacrifices we are called upon to make. It had not been possible to progress as rapidly as we all desired. But, it cannot be denied that we are progressively doing it. It is inevitable that progress will be slow in our country since we have accepted democratic socialism. Any attempt to be little the achievements

[Srimathi B. Lakshminarasamma] [5th July 1962]

made by the country so far, and to make much of the present taxation proposals will only have a demoralizing influence on the people and make further progress very difficult. It will only mean that the situation is being exploited for political purposes, forgetting the good of the common people and the prosperity of the coming generations.

Sir, our State is fairly well advanced in Agriculture, in Industry, in Electric Power, in Transport and Communications. But, the per capita income is not high enough, not only because of the relatively large population but also because of the ill-balanced development. Development has grown faster only in a few urbanised areas at the cost of the rural regions. Steps have now to be taken for the development of the backward villages. Precisely in the backward areas, it is necessary to increase the per capita outlay during the current plan period, if the backward regions are to come up as quickly as possible and everything should be done with that end in view. To avoid rural unemployment and poverty, rural industries have to be built up much faster than at present and viable small industries should be set up in small towns and villages. Unless this is done, the contrast between the urban manufacturing sector and the rural agricultural sector will widen and there will be no balanced growth. Millions of people are employed in the agricultural industry and everything should be done to raise the standard of living of the agricultural and rural population. Steps should be taken to provide jobs in the countryside when they are not occupied in agriculture by creating employment opportunities in rural areas. At present, villagers are exporting their unemployed to the cities; but the latter can scarcely find work for all the labourers coming from rural areas. In fact, agriculture is only a seasonal occupation and the problem can be solved by organising projects or small industries that will keep labour busy during the off season. The development of dairying, vegetable and fruit growing should also do much to fill the gap as well as a better system of crop rotation and double cropping in the irrigated areas.

Sir, it will be in the fitness of things, if all development works are entrusted with the village co-operatives, so that profiteering at the cost of the villagers could be avoided and the benefits could be evenly and widely distributed.

Nearly the entire State has now been covered by the Panchayat Unions and Panchayats. That means that full responsibility for local administration and village improvement has fallen on the elected panchayat and its President. Well-thought out plans and schemes have been drafted for implementation by the Panchayats and the Panchayat Union Councils with the main objective of decentralisation of powers and for quickening the pace of progress.

To avoid rural poverty and rural unemployment, small, industries should be developed but unfortunately for certain reasons obtaining at the village level like poverty, illiteracy, etc., there are certain setbacks in the implementation of the programme in some

5th July 1962] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

areas. Steps have to be taken to get over these difficulties by properly educating those concerned. Distribution of pamphlets written in simple Tamil outlining the duties and functions of the panchayats and their presidents and the kind of progress that they could make by utilising the various facilities obtaining at the Union and the Government levels, will be of immense benefit not only to the panchayats but also to the general public. Illustrated booklets and news reel films showing the progress and achievements of the well administered panchayats would be useful to encourage and influence the less energetic panchayats and its presidents to progress likewise. To keep up the tempo of progress of the villages greater propaganda and publicity is needed. A training course and refresher course will also be useful to the presidents of panchayats. Without these steps being taken, certain pockets will continue to remain backward for a long time to come. In such places the Block Extension Staff should be vested with greater power in consultation with the District Collectors concerned so that they could discharge their responsibilities with greater speed and efficiency and implement the plan proposals till such time the panchayats come to the position of managing their affairs satisfactorily. The responsibility of fixing up Block Headquarters, Primary Health Centres and Sub-Centres should not entirely be left to the Union Councils, as a lot of delay occurs on account of certain panchayats requiring each for themselves. Since the entire grant for these schemes is given by the Government, their location should be left to the District Collectors in consultation with the concerned technical heads.

In many blocks there are no primary health centres, veterinary dispensaries and first aid centres and therefore immediately steps should be taken for sanctioning veterinary dispensaries in each block and provision should also be made for the construction of at least two first aid centres in each block.

The minimum guarantee fixed for agricultural pumpsets on the basis of forward and backward areas has been a cause of discontent in certain areas. Some rocky areas where the recuperative capacity of the wells is poor and where the pumpsets are almost idle during summer months, have been classified as forward areas and the pumpset owners are called upon to pay a higher minimum guarantee which is really unfair and unjust. Therefore, steps should be taken immediately to reclassify the areas wherever necessary or completely abolish the classifications. If that is not practicable, at least exemptions have to be given from the operation of the minimum guarantees wherever they are warranted.

* திரு. அ. தியாகராசன்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ஆவது வருடத்திய பட்ஜெட்டைப்பற்றி விவாதம் இப்பொழுது இந்த மாமன்றத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இப்பொழுது பேர்ட்டிருக்கக்கூடிய வரிகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். அப்படி பேசும்போது எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் தான் வரி போட வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று

[திரு. அ. தியாகராசன்]

[5th July 1962]

சொல்லிவிட்டு ஆளும்கட்சியிலுள்ளவர்களும் கூட வரி போட்டிருப்பதைப்பற்றி குறை கூறி விட்டு, அதை குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் அவர்களும் எதிர்க்கட்சியாக மாறி விட்டார்களோ என்று தோன்றுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, மொத்தமாகப் பார்க்கப்போனால் மெஜாரிட்டியாகவே, கனம் அங்கத்தினர்கள் இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற வரி களைக் குறைக்க வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வரிகளை எடுத்து விட வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வரும் அவைகளை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. உதாரணமாக, விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வரியை எடுத்து விட வேண்டும் என்று தான் எல்லோரும் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்காக பல காரணங்களையும் கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் மற்றொரு காரணத்தைக் கூற வேண்டும் என்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். சென்ட்ரல் பாங்கு என்று ஏற்படுத்தி அந்த பாங்குக்கு அதிகப்படியான பணத்தைக் கொடுத்து அந்த பாங்கு விவசாயிகளுக்கு கடனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் பாங்குகள் விவசாயிகளுக்கு சொசைட்டிகள் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு பணத்தை திருப்பி வாங்கும்போது அவர்கள் வாங்கிய பணத்தை கொடுக்க தடுமாறுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பணத்தைக் கொடுக்காமல் தடுமாறுகிற நிலைமையில் விவசாயிகளுடைய சாமான்களை ஐப்தி செய்கிறார்கள். காரணம், அவர்கள் வாங்கிய பணத்தைவிட அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்களால் கொடுக்க முடியாமல் தங்களுடைய சொத்துக்களை ஐப்தி செய்யக் கூடிய அளவிற்கு விட்டு விடுகிறார்கள். எப்படி அந்தப் பணம் அதிகமாக ஆகிறது என்பதைப்பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விவசாயி கடன் வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒரு பாரத்தில் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். அதில் 100 ரூபாய்க்கு கடன் வாங்குவதாக எழுதியிருக்கும். அதைப்போலவே மற்றொரு பாரத்திலும் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். அதில் 300 அல்லது 500 ரூபாய்க்கு கடன் வாங்கியதாக எழுதி அந்தப் பணத்தை விவசாயிக்கு கொடுக்காமல் தானே எடுத்துக் கொண்டு, அதை விவசாயிமேல் போட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் 100 ரூபாய்க்கு என்று எழுதிய பாரத்தில் கையெழுத்திட்டபடி அந்த விவசாயிக்கு பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, மற்றொரு பாரத்தில் அதாவது 300 அல்லது 500 ரூபாய்க்கு கடன் வாங்கியதாக எழுதப்பட்டிருக்கும் பாரத்தின்படி கடனை வசூலிக்கிறார்கள். கையெழுத்து மட்டும் போடத் தெரியக்கூடிய வேறு படிப்பு வாசனை இல்லாத விவசாயிகளுக்கு இது தெரிவதில்லை. இப்படி கையெழுத்து வாங்கி வசூலிப்பதால் தான் அந்த விவசாயிக்கு கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் அவனுடைய சொத்துக்கள் ஐப்தி செய்யப்படுகிறது, இப்படி பல விவசாயிகள் ஒன்றும் தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் ஒரு சமயம் ரிஜிஸ்தாரிடம் தெரியப்படுத்தியபோது அதற்கு அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் “அதற்கு நாங்கள் என்ன

5th July 1962]

[திரு. அ. தியாகராசன்]

செய்வது, அந்த விவசாயி கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறானே கையெழுத்து போட்டு விட்டதால் கொடுத்தே தீரவேண்டும்” என்று ரிஜிஸ்தார் சொல்லுகிறார். இப்படி மோசடி நடக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது நிவாரணம் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கூட விவசாயிகள் மேல் அதிகப்படியான வரி போடப்படுகிறது. அப்படிப் போட்டால் அவர்களால் அதை எப்படிக் கட்ட முடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டும். இதை கொஞ்சம் அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்போலவே மற்ற வரிகளையும் எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்களும் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் நீக்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கக்கூடிய வரிகளையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்த்து அவைகள் அவசியம்தானா என்று கவனித்து அவைகளை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கின்ற காரணத் தால், அந்த பகுதிக்குக் காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமானது இந்திய யூனியனுடன் சேர்ந்ததிலிருந்து நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், அதற்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான பரிசாரமும் தேடப்படாதாகத் தெரியவில்லை. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அங்கு மன்னர் ஆட்சி நடந்துக்கொண்டிருந்தது. தொண்டைமான் வாய்க்கால் என்று கரூர் பகுதியிலிருந்து பிரித்து, புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்திற்குத் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அப்பொழுது பிரயத்னம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், மன்னர் ஆட்சி மாறி, புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் இந்திய யூனியனுடன் சேர்ந்த பிறகு அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. எனக்கு முன்பு இருந்த பல கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திட்டத்தை வற்புறுத்தி இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, அந்தப் பகுதிக்குக் காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆனால், அது குறித்து எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. காவேரித் தண்ணீரை புதுக்கோட்டைப் பகுதிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த மாமன்றத்தையும் நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் காலேஜ் ஒன்று இருக்கிறது. அதில் பெண்களுக்கென்று சில இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால், சமீபத்தில் பாதிப் பேர்களுக்கு மாத்திரம் இடம் அளித்துவிட்டு ஒன்பது பேர்களை இடமில்லை என்று நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். பெண்கள் படிக்க வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால், இந்த ஒன்பது பெண்களையும் அந்தக் காலேஜில் சேர்த்துக்கொள்ள வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்விக்காக அதிகப் பணம் செலவிடுகிறோம், பெண்கள் படிப்புக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்துகிறோம் என்று சொல்கிற இந்த நேரத்தில், புதுக்கோட்டை காலேஜில் மேற்படி ஒன்பது பெண்களையும்

12-00
noon

[திரு. அ. தியாகராசன்] [5th July 1962]

சேர்த்துக்கொள்ள வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இடம் போதவில்லை என்ற காரணத்தால் பி.டி., காலேஜுக்காக கட்டிடம் ஒன்று காலேஜுக்குள்ளேயே கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அங்கே அதைக் கட்ட வேண்டாமென்று இப்பொழுது நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடத்தைப் பூர்த்தி செய்து, அதைக் காலேஜுக்கே சொந்தமாக்கிக் கொடுத்து, பிள்ளைகளை அதிகமாகச் சேர்த்து, அங்கே நல்ல முறையிலே காலேஜை நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்து தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காலேஜுக்கு ஹாஸ்டல் கட்டுவதற்குப் பணம் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருப்பதாகப் படித்தேன். ஹாஸ்டல் கட்டுவதால் மாத்திரம் பிரயோஜனம் இல்லை. பிள்ளைகளையும் அதிகமாகச் சேர்த்து, படிக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடப் படிப்பிலே பிள்ளைகள் பாஸ் செய்திருந்தாலும், மற்றொரு பகுதியில் 'பெயில்' என்று சொல்லி விடுகிற நிலைமை புதுக்கோட்டையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'சூல்ஸ் பார் ப்ரொமோஷன்' என்பதை வைத்துக்கொண்டு, பிள்ளைகள் பரீட்சைகளில் பாஸ் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் உடல் நலம் குன்றியிருந்தாலும், குறிப்பிட்ட மொத்த நாட்கள் அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்திருக்காவிட்டாலும், அதைக் குறித்து ஜில்லா கல்வி அதிகாரிக் குத் தகவல் அனுப்பவேண்டும். அப்படி தகவல் அனுப்பி, அந்தப் பிள்ளைகள் விஷயத்தில் கல்வி அதிகாரி, தமக்கிருக்கும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, குறைகளைக் 'கண்டோன்' செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது, பத்து பேர்களில் ஆறு பேர்களுக்குப் பாஸ் போட்டுவிட்டு, பாக்கி நான்கு பேர்களுக்கு பெயில் போட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமை புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்தில் இருக்கிறது. இது தவிர, பரீட்சைகளில் பாஸ் செய்த பத்துப் பதினைந்து பையன்கள் ஜில்லா கல்வி அதிகாரியின் உத்தரவினால் பெயில் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையைச் சீர்துக்கிப் பார்த்து, விதிகளைத் திருத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் ஒரு வகுப்பில் இரண்டு வருஷங்கள் பெயில் ஆனாலும், மற்றும் ஒரு வருஷம் படிக்கலாம் என்ற சலுகை அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பெயில் ஆன பிள்ளைகளை இந்த ஆண்டில் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்திருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி அரசாங்க ஹாஸ்டலிலும் சேர்த்துக்கொள்ள மறுத்திருந்தார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்து, அவர்களை மீண்டும் பள்ளிக்கூடங்களிலும், ஹாஸ்டல்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ள வழிவகை செய்யவேண்டுமாய் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

ஆண்டி-எரோஷன் ஸ்கீமுக்கு அதிகப் பணம் செலவழிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் மன்னர் ஆட்சிக் காலத்திலேயே இப்படிப்பட்ட திட்டம் இருந்தது.

5th July 1962]

[திரு. அ. தியாகராசன்]

ஆனால், அதற்குப் பிறகு அதைப்பற்றி யாரும் கவலை எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. புதுக்கோட்டையிலிருந்து தஞ்சாவூர் போகிற ரோட்டில் பெரிய நிலப் பரப்பில் ஆண்டி-எரோஷன் ஸ்கிமானது புதுக்கோட்டை அட்மினிஸ்ட்ரேடராக இருந்த டாட்டன்ஹாம் அவர்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அது நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அது உடைந்து மறுபடியும் தரையை அரிப்பதற்குள்ள ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. அதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அந்த இடத்திலே மேலும் அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை உண்டாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர், 'ஹயர் பர்ச்சேஸ் திட்டத்தில் லாரி வாங்கி, லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வரி போடலாம்' என்று சொன்னார்கள். அதேபோல் நானும் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். வட்டிக்கு பணம் கொடுக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் அதிகமாக வரி போடலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இப்பொழுது நமது நாட்டில் வட்டிக் கடை வைத்து நடத்துகிறவர்கள், அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏராளமான லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் வரி போட்டால், அதன் மூலம் வருகிற வருமானத்தைக் கொண்டு, நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்து, என் உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

* திரு. ஆர் ரங்கசாமி: கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது, 'நமது மாநிலத்தில் மின்சார நிலையானது மிகக் கேவலமாகப் போய்விட்டது; நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மழை பெய்யச் சொன்னால் மழை பெய்யும்; ஆகையால் மழை பெய்யும்படியாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார். அதன் பிரகாரம், நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார் என்று நினைக்கிறேன். மின்சார நிலையை அபிவிருத்தி செய்யக் கூடிய முறையில், அன்றைக்கு மறு நாளே மழை பெய்தது. இப்படிப்பட்ட ஒரு உதவிக்காக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் சார்பாக முதலில் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1962-63 ஆண்டுக் கான வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்து, சில வார்த்தைகள் கூறுகிறேன். திண்டுக்கல் நகரத்தில் 15 லட்சத்து 91 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஒரு தொழில் பேட்டையும், ஒரு ட்ரெயினிங் இன்ஸ்டிடியூட்டும் ஏற்படுத்தப் போவதாக அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என் தொகுதி வாக்காளர் சார்பாக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[5th July 1962]

நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு விவசாயத் துறை அமைச்சராக இருந்த காரணத்தினால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பத்துப் பக்கங்களில் விவசாயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத்திற்கு முக்கியமாகத் தேவைப் படுவது தண்ணீர் வசதி தான். அதற்கு என்ன செய்வது என்பதை நாம் முதலில் யோசிக்கவேண்டும். இப்பொழுதெல்லாம் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எல்லாம் போடும் போது, கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழிக்கக்கூடிய பெரிய அணைகட்டுக்களைத் தான் எடுத்து நிறைவேற்றுகின்றார்கள். ஆனால், நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், அனேகமாக நமது அணைக்கட்டுகளும், மின்சார நிலையங்களும் மலையாளத்தைத்தான் எதிர்நோக்கி யிருக்கின்றன. மலையாளத்தை நாம் எதிர்நோக்க, மலையாளம் மழையை எதிர்நோக்க, எல்லா அணைகளும் இப்பொழுது வறண்டுவிட்டன; மின்சாரமும் உற்பத்தி செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. நமது முன்னோர்கள் இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்துத்தான், தண்ணீரைக் கண்டிராத இடைகளின் குறுக்கே தடுத்து, அங்கங்கே குளங்கள் அமைத்து, அந்தக் குளங்கள் மூலமாகப் பயிர் செய்வதோடு, சுற்று வட்டாரங்களில் இருக்கக்கூடிய கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் வரக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். இதையெல்லாம் அவர்கள் ஒரு சில ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் ஏற்படுத்தி, நல்ல முறையில் விவசாயம் நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து ஆற்றிலே அணைகள் கட்டினாலும் கூட நல்லமுறையில் மழை பெய்யாவிட்டால் அந்த அணைகளில் உள்ள தண்ணீர் ஒரு சில நாட்களுக்குள் வறண்டுவிடுகிறது. இப்படி அணைகள் எத்தனையோ இருந்தும் கூட ஒரு கோடைக்குக் கூடத் தண்ணீர் வரவில்லை. எங்கும் தண்ணீர் இல்லாத அணைகள்தான் இருக்கின்றன. முன்பெல்லாம் அங்கங்கே மழை காலங்களில் குளத்தில் தண்ணீரைத் தேக்கிவைத்துக் கொண்டார்கள். இந்தத் தண்ணீர் ஒரு கோடையில்லை, இரண்டு கோடைக்குக் கூட விவசாயம் செய்வதற்குப் பயன்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுதெல்லாம் பெரிய பெரிய என்ஜினியர்களுடைய உதவி இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனாலும் இவர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய அறிவு, அனுபவத்தையும் கொண்டு அவர்கள் பெரிய பெரிய குளங்களை வெட்டியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய யூனியனைப் பொறுத்த வரையில் 183 குளங்கள் இருக்கின்றன. அதே மாதிரி வடமதுரை தொகுயில் சாணர் பட்டி யூனியனில் முன்னூற்றுச் சொச்சம் குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தமாதிரியாக நிண்டுக்கல் தாலுக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், ஆயிரக்கணக்கான குளங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குளங்கள் எல்லாம் எந்தவித சீர்திருத்தமும் செய்யப்படாத நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் பெரிய பெரிய அணைகளைப் பற்றிப் பேசுவது எப்படி யிருக்கிறதென்றால், நிலாவைக் காட்டி சிறுசிறு குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டுவது போல் பக்ராநங்கல் அணையைப் பாருங்கள், அமராவதி

5th July 1962]

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

அணையையும் பாருங்கள் என்கிறார்களே தவிர, இந்தப் பக்கத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பயன்பட வழியைக் காணும், அந்தச் சாதனைகளைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்வதினால் பயன் இல்லை.

சிறிய பாசனத் திட்டங்கள்கீழ் இன்றையதினம் குளங்களுடைய பாராமரிப்பு 'புட் பரோடக்ஷன் ஸ்கீமின்' கீழே வருகிறது. வாய்க்கால்களாவது 'மைனர் இர்ரிகேஷன்' கீழ் வருகின்றன. அணையானது பி.டபிள்யூ.டி. கீழ் வருகிறது. இவை ஒன்றுக்கொன்று சரியான முறையில் வேலை செய்யாத காரணத்தினால் பல வேலைகள் நடைபெறாமலிருக்கின்றன. இந்தக் குளங்களை ரிப்பேர் செய்வதற்கு என்ன வழி என்பதைக் கண்டு பிடிக்கவே அநேக முயற்சிகள் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே உடனடியாக கவனம் செலுத்தி இந்த சிறிய பாசனத் திட்டங்களை ஒழுங்கு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக ஒரு கோடியே 71 ஆயிரம் பணம் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. இன்றைக்கு 183 குளங்கள் இருக்கக் கூடிய ஒரு யூனியனுக்கு அந்தக் குளங்களில் மராமத்து வேலைக்காக 7 ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் கொடுப்பது என்றால், அதைக்கொண்டு எல்லாக் குளங்களையும் சரியாகச் செப்பனிட முடியாது. ஆகவே இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமான தொகையையாவது ஒதுக்கி இந்தக் குளங்களையெல்லாம் சரியான முறையில் மராமத்து செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோலவே தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. உர விநியோகத்திற்கான ஏற்பாடும் செய்ய வேண்டும். உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 'பாக்கேஜ் ஸ்கீம்' என்ற ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளை வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டுபோகும் தஞ்சை ஜில்லாவிலே கொண்டுபோய்விட்டு, மற்ற இடங்களில் அமோனியம் சல்பேட் கிடைக்கவில்லை யென்ற நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம். இப்படியில்லாது தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு போகமுடியாத பிரதேசங்களுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது அமோனியம் சல்பேட் கிடைக்கும்படி செய்தால், அதனால் நமக்கு விளைச்சல் அதிகமாகக் கிடைக்காதா என்பதை சர்க்காரிலே ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கூடச் சொன்னார். அமோனியம் சல்பேட் உரத்தைவிட பிண்ணாக்கு நல்ல எருவாகப் பயன்படுகிறது. அதன் விநியோகத்தை 'கண்ட்ரோல்' செய்து விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்தால் உரத்தைப் பற்றிய பிரச்சனை எழவே் எழாது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அதற்கு வழி வகுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசியைப் பொறுத்த வரையில் பண்டங்கள் பற்றாக்குறையாக இருப்பதினால்தான் விலைகள் ஏறி வருகின்றன என்று நினைக்கிறேன். நிச்சயமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் விலைகள் குறையும். உற்பத்தியைப் பொருக்குவதற்கும், விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைக் குறைப்ப

[திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

[5th July 1962]

தற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திண்டுக்கல் நகர முனிசிபாலிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், முன்பு ஒரு காலத்தில் “செக்குக்கு கொடுத்தாலும் கூட, திண்டுக்கல்லானுக்குப் பெண் கொடுக்கக் கூடாது” என்ற பழமொழி வழக்கில் இருந்தது. காரணம், அங்கே போனால் செக்குமாட்டைக் காட்டிலும் அதிகம் உழைத்து கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் இறைக்கப் பெண்களை உபயோகப்படுத்துவார்கள் என்று அந்தக் காலத்தில் சொல்வார்கள். அந்தப் பகுதியில் தண்ணீர் கஷ்டம் அவ்வளவு. அந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்கி இப்போது நல்ல தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும்படியாக அரசாங்கத்தார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நகர மக்களின் சார்பில் நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அந்தத் தண்ணீர் வசதியைப் பெறுவதற்காக திண்டுக்கல் முனிசிபாலிட்டியார் நமது சர்க்காரிடம் 83 லட்சம் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடனை நினைக்கும்போது, கிடைக்கும் தண்ணீரைக் கூடக் குடிக்கவேண்டாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்தக் கடனை இன்றைக்கு எப்படித் திருப்பி அடைப்பது என்பதே பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதையும் சர்க்காரிலே கவனித்து ஆவன செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது பெரிய ரோடுகளை எல்லாம் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டார் எடுத்துச் செய்கிறார்கள். உண்மையில் அவை ஹைவேசாகத்தான் ஆண்டுக்கு நான்கு அங்குலம் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. ஆனால் இன்றையதினம் கிராமங்களிலே இருக்கக் கூடிய ரோடுகள் எல்லாம் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்போது பெரிய பெரிய டிரங்கு ரோடுகளில் எல்லாம் பாலங்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப் பக்கம் இருக்கக் கூடிய ரோடுகள் பராமரிக்கப்படாததோடு சிறிய சிறிய பாலங்கள் கூடக் கட்டப்படவில்லை. இவைகளை எல்லாம் உடனே கட்டிக் கொடுப்பதோடு கிராம ரோடுகளை எல்லாம் செவ்வனே போடும்படியாக நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1962-63-ஆம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேறியும், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டும், சென்னை மாகாணத்திலேயே மிகவும் பிற்போக்கான பகுதியாக ஒன்று இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது வெங்கலம் தொகுதியே யாகும். அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகள் ஒன்று கூட இன்று வரை பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை.

5th July 1962]

[திரு. எஸ். மணி]

அதோடு குடிதண்ணீர் பிரச்சனை அந்தப் பகுதி மக்களுக்குத் தீராத தலைவலியாக இருந்து வருகிறது. நல்ல குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் நரம்புச்சிலந்தி வியாதிக்கு அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஆளாகிறார்கள். பதினான்கு, பதினைந்து வருஷங்களாக ஆட்சியில் இருந்து வரும் இந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தினால் இதுவரையிலும் அந்த நோயைத் தடுக்க முடியவில்லை. உடனடியாக அந்த நோயைக் கட்டுப்படுத்தித் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்தார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல அந்தப் பகுதிகளில் கிணறுகள் வெட்டுவதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான அடிகளுக்கு மேல் வெட்டவேண்டியிருக்கிறது. வெட்டினாலும் தண்ணீர் உப்பாக இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை இல்லை. அந்தப் பிரதேசத்தில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கப் புள்ளி விவரப்படி 23 பெரிய ஏரிகளும், 133 சின்ன ஏரிகளும் இருக்கின்றன. அந்தப் பிராந்தியத்தில் ஓடும் மருதையாற்று நீரை அந்த ஏரிகளில் தேக்க ஏற்பாடு செய்தால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று சொல்லவிரும்புகின்றேன். அது இல்லாத காரணத்தினால் இன்று அங்குள்ள மக்கள் வெளிநாடு சென்று பிழைக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

பாதை வசதியைப் பொறுத்தவரையிலும் என்னுடைய தொகுதி பிற்பட்ட பகுதியாக இருக்கிறது. இது பற்றிப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியும் ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தினிடமிருந்து முழு க்ராண்ட் கிடைக்காத காரணத்தால் இந்த வசதியைச் செய்ய முடியவில்லை. பாதை வசதி இல்லாத காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் எந்தத் தொகுதிக்கும் போக முடியாத நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் குளக்கானத்தம் பிரக்காவுக்கும் வரஜூர் பிரக்காவுக்கும் சைக்கிளில் கூடப் போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பஸ் போக்குவரத்துக்கான வகையில் இந்தப் பகுதிகளில் பாதையைச் செப்பணிட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை உயர்நிலைப் பள்ளி எதுவும் கிடையாது. குன்னத்தில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. மாணவர்கள் 10, 15 மைல் தொலைவு நடந்து இந்தப் பள்ளிக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தினசரி 10, 15 மைல் நடந்து செல்ல வேண்டுமென்றால் மாணவனுடைய நிலைமை என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைத் தவிர்க்க உடனடியாக குன்னத்தில் மாணவர்களுக்கான ஒரு உணவு விடுதியை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாமெல்லாம் மின்சார இயக்கத்தைப்பற்றிப் பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள 150 கிராமங்களில் இரண்டு கிராமங்கள்தான் மின்சார வசதி பெற்றிருக்கின்றன. நூற்று நாற்பத்து எட்டு கிராமங்கள் இன்னும் மின்சாரத்தைப் பார்க்க முடியாத நிலைமையிலேதான்

[திரு. எஸ். மணி]

[5th July 1962]

இருக்கின்றன. உடனடியாக என்னுடைய தொகுதி மக்கள் இந்த மின்சாரத்தைப் பார்க்கக்கூடிய அளவுக்காவது வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மருத்துவ வசதியைப் பொறுத்தவரையிலும் பார்த்தால்கூட என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு அரசாங்க மருத்துவ மனை கூடக் கிடையாது. பெரம்பலூரிலும் அரசாங்க மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு அரசாங்க மருத்துவ மனையையாவது ஏற்படுத்தி அந்தப் பகுதி மக்கள் மருத்துவ வசதி பெறச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் குளக்காணத்தம் பிரிக்காவில் காரை, தோணி, புக்குரிச்சி, இலுப்பக்குடி போன்ற இடங்களில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இங்கு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பெரிய எஞ்சினியர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்தார்கள். இந்தப் பகுதியில் சிமெண்ட் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கு கிடைக்கும் மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் இங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு வசதி ஏற்படுத்துவதுடன் சிமெண்ட் பற்றாக்குறையும் ஓரளவு தீரும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரலூர் பிரிக்காவில் கிடைக்கும் ஜிப்சத்தைக் கொண்டு தனிப் பட்ட நபர் ஒரு தொழிலை நடத்தி வருகிறார். அங்கு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துவருகிறார்கள். அந்தந்த தொழிலாளர்களை காண்ட்ராக்ட் மூலம் அந்த முதலாளிகள் வேலைக்கு எடுத்திருப்பதால் ஒரு மாதம் வேலை செய்த பிறகு தான் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால் தொழிலாளருக்கு நல்ல சலுகை கிடைப்பதோடு அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களின் வீட்டு மனைகளுக்காக அரசாங்கம் இலுப்பக்குடி, பேரழி போன்ற கிராமங்களில் நிலம் வாங்கியும் இன்னும் சரிவர ஹரிஜனங்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. வெல்பேர் ஸ்கூலில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை. அவர்கள் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் கழித்து மணியார்டர் மூலம் அனுப்புகிறார்கள். இதுபற்றியும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஆசிரியர்களுக்கு மாதா மாதம் சம்பளம் சரியானபடி கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புறம்போக்கு நிலத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இந்தத் தேர்தலில் ஆதரித்ததற்காக அவர்களுடைய வீட்டை இடித்து, கூரைகளைப் பிரித்து அவர்கள் முச்சந்தியிலிருக்கும் நிலைமையை வெல்பேர் ஆபீசர்கள் செய்கிறார்கள். இதை உடனடியாகக் கவனித்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5th July 1962]

[திரு. எஸ். மணி]

என்னுடைய தொகுதியில் இதுவரை எந்த விதமான குடிசைத் தொழிலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் நிலவரி அவர்களைப் பாதிக்குமாதலால் அந்த வரியைப் போடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பை அளித்த தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இரண்டாவது ஆண்டிலே புதிதாக சுமார் 7 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மீதியுள்ள 3 ஆண்டுகளில் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற போட்டுத் தீர வேண்டிய வரிகளைப் பற்றி நினைக்கும் போது உண்மையிலேயே வரும் காலத்தில் சக்திக்கு மீறிய வரியால் ஜனங்கள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகப் போகிறார்கள். திட்டங்களுக்குப் பணம் தேவைப்படுவதால் வரி போட வேண்டியிருக்கிறது என்று ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். உண்மைதான். திட்டங்களுக்குப் பணம் தேவை என்று சொல்லும்போது கொடுக்கக்கூடிய சக்தியுடையவர்கள் யாரோ, திட்டத்தினால் அதிகப்படியான பயன் பெறுகிறவர்கள் யாரோ அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்வதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. இன்று பல ரோடுகள், கால்வாய்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரண ஜனங்கள், கூலி வேலை செய்யக்கூடியவர்கள், சொற்ப வருமானம் உடையவர்கள் எல்லாம் ரோடில் நடக்காமல் இருக்க முடியாது. நல்ல ரோடு போட்டிருக்கிறோம்—ஏன் நீங்கள் வரி கொடுக்கக்கூடாது, என்று அவர்களைக் கேட்கக் கூடாது. புதிய வரிகளில் ஒன்றிரண்டு நீங்கலாக மற்றவை எல்லாம் ஏழை ஜனங்களை நசுக்கக்கூடிய வரிகள்தான். பஸ்மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரியை நான் எதிர்க்கத் தயாராக இல்லை. லாரிமீது போடப்பட்டிருக்கும் வரியானது அதில் ஈடுபட்டிருப்போரை நிச்சயமாக நாசமாக்கிவிடும். லாரித் தொழிலானது பஸ் தொழிலோடு ஒப்பிடும் அளவுக்கு லாபகரமான தொழில் அல்ல. லாரித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போரில் பெரும்பாலோர் ஏதோ ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர பெரிய லாபத்தை அவர்கள் அடைகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, லாரிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியை நிச்சயமாக ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தின்மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று ஹை டென்ஷனுக்கு போடப்படும் வரி, அதிகப்படியாக உபயோகிக்கும் மில் போன்றவைகளுக்குப் போடப்படுவது, இன்னொன்று விவசாயத்திற்கு, வீட்டு தேவை இவைகளுக்கு உபயோகிப்பது. மில்கள் உபயோகிக்கும் மின்சாரத்திற்கு அதிகப்படி வரி போட்டால் பிரமாண்டமான நஷ்டம் ஒன்றும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை. ஆனால் விவசாயத்திற்கு, வீட்டுக்கு உபயோகிக்கும் மின்சாரம் இவைகளுக்கு போடப்பட்டிருப்பது, அவர்களின் வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதாகும். அந்த அடிப்படையில் அதற்குப் போட்

12-30
p.m.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[5th July 1962]

டிருக்கும் வரி நியாயமானதல்ல. அதைச் சர்க்கார் யோசித்துப் பார்த்து, அதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர் ஸ்டாம்ப் வரி. இதுபற்றி சர்க்காருக்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இப்படி வரி போட்டுத்தான் அந்தத் துறைக்கு வருமானம் தேட வேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது. ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்கு போய் விற்கவேண்டியிருந்தாலோ அல்லது வாங்க வேண்டியிருந்தாலோ 10,000-க்குள்ள சொத்தைக் கொடுக்கும்போது 4,000 அல்லது 5,000-க்கு எழுதி ஸ்டாம்ப் வரியை குறைத்துக்கொள்ள சாதாரணமாக ஜனங்கள் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே அதன் உண்மையைக் கண்டறிந்து இப்பொழுதுள்ள அளவிலேயே வரியை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் புதிதாக இவ் வரி போடவேண்டிய அவசியமே இராது. பின்னர், நஞ்சை நிலங்களுக்குத் தீர்வை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. வரி இல்லாது எந்த அரசாங்கமும் நடக்காது என்று பொதுவாக ஒரு கருத்து சொல்லப்படுகிறது. வரி என்றால் வருடா வருடம் போட்டுக் கொண்டேயிருக்கவேண்டுமென்று அர்த்த மல்ல. வரி என்று சொல்லும்போது இப்பொழுதுள்ள வரிகளையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே, நிலத்தீர்வை, தண்ணீர் தீர்வை, சர்சார்ஜ், அடிஷனல் சர்சார்ஜ் எல்லாம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பின்னர், பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன்ஸ் இவைகளும் சர்க்காரைப்போல் அதாவது சர்க்கார் வரி விதிப்பவைப்போல் வரி விதிக்கிறார்கள். இவற்றிற்கு மேல் புதிய வரியும் வருகிறது. இவைகளைப் பார்க்கும்போது இன்று 50 ரூபாய் வரி கொடுக்கும் நஞ்சை நில விவசாயி இனி 100 ரூபாய் செலுத்தவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஏற்கனவேயுள்ள நிலத்தீர்வை, தண்ணீர் தீர்வை, சர்சார்ஜ், அடிஷனல் சர்சார்ஜ் இவைகளுடன் புதிய வரி விதிக்கப்படுமா என்று தெளிவாக இல்லை. அவைகளையும் சேர்த்து வரி விதித்தால் அது பெரியதொரு பளுவாகயிருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். 1947-க்கு முன்னர் போடப்பட்டவைகளுக்கும், பின்னர் போடப்பட்டிருக்கும் தீர்வைக்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது, அதைச் சம்பந்தத்தவெண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. புதிதாக போட்டிருக்கும் வரி அதிகம் என்று மக்களிடையே ஒரு கிளர்ச்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சக்தி வாய்ந்ததாகவோ அல்லது பிரமாண்டமான அளவிலோ இல்லாவிடிலும் எதிர்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு நஞ்சை நிலங்கள்மீது வரி போடுவதனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகப்படும். அது விவசாயிகளுக்கு மிக்கத் தொல்லை கொடுக்கும். அதனால் விலைவாசிகூட இன்னும் உயரலாம்.

தொழில் பகுதிகளில் வீட்டு வசதி செய்து கொடுப்பது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். கோவை, மதுரை, சென்னை போன்ற இடங்களில் குறிப்பாகத் தொழிலாளர்கள் வீட்டு வசதியின்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதில் சந்தேகமில்லை. அதோடு கிராமங்களிலும் வீட்டுப் பிரச்சனை, ஒரு பிரதான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. தெரிந்தோ தெரியாமலோ அப் பிரச்சனை இருந்து வருகிறது. ஒவ்

5th July 1962] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

வொரு கிராமத்திலும் வீட்டிற்கு இடம் இல்லாது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பரந்து விரிந்து கிடக்கிற இந்த நாட்டில் வீடு கட்டிக்கொள்ள இடம் இல்லை என்ற நிலை இருந்தால் அதைக் கண்டு நாம் வெட்கித் தலை குனியவேண்டும். மக்களுக்கு முதலாவதாக இன்றியமையாதது, குத்துவதற்கு இடம். இன்று ஹரிஜன மக்கள் பரம்பரையாக ஒரு இடத்தில் இருந்து கொண்டிருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பட்டா ஒன்றும் கிடையாது. அவர்களில் பெரும்பாலோர் இன்று வீடு இன்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே தொழிலாளர் பிரச்சனையை எப்படிச் சர்க்கார் கவனிக்கிறதோ அதேபோன்று கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களின் வீடு இல்லாப் பிரச்சனையைக் கவனித்து, உணவு, உடை இவற்றை இரண்டாம் பட்சமாக வைத்துக்கொண்டு முதல் பட்சமாக, அவர்களுக்கு வீட்டிற்கு இடம் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் அதிகச்சீக்கிரமாக முடிவு எடுக்க ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்தாவது காரியங்கள் செய்தாலும் தரும்.

இரண்டு தினங்களுக்கு முன்னர் இச் சபையில் பேசிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர், ஆசிரியர்கள் மத்தியில் அரசியல் புழுந்திருக்கிறது என்று கூறினர். சர்க்கார் அதிகாரம் உள்ள சங்கம், தானாகவே இயங்கும் சங்கங்கள் இப்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினர். சர்க்காருக்கு விரோதமாக நாட்டு ஒற்றுமைக்கு விரோதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இங்கு குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆசிரியர்களைப் பார்ப்பதற்கு முன்னர் அவர்களுக்கு மேல் இருக்கும் கல்வித்துறை இயக்குனர் என்ன காரியம் செய்கிறார்கள் என்பதை கனம் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆசிரியர்கள் அரசியலில் பங்கு கொள்ளக்கூடாது என்று பொதுவாக எல்லோரும் ஒருமித்த கருத்துள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன். அவ்விதமே கல்வித்துறை இயக்குனரும் அரசியல் கொள்கைகளில் புழுந்து விளையாடக் கூடாது. அண்மையில் மதுரையில் பேசிய கல்வித்துறை இயக்குனர், ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று சொல்கிறவர்கள் எல்லாம் பிரிவினைக்கு வித்திடக்கூடியவர்கள், பிரிவினைக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியவர்கள் என்று பேசியிருக்கிறார். மஹாத்மா காந்தியடிகள் ஆங்கிலம் கூடாதென்றார்கள், ஆங்கிலம் போதாது மொழியாகவோ அல்லது ஆட்சி மொழியாகவோ இருக்கக்கூடாதென்றார்கள். அவர்கள் என்ன பிரிவினைக்கு வித்திட்டார்கள்? இவர்கள் தேசிய பரம்பரையில் வந்தவரா அல்லது பிரிவினைப் பரம்பரையில் வந்தவரா என்பது தெரியும். கனம் கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இதை நிச்சயமாகக் கவனிக்க வேண்டும். நாம் ஆங்கில மூலம் கேள்விகள், சட்டசபை நடவடிக்கைகள் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லக் கூடியவர்கள். நாம் எல்லோரும் பிரிவினை வாதிகளா? அவர் அதன் பொருள் என்னவென்று தெரிந்து பேசியிருக்கிறார்களா? ஆக, கல்வித்துறை இயக்குனர் அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொள்வது நிச்சயமாகக் கூடாது. இது விஷயத்தில் கனம் அமைச்சரவர்கள் தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [5th July 1962]

*கடைசியாக, புது வரிகள் மக்களால் கொடுக்கமுடியாத அளவில் இருக்கின்றன. ஆகவே, லாரி வரி, லோ டென்ஷன்மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரி, நஞ்சை நிலங்களுக்குப் போட்டிருக்கும் வரி இவைகளை ரத்து செய்வதுபற்றி யோசித்து நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. டி. கதம்பவனசுந்தரம் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களால் நடப்பாண்டிற்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிநிலை அறிக்கைமீது நடக்கிற இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நமக்குள்ள வருவாய் 106.50 கோடி ரூபாய், செலவு 116.01 கோடி ரூபாய் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வருவாய்க்கு மேல் செலவு அதிகமாகவுள்ளது ரூபாய் 9 கோடி 51 லட்சம். இதை நிரப்புவதற்குப் புது வரிகள் 7 கோடி 15 லட்சத்திற்கு விதிப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக வருடக் கடைசியில் துண்டு விழுவது 2 கோடி 36 லட்சம் என்று இருக்க வேண்டும். ஆனால் அறிக்கையில் 2 கோடி 86 லட்சம் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது எதனால் ஏற்பட்ட கோளாறு என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை 'பிரின்டேர்ஸ் டெவிள்' என்று சொல்லப்படுகிற, அச்சப் பிழையாக இருக்கலாம். இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து தக்க பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாம் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு நாடு வளம் பெறுவதற்குத் திட்டங்கள் தேவை என்பதையும் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்குப் பணம் தேவை என்பதையும் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகப்படியாகப் பணங்கள் நாம் செலவு செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புது வரிகளை விதிப்பதில் மிகவும் நிதானம் காட்டி ஆர, அமர யோசித்து விளக்கமாகவும் விரிவாகவும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் நிலைமையை நன்றாகப் புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் பல வரிகள் கனம் அங்கத்தினர்களின் கண்டனத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருப்பதை நாம் இங்கு நடந்துகொண்டிருக்கின்ற விவாதத்திலிருந்து காண்கிறோம். உண்மையில் பொதுமக்களை பாதிக்கக் கூடிய வரிகளை நமது சர்க்கார் விதிக்கமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். கூடுமானால், இதைப்பற்றி நன்கு ஆலோசித்து இந்த வரிகளைக் குறைத்து விடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே புகுத்தப்பட்டிருக்கும் வரிகளில் யாரும் கண்டிக்காத வரி, குதிரைப்பந்தயத்திற்கு போடப்பட்டிருக்கும் வரி. அதற்கு இன்னும் அதிகமாகக்கூட வரி விதிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். பந்தயம் கட்டும் தொழில் பாதகமான தொழிலாகவும், ஒரு வியாபாரம் போன்றும் நடத்தப்படுகிறது. இதில் பணக்

5th July 1962] [திரு. டி. கதம்பவனசுந்தரம்]

காபர்கள் மட்டும் ஈடுபடுவதில்லை. சாதாரண ஏழைகளும் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தகுந்தபடி கூலி பெற்று வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் ஏழைகளும் இந்தப் பந்தயத்தில் தங்கள் வருமானத்தைத் தொலைத்துவிட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இந்தத் தீமையான அம்சங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று கருதி, இதன்மீது இருக்கின்ற வரியை இன்னும் அதிகப்படுத்தலாம் என்று கருதுகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக, இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் செலவினங்களில், கல்விக்காக நமது வருமானத்தில், நாளில் ஒரு பங்கைச் செலவு செய்திருக்கிறோம். அது போற்றக்கூடிய விஷயம் தான். ஆனாலும் கூட கல்விச் சலுகை பெறக்கூடிய மாணவர்களின் பெற்றோர்களுக்கு வருஷ வருமானம் வரம்பு 1,500 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பார்த்தால் மாதம் 125 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்கள் இந்த கல்விச் சலுகையை பெற முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. 125 ரூபாய் மாத வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு நான்கைந்து குழந்தைகளை எப்படிப் பள்ளிக் கூடத்திற்கு அனுப்பி, சம்பளம் கூட முடியும் என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே மாத வருமான வரம்பை 175 ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டும், அதாவது வருஷ வருமானம் 2,100 ரூபாய் என்று இருக்கக்கூடிய அளவில் இந்த வரம்பை உயர்த்து அதற்கு சர்க்கார் இணங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இது தவிர, பல செலவினங்கள் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் முறையில் புகுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் செலவினங்களில் முக்கியமாக பஞ்சாயத்துகளுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் மூலம் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் போவதற்கும், வருவதற்கும் வசதியாக ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடிதண்ணீர் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் பஞ்சாயத்துக்கள் ஏற்படுவதால் கிடைக்கின்ற நன்மைகளை மக்கள் உணர ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆனால் பல நல்ல திட்டங்கள், பணப் பற்றாக்குறை காரணமாக வேலை நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே இப்போது எட்டு கோடி ரூபாய் என்றிருப்பதை 9 கோடி 87 லட்சமாக உயர்த்தியிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டாமல் விடப்பட்டிருப்பது கைத்தறித் தொழில்தான். இந்தத் தொழில் அதிகமாக நடந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு இடத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற ஒரு அங்கத்தினர் என்ற முறையில் இதை நான் உரிமையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கைத்தறித் தொழிலைப் பற்றி எந்த விதமான குறிப்பும் இல்லாமல்

[திரு. டி. கதம்பவனசுந்தரம்] [5th July 1962]

இருப்பது எனக்கு ஒரு குறையாகவே படுகிறது. ஆனால் சர்க்கார் இதுவரை அந்தத் தொழிலுக்குச் செய்து வந்திருக்கும் நன்மையான காரியங்கள், இனிமேலும் வரும் ஆண்டுகளில் நடந்து வந்தால் போதும். அதிகப்படியாக நன்மைகள் எதுவும் தேவையில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் அந்தத் தொழில் இன்றைக்கு இக்கட்டான நிலைமையில் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தறிகளுக்கு வேண்டிய நூல்கள், செயற்கைப் பட்டு நூல்கள் போதுமான அளவுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைக்காமல் இருப்பதின் காரணமாக நெசவாளர்கள், 'மாஸ்டர் விவர்'கள் இவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறை என்னவென்றால், செயற்கைப் பட்டு நூல் விநியோக முறைதான். நமது மாநில சர்க்கார் விநியோகம் செய்து வந்தபோது நல்ல நிலைமையில் இருந்து வந்தது. இப்போது பம்பாய் டெக்ஸ்டைல் கமிஷனர் அதிகாரத்தின்கீழ் மாற்றப்பட்டதின் பின்னால் கைத்தறிகளுக்கு வேண்டிய அளவு நூல் கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் ஏதோ ஒரு கணக்கு வைத்துக்கொண்டு—சாதாரணமாக ஒரு தறிக்கு ஒரு மாதத்திற்கு எட்டு கிலோ கிராம் நூல் வேண்டியிருக்கிறது, இப்போது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தறிக்கு 4 கிலோ கிராம் என்ற அடிப்படையில் அலாட்மென்ட் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது கொடுமையான காரியம். ஆகவே சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய பட்டு நூல் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறித் தொழிலுக்கு உதவியாக சாயத் தொழிலும் வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக இண்டஸ்டிரியல் ஏரியாவில்தான் இந்தத் தொழில் நடத்தலாம். ரெஸிடன்ஷியல் ஏரியாவில் நடத்தக் கூடாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நெசவுத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், இதற்குப் பக்கத்தில் சாயத் தொழிலும் இருந்தாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் தொழில் இரண்டும் வெவ்வேறு இடங்களில் அமைந்திருந்தால் நெசவாளர்களுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகவே இதில் இண்டஸ்டிரியல் ஏரியா என்றோ, அல்லது ரெஸிடன்ஷியல் ஏரியா என்றோ பாருபாடு இல்லாமல் சாயத் தொழில் நடத்துவதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். இந்தத் தொழில் நடத்துவதால், சாயப்பட்டறையிலுள்ள தண்ணீர் பொதுமக்களின் சுகாதாரத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் என்றும் அதனால்தான் இது ரெஸிடன்ஷியல் ஏரியாவில் நடத்தப்படக் கூடாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பொது மக்களின் சுகாதாரத்திற்கு எந்த விதமான ஹானியும் இல்லாத அளவுக்கு உறுதி பெற்று சாயத் தொழில் நடத்துவதற்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்போதுதான் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆக்கம் கொடுத்ததாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற சில குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்களும் தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டார்

5th July 1962] [திரு. டி. சுதம்பவனசுந்தரம்]

கள். அவர்கள் எல்லாம் தங்கள் தொகுதியைப் பற்றி வரண்ட பிரதேசம் என்று சொல்லிக் கொண்டதால், உண்மையிலேயே வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய என் தொகுதியைப் பற்றி என்ன சொல்வது என்று யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். என் லுடைய மாவட்டத்தில் எந்தவிதமான ஜீவ நதியும் கிடையாது. வைகை நதி மட்டும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் பெரும்பாலும், கண்மாய்களையும், குளங்களையும், மழையையும் எதிர்பார்த்துத் தான் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான இடங்களில் கிணறுகளின் மூலமாகத்தான் விவசாயத்தை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிணறுகளை அதிகமாக வெட்டு வதற்குச் சர்க்கார் மான்யம் வழங்குவதில், முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் கிணறுகள் வெட்டும்போது, அவற்றிற்கு வேண்டிய மின்சாரம் பம்பு செட்டும் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு மின்சாரம் கொடுப்பதில் மினிமம் கியாரண்டி என்று நிர்ணயிக்காமல், எந்த அளவுக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப் படுத்துகிறார்களோ, அதற்கு மட்டும் மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர் : கனம் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே நடை முறை ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய அனுபவத்தாலும், திறமையாலும், தைரியமாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். வழக்கம்போல் இதைக் கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் விலைவாசி உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்கின்றார்கள். விலைவாசியை கட்டுப்படுத்தினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுவார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அதே நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கும் பரிந்து பேசுகின்றார்கள். சர்க்கார் சென்ற 10 ஆண்டுகளில் ஒன்றும் செய்யவில்லை, குற்றம் சாட்டிப் பேசுகின்றார்கள். சர்க்கார் கடந்த 10 ஆண்டு களில் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை, நல்லமுறையிலே நிறைவேற்றி நாட்டிற்கும், மக்களுக்கும் நல்ல காரியங்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி இருந்தும், அவர்கள் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று குற்றம் சாட்டிப் பேசுவதானது, சூரியனை மறைப்பதற்கு ஒப்பாகும். அதேநேரத்திலே கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போதெல்லாம் அமெரிக்கா தேசத் தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இது என் என்று புரியவில்லை. ஒரு புதிராக இருக்கிறது. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள் சுதந்திரம் அடைந்து எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகின்றன. நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 15 ஆண்டுகள் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைத்

[திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்] [5th July 1962]

தான் நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இந்த நேரத்திலே அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளை நம் நாட்டிற்கு ஒப்பிடுவது நியாயமாகுமா? அதே நேரத்திலே அமெரிக்கா போன்ற நாட்டின் பரப்பளவு என்ன, எத்தனை சதுர மைல் பரப்பளவு இருக்கிறது? அங்கு எவ்வளவு ஜனத்தொகை, நம் நாட்டின் சதுர மைல் பரப்பு அளவு எவ்வளவு, ஜனத்தொகை எவ்வளவு என்பதை யெல்லாம் சற்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும். இந்த நேரத்திலே அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளைப் பற்றி பேசுவது சரியல்ல. நம்முடைய நாட்டோடு சுதந்திரமடைந்த பர்மா, பாகிஸ்தான். இலங்கை போன்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பது நன்கு தெரியும்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே இரண்டு விதமான நல்ல முடிவுகளை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது 150 ரூபாய்க்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்கும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அவர்களுடைய அகவிலைப் படியில் 5 ரூபாய் உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக கல்விச் சலுகைக்கு, வருமான வரம்பு 1,200 ரூபாய் என்று இருந்ததை 1,500 என்று உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். இதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும், கல்வித் துறையிலே இன்னும் பல சலுகைகள் நல்ல முறையிலே கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்வித்துறையிலே ஏழை மாணவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து, படிப்பதற்கு வசதி செய்திருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய வகுப்பார்களுக்கு கல்வித் துறையிலே பல சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்திலே பின்தங்கிய வகுப்பாருக்குச் சலுகைகள் கொடுத்தபோதிலும், அதிலே நல்ல பண வசதியுள்ளவர்களும் இந்தச் சலுகையால் பயனடைகிறார்கள். அதே நேரத்திலே பின்தங்கிய வகுப்பிலே இல்லாத ஏழை மாணவர்கள் 100-க்கு 100 மார்க்குகள் வாங்கியும் கல்லூரிப் படிப்பு படிக்கமுடியாத நிலையில் மிகவும் திண்டாடுகிறார்கள். ஆதலால், அந்தக் கல்விச் சலுகைகளை பின்தங்கிய வகுப்பாரில் பண வசதியுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேராத ஏழை மாணவர்களுக்கு அவை கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமாய் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆஸியாறுத் திட்டம் நல்லமுறையில் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம்தான். அது ஒரு நல்ல சிறந்த திட்டம்தான். அந்தத் திட்டத்தை இந்த மன்றத்திலே இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் பார்க்க வேண்டிய திட்டம். அந்தத் திட்டமானது மிகவும் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்பட்டாலும், அந்தத் திட்டத்தில் கேரள சர்க்காருக்கும், நமக்கும் சொந்தமான ஆனமலை, இடுக்கி ஆகிய இரண்டு நதிகளையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்வதற்குப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி, இந்தத் திட்டத்துடனே சேர்த்துக் கொண்டால், இந்தத் திட்டம் இன்னும் நல்ல முறையிலே நிறைவேற்றப்படும். அப்படி இந்தத் திட்டத்தோடு அவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுமானால், அதனால் கிட்டத்தட்ட 70,000 ஏக்கருக்கு

5th July 1962] [திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்]

மேல் அதிகமாகத் தண்ணீர் பாயும். எங்கள் உடுமலைப்பேட்டைப் பகுதி அதனால் செழிப்படையும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தம் ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் துறையானது மிகவும் சிறந்த முறையிலே முன்னேறி வருகிறது. இப்போது இயற்கையின் காரணமாக, மின்சார பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, மின்சார வெட்டு வந்திருக்கிறது. அதற்காக ஆங்காங்கே கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே எல்லாம், அனால் மின்சார நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, மின்சாரம் கிடைக்கச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே, சிறு ஜல மின்சாரத் திட்டங்களை எல்லாம் நமது ராஜ்யத்திலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியிலே அமராவதி அணைக்கட்டுக்கு மேலே அமராவதி கொம்பாறு ஜல மின்சாரத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்து நிறைவேற்றினால் குறைந்த செலவில் அதிகப் பலன் கிடைக்கும். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களுக்கு ஓரளவு நல்ல முறையிலே மின்சாரம் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, பட்டேட்டிலே 9 கோடியே 51 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 7 கோடியே 15 லட்சத்திற்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பலவிதமாக விதித்திருக்கிறார்கள். அதிலே விவசாய நிலங்களுக்குக் கெல்லாம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். தண்ணீருக்கும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். நிலத்திற்கு 80 சதவிகிதமும், தண்ணீருக்கு 100 சதவிகிதமும் போட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகமானது. இதன் மூலம் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலைவாசி ஏறுவதற்கு ஏதுவாகும். விவசாயிகள் இதனால் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். அதனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் குறைத்து விதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே மின்சாரத்திற்கு “ஹை டென்ஷ்”-னுக்கு 20 சதவிகிதமும், ‘லோடென்ஷ்’-னுக்கு 10 சதவிகிதம் என்றும் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். இதிலே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ‘லோ டென்ஷ்’-னுக்கு விதித்திருக்கும் வரி விவசாயிகளைப் பாதிக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், விவசாயிகள் ஏற்கனவே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஏற்கனவே குறைந்த பட்ச கட்டணமாகத் தண்ணீர் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், மோட்டார் பம்பு செட்டு வைத்து ஓட்டினாலும் ஓட்டாவிட்டாலும், 250 ரூபாய் ஐந்து ஹார்ஸ் பவருக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். அதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே இப்போது 10 சதவிகிதம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விதித்திருக்கிறார்கள். மூன்று இந்த மின்சாரக் கட்டணம் 4 பைசாவாக இருந்தது. பின்பு அதற்கு 2 பைசா சர்சார்ஜ் என்று போட்டு அது 6 பைசாவாக ஆக்கப்பட்டது. அது பின்னால் 7 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டது. இப்போது அதற்கு மேலும் 10 சதவிகிதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்] [5th July 1962]

கிறது. அப்படியிருந்தும், இந்த மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், இவ்வளவு வரி உயர்த்தினாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு மின்சாரமானது தங்களுக்குத் தேவைப்படும்போது பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், விவசாயத்திற்கு பகலிலே 6 மணி நேரமும், இரவிலே 8 மணி நேரமும் தான் சப்ளை கொடுக்கப்படுகிறது. பகலில் 12 மணி நேரத்திற்குக் கரண்ட் சப்ளை கிடைப்பதில்லை. இப்போது இந்த “கட்” வந்ததினால், பகலிலே உள்ள 6 மணி நேர சப்ளையையும்கூட குறைந்து, இரவில் 9 மணியிலிருந்து காலை 6 மணிவரைக்கும் கொடுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் எந்தவிதமான நன்மையும் அடையமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, தோட்டக்கால் பயிரிடும் விவசாய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். நெல் பயிரிடுவதாக இருந்தால், இரவிலேகூட தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொள்ளலாம். ஆனால் கரும்பு பயிரிடுவோரும், தோட்டக்கால் விவசாயிகள், சின்னச் சின்னப் பாத்திகள் கட்டி, அதிலே சோளம், தினை, கம்பு, ராகி போன்ற தானியங்களைப் பயிரிடவேண்டியிருப்பதால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரவு நேரத்தில் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதென்றால் மிகவும் கஷ்டம். அதுமட்டுமல்ல ஒரு சிறிய விவசாயி 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருப்பவன் ராத்திரி தண்ணீர் இறைப்பது என்றால் லைட் (விளக்கு) பிடிப்பதற்கு ஒரு ஆள் தேவைப்படுகிறது. இரண்டு நாட்கள் சேர்ந்தாற்போல் பணியிலும், குளிரிலும் இருந்து இரண்டு தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அவனுக்கு ஐயம், தலைவலி போன்ற சீக்கு வந்துவிடுகிறது. இதனால் விவசாயி அல்லல் படுகிறான். இதனால் விவசாயி கூலி ஆள் பிடித்து தண்ணீர் பாய்ச்ச வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அந்தக் கூலி ஆள் பகலிலே ரூ. 2-க்கு வேலை செய்தால் இரவில் வேலை செய்வதற்கு ரூ. 4 கொடுத்தால் தான் வேலை செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார். அதுவும் வாஸ்தவம் தான். ஏனென்றால், கூலிக்கு வருகிற தொழிலாளி இரண்டு நாட்களுக்குப் பணியிலும், குளிரிலும் இருந்து இரவில் வேலை செய்தால், மூன்றாம் நாள் அவர் சீக்காக படுத்துவிட்டால், அன்று அவருக்கும் அவருடைய குடும்பத்திற்கும் உணவு தேவைப்படுகிறது. அதற்குப் பணத்திற்கு எங்கே போவார்? ஆகையால் அவர் இரவில் வேலை செய்வதற்கு அதிகக் கூலிகேட்பதும் நியாயம் தான். ஆகவே, விவசாயி ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு விளக்கு பிடிப்பதற்கும், தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கும் ரூ. 8 கூலி கொடுத்து கஷ்டப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி ரூ. 8 கொடுத்தாலும், ஒரு நாளைக்கு வருகிற ஆள் மறுநாளைக்கு வருவதில்லை. அதனால் விவசாயியின் மகசூலும் கெட்டுவிடுகிறது. சென்ற ஐந்து வருஷங்களாக விவசாயிகள் தங்களுக்கு பகலில் மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும்கூட, இது வரையில் எந்த விதமான பரிகாரமும் இல்லை. அதனால், அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து விவசாயிகளுக்கு பகல் நேரத்தில் மின்சாரம் கொடுத்து செய்து உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் சொல்லுகிறபடி

5th July 1962] [திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி நாயக்கர்]

மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், 17 லட்சம் டன் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்வதற்கு பெரிய உபகாரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு இராத் திரிக்கு இல்லாவிட்டாலும், பகலில், 12 மணி நேரம் அவசியம் கரெண்டு சப்ளை கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-00
p.m.

* திரு. நா. பா. செங்கோட்டுவேலு: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கிற 1962-63-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவு திட்டத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான நல்ல திட்டமும் இல்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான ராசிபுரம் வட்டாரத்தில் நீர்வளம் மிகவும் குறைவு. ஆனால் அதே நேரத்தில் நில வளம் இருந்தும், நீர் இல்லாத காரணத்தினால் அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய பிழைப்பை நடத்துவதற்கு மிகுந்த அவதியான நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய அமைச்சராக இருந்த காரணத்தினால் அங்கு பயிராகும் மரவேள்விக் கிழங்கு பற்றியும் ஜவ்வரிசித் தொழிலைப் பற்றியும் அவர் நன்கு அறிந்திருப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அந்தத் தொழிலுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு கொடுத்து அங்குள்ள விவசாயிகளுடைய வாழ்வை செம்மையான முறையில் வளப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஜவ்வரிசித் தொழிலில் சுமார் 3,000 பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் நசிந்து விட்டால் அவ்வளவு பேர்களுக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும். எனவே, அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுத்து, சேலம் மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கும்படி இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக குடி நீர் திட்டம். ஐயாயிரம் ஜனத்தொகைக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்க வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் விரும்புகிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் ராசிபுரம் முனிசிபல் நகரத்திற்கு இதுவரை பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்கப்படவில்லை. எனவே ராசிபுரம் நகரத்திற்குக் குடிநீர் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 21½ லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் காடுகளெல்லாம் விறகுக்காக அளிக்கப்படுகின்றன. விறகுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க இன்னும் நல்ல முறையில் நமது அமைச்சர் அவை நல்ல திட்டங்களை தீட்டி காடுகள் அழிக்கப்படுவதை நிறுத்தினால், நமது காட்டுவளம் செம்மையுறும். கொல்லி மலை சரிவுகளில் சுமார்

[திரு. நா. பா. செங்கோட்டுவேலு] [5th July 1962]

5,000 ஏக்கர் நிலம் காபி, மிளகு, ஏலக்காய் போன்ற பயிர்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அந்த மாதிரி நிலங்கள் நீண்ட காலக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டால், அந்தக் காடுகளும் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும், அரசாங்கத்திற்கு வருமானமும் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமப் பொருளாதாரத்தில் கால்நடை செல்வம் முக்கியமானது. கால்நடைச் செல்வத்தை நல்த முறையில் பாதுகாக்கும் பொருட்டு வட்டாரத்திற்கு ஒரு கால்நடை மருத்துவ நிலையம் ஏற்படவேண்டும் என்று நிதி நிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ராசிபுரம் போன்ற பகுதியில் கால் நடை மருத்துவ நிலையம் ஏற்படுத்துவதற்குப் பணம் ஒதுக்கியிருந்தாலும், நிலம் இல்லாத காரணத்தினால், அங்கே வேலை தடைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இம்மாதிரி பணம் ஒதுக்குகிற நேரத்தில் நிலங்கள் வாங்குவதற்கும் சேர்த்துப் பணம் ஒதுக்கினால் வேலையைத் தடங்கல் இல்லாமல் உடனடியாகச் செய்து முடிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். எனவே இது சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தம்முடைய மாநிலத்திலே மின்வளத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், மின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி ஒதுக்கப்படுகிற நேரத்தில், தண்ணீர் இல்லாத சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக நாமகிரிப்பேட்டை பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்காக ரூ. 54,000 சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கே குடிப்பதற்கே தண்ணீர் இல்லாத நிலையில், மின்வளத்தைப் பெருக்குவது சாத்தியம் இல்லை. எனவே அந்தப் பணத்தை பன்றி, கோழி, ஆடு வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசிதழ் பதிவு பெறாத ஊழியர்களுக்கு அளித்துள்ள பஞ்சப்படி உயர்வை வரவேற்கிறேன். ஆனாலும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பஞ்சப்படி உயர்வுக்கேற்ப, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் பஞ்சப்படி உயர்வு இருந்திருக்குமானால், அது வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும். இந்தப் பஞ்சப்படி உயர்வை கிராம அதிகாரி கர்ணம் போன்ற கிராம ஊழியர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் சேர்த்து அளிக்குமாறு இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலத்தில் சிறந்து விளங்குவது நெசவுத் தொழில். நெசவுத் தொழில் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. இருந்தாலும், அந்தத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வு வளம் பெறுமாறு, அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு அளித்து அவர்கள் வாழ்க்கை முன்னேற்றப் பாதையிலே செல்ல அரசினர் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

5th July 1962] [திரு. நா. பா. செங்கோட்டுவேலு]

கல்லியிலும் சேலம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருப்பதினால், அங்கே ஒரு பெரி இயல் கல்லூரியும், மருத்துவக் கல்லூரியும் அமைத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுடைய கல்வி நிலை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களுடைய படிப்பிற்கு இன்னும் அதிக சலுகைகள் கொடுத்து அவர்கள் முன்னுக்கு வர அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களை தீட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட வர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் பிரச்சனையைப் பார்க்கும் பொழுது, என்னுடைய தொகுதியிலே இன்னும் நிறைய பேர் களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கும் நிலையிலே ஏராளமான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, அவற்றையும் அரசாங்கம் கவனித்துக் கூடிய சீக்கிரம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்தில் பெரிய தொழில்கள் தொடங்குவதற்கு வேண்டிய அரிய கனிச் செல்வங்கள் மிகுந்திருக்கின்றன. தங்கம், ஆஸ்பெஸ்டாஸ், மக்னீசைட், டால்மைட், உரோனியம், குரோமைட்; சுண்ணாம்புக் கல், பாக்கஸைட், இரும்புத் தாது, குரோமியம், மைகா, மாக்கல் முதலிய கனிச் செல்வங்கள் சேலத்தில் கிடைக்கின்றன. அவைகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி அங்கே பெரிய தொழில்களை ஏற்படுத்த வசதி இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒன்றும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை. எனவே அவற்றையெல்லாம் கவனித்து பெரிய தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஏழைகளைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையிலே அமைந்திருக்கிறது என்று என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இன்னும் பஸ் முதலாளிகள் போன்றவர்களுக்கும், சினிமா கொட்டகைக்காரர்களுக்கும் வரி போட்டிருந்தால், இந்த ரூ. 7 கோடி 15 லட்சத்தைச் சரிக் கட்டியிருக்கலாம். எனவே, இந்தத் திட்டத்திற்கு என்னுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1962-63-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஏறக்குறைய 35 கோடி ரூபாய் வரி போட வேண்டியிருக்கிறது. அதை அறிந்துதான் அரசாங்கம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பகுதி விவசாயிகளுக்குக் கூடுதல் வரியாக இருப்பதினால், அதைக் குறைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ந. சுப்பிரமணிய செட்டியார்] [5th July 1962]

அடுத்தபடியாக, திருச்சியிலே ஒரு கனரக பாயிலர் தொழிற்சாலை யையும், ஒரு என்ஜினியரிங் கல்லூரி அமைப்பதைப் பற்றியும் வரவேற்று, எனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மூன்றாவதாக, பிரைவேட் நிலங்களிலே குடியிருப்பவர்கள், 100 ஆண்டு காலமாகக் குடியிருந்தாலும், முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுக்காமல், குடியிருக்கும் மனையிலிருந்து அகற்ற வேண்டுமென்பதற்காக “பிரைவேட் நிலம்” என்று சொல்லி, லேட் வசதியோ, குடி தண்ணீர் வசதியோ பெறமுடியாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தால் அந்த இடத்தை அவர்களுக்கு ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுத்து, எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கல்விக்காக நமது சர்க்கார் 25 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். அது வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். பெண்கள் கல்விக்காக ரூ. 4,400 கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுவதை நிறுத்தி, சாதாரணமாக 5 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தால் அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய ஸ்ரீரங்கத்தில் எல்லாம் நன்செய் நிலமாக இருந்த போதும், கரண்ட் கொடுக்கும் விஷயத்திலே சில இடங்களிலே கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. 5 அல்லது 6 ஆண்டு காலமாகக் கேட்டும் இன்னும் சில கிராமங்களுக்கு அதிக மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. மின்சாரத்திற்காக ரூ. 100 கோடி ஒதுக்கியிருந்தும், 8 கம்பெனிகளுக்கு 25 டீட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பெறாமல் கொல்லியிருக்கிறார்கள். அது போதாது. ஐந்து ஆண்டுகளிலே 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யும் அரசாங்கம், கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாயாவது கம்பெனிகளுக்கு என்று ஒதுக்கி, விரிப்படுத்த உதவ வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறைந்த வருமானம் உள்ள ஏழை மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில், கல்விச் சலுகைகள் அளிப்பதற்காக, வருமான வரம்பை ரூ. 1,200 விருந்து 1,500 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதை ரூ. 2,400 ஆக உயர்த்தினால் மிகவும் நலமாகயிருக்கு மென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமயபுரத்தில் வாழும் ஏழைக் குடியானவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. அங்கு ஒரு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமயபுரத்திலே ஒரு பெரிய மாரியம்மன் கோவில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்த வேண்டும் அல்லது ஒரு அவுட் போஸ்டையாவது ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5th July 1962]

* திரு. இர. பொன்னப்பன் நாடார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்த வரையில் பலவிதமான ஆட்சேபணைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஜூலை மாதம் மூன்றாம் தேதியன்று, நமது தேசத்திலுள்ள எல்லா மாகாணங்களிலுமுள்ள நிதி நிலைமையைப் பற்றியும், என்னென்ன முறையிலே அங்கு வரிகள் விதித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் ஒரு சுற்றறிக்கை தரப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலும் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமென்பதற்காகப் புதிய வரிகள் போட்டு அதிக வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு ஆவன செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் ஆந்திராவில் நில வரியை உயர்த்துவதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டுவந்து, அது இன்று விவாதத்திலிருக்கிறது என்பதைப் பத்திரிகை மூலம் நாம் பார்க்கிறோம். எந்த மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், புது வரிகளை அதிகமாகப் புகுத்த வேண்டுமென்ற முறையிலே, இன்று எல்லா இடங்களிலும் பட்ஜெட்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் நன்கு உணர முடியும். ஆந்திராவிலே, ஸர்ப்பிளஸ் பட்ஜெட்டாக இருந்தபோதிலும், நிலவரியை உயர்த்த வேண்டும், விற்பனை வரியை உயர்த்த வேண்டும், மோட்டார் வாகன வரியை உயர்த்த வேண்டும் என்ற முறையிலே திட்டமிட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள். அண்மையிலுள்ள கோள ராஜ்யத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்கே புது வரிகள் எதுவும் போடவில்லை. ஆனால் 5 கோடி ரூபாய் கடனைப் பெறுவதற்கு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புதிய வரிகள் எதுவும் போடாவிட்டாலும், 5 கோடி ரூபாய் கடனைக் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தால், திட்டங்களுக்குத் தேவையான பணம் கிடைக்கிறது. மைசூர் ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டால், புது வரிகள் போடுவதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்திருப்பதாக, கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. பொதுவாக பஞ்சாப், ஒரிஸ்ஸா, ராஜஸ்தான் போன்ற பெருவாரியான மாகாணங்களிலே எல்லாம் துண்டு விழுந்து பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கிறது என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ரூபாய் 290 கோடி செலவழிப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். திட்டத்திற்கு அதிகமான பணம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே புதிய வரிகள் போடாமல் இருக்க முடியாது என்பதையும் நாம் ஓரளவு உணர வேண்டும். சாதாரணமாக, இந்தப் புதிய வரிகளைப் போடும் பொழுது, ஆங்கிலத்திலே கூறுவதுபோல, 'plucking the goose with as little squealing as possible.' அதே முறையில், தாங்குகிறவர்கள் தலைமேல் அதிகமான வரிகளைச் சுமத்தி, நல்ல முறையிலே பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள்.

நமது பட்ஜெட்டை பொறுத்தவரையில், இந்து, மெயில் போன்ற பத்திரிகைகள் தலையங்கங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். போடப்பட்ட வரிகளிலே பலவற்றை ஆதரித்தும், ஒருசிலவற்றை ஆட்சேபித்தும் எழுதியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இந்த பட்ஜெட்டை நிதானமாகக் கவனிக்கும்பொழுது, நல்ல முறை

[திரு. இர. பொன்னப்பன் நாடார்] [5th July 1962]

யிலே அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதற்குக் காரணம் நமது கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள்தான் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஹிந்துப் பத்திரிகையிலே அன்றாடம் பற்றி எழுதும்பொழுது, ஒரு “Versatile Finance Minister” என்று அழகாக ஒரு கட்டுறையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அனுபவம் பெற்ற, ஆற்றல் மிக்க ஒரு நிதி அமைச்சர் அமைந்ததன் காரணமாக இந்த மாதிரியான ஒரு பட்ஜெட்டை உருவாக்க முடிந்தது என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் ஒருசில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிற்றூறு-பட்டனங்கால் என்ற நடுத்தர நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை எங்களுக்குத் தந்ததைக் குறித்து உண்மையிலேயே நாங்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கடமைப் பட்டவர்களாக இருக்கிறோம், நன்றியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று, அந்த ஜில்லா மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு விஷயத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து தமிழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களின் பிரச்சனையைப் பற்றியது அது. சுமார் 6,000-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிறார்கள். அங்கே ஸர். வி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் துவாறாக இருந்தபொழுது, கட்டாயக் கல்வி அமல் நடத்தப்பட்டு, பல ஆரம்பப் பள்ளிகளும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளும் நிறுவப்பட்டன. இன்று இந்த மாகாணத்திலே, சென்னை நகருக்கு அடுத்தாற்போல், படித்த மக்கள் வாழும் பகுதி கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான். 641 சதுரமைல் விஸ்தீரணத்தில் 10 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஒரு சிறிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி 6,000-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்களை எப்படி அந்த அரசாங்கம் எடுத்தது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திருவாங்கூர் பள்ளிக் செர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுத்த ஆசிரியர்களை, இன்றைக்கு தரம் போதாது, படிப்பு போதாது, செர்வீஸ் போதாது என்று நமது அரசாங்கம் கருதுவது சரியல்ல என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு பள்ளிக் செர்வீஸ் கமிஷனால் தகுதி உடையவர்கள் என்று தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களை, அந்த அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று கருதி, நமது அரசாங்கம் மாற்றி அமைக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தனியார் துறையில் உள்ள பள்ளிகளானாலும் சரி, அரசாங்கப் பள்ளிகளானாலும் சரி, அந்த ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனையை நிதானமான முறையிலே பரிசீலனை செய்து, நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னும் பல உத்தியோகஸ்தர்கள் சம்பளம் வாங்காமலேயே இருக்கிறார்கள். சிலர் 1956-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து கூடச் சம்பளம் வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உத்தேச உயர்வு, மேல்

5th July 1962] [திரு. இர. பொன்னப்பன் நாடார்]

அந்தஸ்து முதலியவைகள் கொடுப்பதைப்பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டுமானால் ஒரு நல்ல குழுவை அமைத்து அதைப்பற்றி அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு இந்தச் சம்பளத்தை உயர்த்துவது போன்ற விஷயங்களை நல்ல முறையில் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நில வரியை உயர்த்தப் போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது நாஞ்சில் நாட்டில் இந்த நில வரி சம்பந்தமாகப் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அங்கு மணியங்கரம் என்ற ஒரு வரி விதிக்கப்பட்டு அந்த வரியால் வரக்கூடிய வருவாய் அங்குள்ள பத்மநாபசாமிக்கு போகிறது. அந்த முறையில் நாஞ்சில் நாட்டில் பல ஏக்கர் நிலம் அந்த வரியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு வரி இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்படிப்பட்ட ஒரு வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும் அதற்கு வேண்டிய சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் செய்தார்கள். அப்பொழுது இருந்த சூழ்நிலையில் அந்தச் சட்டம் இயற்றப்படாமல் அங்குள்ள சட்டசபை கலைக்கப்பட்டு விட்டது. அதனால் அந்தச் சட்டம் உருவாகி வரவில்லை. இப்பொழுதுள்ள கேரள சர்க்கார் அதற்குச் சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே கன்யாகுமரி பிரதிநிதிகள் அப்படிப்பட்ட சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டசபையில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று பழைய சட்ட சபையில் அதற்கு பில் தயாரிக்க வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் சட்டசபைக்கு வரவில்லை. அதனால் அங்கு சில ஏக்கருக்கு அதிகப்படியான வரி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த வரியுடன் இப்பொழுதுள்ள நிலவரியையும் போட்டால் அங்குள்ள நில உடமைக்காரர்களுக்குப் பல விதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே அந்த மணியங்கரம் என்ற சட்டத்தை எப்படி ரத்து செய்வது என்பதைப்பற்றிச் சட்ட நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆலோசனை செய்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக ட்ரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தமாக . . .

கனம் சபாநாயகர் : தங்கள் பேச்சை சீக்கிரம் முடித்து விடுங்கள். இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள்தான் இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் பேச வேண்டி இருக்கிறது.

திரு. இர. பொன்னப்பன் நாடார் : கன்யாக்குமரி ஜில்லாவில் அரசாங்க ட்ரான்ஸ்போர்ட் இயங்கி வருகிறது. சுமார் 102 பஸ்கள் ஷெடியூலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. நல்ல முறையில் அங்கு ட்ரான்ஸ்போர்ட் இயங்கி வருகிறது. அதிலிருந்து சுமார் 17 ஆயிரம் வரையில் கலக்ஷனாகி வருகிறது. வர வர கலக்ஷனும்

[திரு. இர. பொன்னப்பன் நாடார்] [5th July 1962]

அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது. அங்கு இன்னும் பல ரூட்டுகளை தேசிய மயமாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த ரூட்டுகளை யெல்லாம் உடனடியாக எடுத்து நடத்தினால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும். அதிக வருமானம் வரக்கூடியதாகவும் அது இருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பகுதி மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். மொழிவாரி மாகாணம் வேண்டும் என்று கிளர்ச்சி செய்ததின் காரணமாக அங்கு முன்னூலில் எந்த விதமான முன்னேற்ற வேலைகளும் நடைபெறவில்லை. அந்தப் பகுதி பல விதத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்தப் பகுதியிலும், அங்கு தொழில் ஸ்தாபனம் இல்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதியில் தொழில் துறையில், விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றமடையச் செய்ய நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ரப்பர் ஆலை வைப்பதற்கும் நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அத்துடன் கன்யாகுமரி ஜில்லாவிற்கு ரயில் இணைப்பு அவசியமாக இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் செய்துதர வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நாஞ்சில் நாட்டை நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்லுவார்கள்; அங்கு சாகுபடி செய்வதற்கு நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே நாஞ்சில் நாட்டை தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அங்கு தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இத் துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : அன்புமிக்க சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் வரவேற்று சில யோசனைகளை எடுத்துக் கூறி அதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய பல நண்பர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றும், நிலம் உடையவர்களுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டங்களையும், பஸ் முதலாளிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களையும், லாரிகாரர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களையும், தொந்தரவுகளையும் படிப்படியாகச் சொல்லி அதே சமயத்தில் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் அதிகப்படியாக வரி விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றும் எடுத்துக் கூறியும் வருகிறார்கள். பஸ்ஸில் போகக் கூடியவர்கள் ஏழைகள். அதனால் ஏழைகளுக்கு மறைமுகமாக வரி போடுவதாக ஆகும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஏனென்றால் பஸ்ஸில் போகக்கூடியவர்கள் சாதாரணமானவர்கள், அதனால் அவர்களுக்கு வரி போட்டு விட்டால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. அதனால் இந்த வரியை எதிர்க்கிறோம் என்று மறைமுகமாகச் சொன்னார்கள். பஸ் முதலாளிகள்தான் அதிகமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு வோட்டுப்

5th July 1962] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

போட்டவர்களை எல்லாம் இந்த வரி பாதிக்காது. எனக்கு வோட்டுப் போட்டவர்களில் நூறுக்கு 70 பேர்கள் இந்த வரியால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். மோட்டார் வரி, லாரி வரி இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அப்படி ஏதாவது பாதிக்கப்பட்டாலும் ஒருக்கால் 3/8 பைசா தான் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படும். லாரிகளில் சாமான்கள் போவதால் ஒரு கால் அவர்கள் பாதிக்கப்படலாம். மற்றப்படி எங்கள் பகுதியில் எனக்கு வோட்டுப் போட்டவர்களில் 100-க்கு 80 பேர்கள் இதனால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். அவர்களைப்பற்றி எந்த விதமான பிரச்சனையும் இல்லை.

சென்ற சட்டசபையில் முடிவு காலத்தில் ஒரு சிறந்த புரட்சி கரமான, உலகத்திலேயே இல்லாத வேறு எந்தச் சட்டசபையிலும் இல்லாத ஒரு புரட்சிகரமான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதன்படி நல்ல பலன் ஏற்படாவிட்டாலும் அது ஒரு புரட்சிகரமான சட்டம் தான். அந்தச் சட்டத்தினால் புரட்சிகரமான மாறுதல் ஏற்படலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் எதிர்பார்த்த அளவில் பலன் கிடைப்பதாக இல்லை. பெருவாரியான நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்த கோவிலார்களும், மடத்தார்களும் அவர்களுடைய நிலத்தை தங்களுக்குள்ளாகவே பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். கடவுளின் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய சந்ததிகள் பேராலும் தங்களிடம் வேலை பார்க்கக் கூடியவர்கள் பெயராலும், தங்களை அண்டியவர்களுடைய பெயராலும், மற்றும் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுடைய பெயராலும் நிலங்களை பிரித்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த நிலங்கள் உழுது கொண்டிருந்த தங்களுக்குத்தான் கிடைக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ரொம்ப நாட்களாக சாகுபடி செய்து விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு அந்த நிலங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே இப்படி அதிகப்படியாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள், குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லோரும் தங்களிடம் இருந்த நிலத்தை அவரவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்து விட்டார்கள். அந்த முறையில் சென்ற சட்டசபையில் இயற்றப்பட்ட சட்டம் பிரயோசனப்பட முடியாத நிலைமையில் போய் விட்டது. கடவுளுக்குப் பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் பல சட்ட நிபுணர்களை வைத்துக் கொண்டு இந்தச் சட்டம் பிரயோசனப்படாமல் செய்து விடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு விவசாயிகளைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்று பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். மணக்குடி என்ற ஊரில்—பண்டா சந்ததி பேரில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட ரகஸ்ய போலீஸ் விசாரணையில்—ஏதோ பயன்படுத்தப் பட்டார் என்பதற்காக அவரைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்று கருதி அப்படிச் சாட்சி சொன்னவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் சாட்சி சொன்னவர்கள் குடியிருக்கக்கூடிய இடத்தை பள்ளிக்கூடத்திற்கு என்று ஆர்ஜிதம் செய்து அதன்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [5th July 1962]

மூலம் அவர்களை வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

1-30
p.m.

வரி போடுகிறோம்; அதை வைத்து நல்லதெல்லாம் செய்கிறோம். வரி போட்டவர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறுகிறவர்கள் உலகத்திலே யாரும் இல்லை. வரி போட வேண்டுமென்று சொல்லாமல், யோசனைகள் மாத்திரம் சொல்கிறவர்கள் உலகத்தில் அனேகம் பேர்கள் இருக்கிறவர்கள். பள்ளிக்கூடத்தில் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாகப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும்; பி.எ., எம்.ஏ. வரையில் கூட இலவசமாகப் படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். ஹோட்டலில் சரப்படுகூட இனாமாகப் போட வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடும். பெட்ரோல், காற்று, தண்ணீர் இவையெல்லாம் இனமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் யோசனைகள் சொல்வதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள். ஆனால், வரி போடுகிறபோது எதிர்ப்பார்கள். அதை எதிர்கிறபோது, “ஏழை மக்களின் சார்பாக”, “மக்களின் சார்பாக” என்று பலவி. அனுபல்லவி பாட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். இது சரியல்ல.

இந்த வரி ஏழை மக்களைப் பாதிக்கவில்லை. நிச்சயமாக யாரைப் பாதிக்கும்? நிலம் புதிதாக வாங்கினவர்கள், கொஞ்சம் வசதிக்காரர்களாக மாறி இருக்கிற சாதாரண குடிகள், நாற்பது, அறுபது வாரம் வாங்கியதின் காரணமாகக் கொஞ்சம் முன்னேறி வந்திருக்கிற ஆட்கள், இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த வரியினால் தொந்தரவு ஏற்படும் என்றால், மூன்று ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரியை அடியோடு நீக்கிவிட்டு, மூன்று முதல் ஐந்து ஏக்கர் வரையில் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கொஞ்சமாக வரியை வைத்து, அதற்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் படிப்படியாக வரியை உயர்த்திக் கொண்டே போனால், சமக்கக்கூடிய அளவுக்கு, சமக்கிறவர்களும் நாம் பாரத்தை வைத்திருக்கிறோம் என்று பொருளாகும். அந்த முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இப்பொழுது காட்டுகின்ற எதிர்ப்பை எப்பொழுது காட்டியிருக்க வேண்டும்? கல்யாணப் பத்திரிகையிலேயே “நீங்கள் வருகின்றபோது உங்கள் ரேஷன் கார்டையும் சேர்த்து எடுத்து வரவும்” என்று எழுதும் ஒரு நிலை இருந்ததே “நான்கு தினங்களுக்கு முன்னதாக வந்திருந்த, தம்பதிகளை ஆசிரவதித்து; உண்டு, உடுத்திப் போகவேண்டும்” என்றெல்லாம் பத்திரிகையில் அழைப்பு போட்ட காலம் போக, ‘கல்யாணத்திற்கு உங்கள் வீட்டு ரேஷன் கார்டை எடுத்துக்கொண்டு எங்கள் வீட்டிற்கு வாருங்கள்’ என்று பத்திரிகையில் போட்ட காலமும் வந்தது. ரேஷன் கார்டைக் கொண்டுவந்தவர்கள் ஒருவரும் இல்லை என்றாலும், சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்காக அப்படிச் செய்தோம். அப்படிப்பட்ட காலத்தில் அட்டையைப் பிடித்து அகழியை தாண்டி கோட்டைக்கு வந்திருந்தால், விலைவாசி உயர்வுக்கு, தட்டுப்

5th July 1962] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

பாட்டிற்கு மறியல் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும், உள்ள படியே மக்களுக்குப் பெரிய பயன்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அந்தக் காலத்தில் அப்படிச் செய்திருந்தால் அது பொருத்தமாக, எதிர்க்கட்சிகளின் நல்ல எண்ணத்தைக் காட்டுவதற்கு ஏற்ற வழியாக இருந்திருக்கும். அப்பொழுதெல்லாம் அவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. இப்பொழுது பதினாறு, இருபது, இருபத்திரண்டு அஷன்சு வேண்டுமானாலும் அரிசி கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, விவசாயத் துறையில் வேறு எந்த மாகாணமும் எட்டிப் பார்க்காத அளவில் நாம் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும்போது, அதை வரவேற்று, அதைச் செய்கிற மந்திரிக்கு ஒரு ஆக்கமும், ஊக்கமும், உற்சாகமும் கொடுத்து, 'பேஸ், இன்னும் கொஞ்சம் முன்னேறுங்கள், எல்லோரும் அரிசிச் சாப்பாடே சாப்பிட்டட்டும்' என்று சொல்லியிருந்தால், இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும், அது ஏழை மக்களுக்கு நிச்சயமாகப் பயனுள்ள காரியமாக இருந்திருக்கும். எதிர்க்கட்சி என்றால், அரசாங்கம் செய்கிற சிறு தவறுகளைக்கூட பூதக் கண்ணாடி போட்டுப் பெரிதாகக் காட்டி, 'ஏழை மக்களின் சார்பாக', 'மக்கள் சார்பாக' 'வோட்டர்களின் சார்பாக', எடுத்துச்சொல்லி, அதைக் கேட்கின்ற மக்கள் விஷயம் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் சொல்கிறவர்களைப் பரிசாகச் செய்ய, விஷயம் தெரியாதவர்களாக இருந்தால் அவர்களுடைய அறியாமையை இவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளச் செய்வதுதான் எதிர்க்கட்சியினுடைய வேலை? எதிர்க்கட்சி என்ற ஒன்று ஏற்பட்டு, அது இருக்கிறவையிலும் இப்படிச் சொல்லத்தான் செய்வார்கள் என்றாலும் அவர்கள் மனதிந்தாவது உண்மை தெரிந்திருக்கும். அரசாங்கம் செய்கிற நல்ல காரியங்களைப்பற்றித் தனியாக அவர்களுக்குள்ளே பேசிக்கொள்கிறபோதாவது நல்லபடியாகச் சொல்லிக் கொள்வார்களோ என்னவோ? நாம் இங்கு பகிரங்கமாகப் பேசுகிறபோது அப்படியெல்லாம் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். பழைய காலத்தில் எதுவும் எடுத்துச் சொல்லாமல், இப்பொழுது, நம்முடைய சர்க்கார் திட்டங்களைப் போட்டு, நிறைவேற்றுகிறபோது, அதை எந்த எந்த கோணத்திலிருந்தோ, எந்த எந்த ரூபத்திலோ எதிர்ப்பது என்றால், கட்டாயம் எப்படியாவது எதிர்த்தே தீருவது என்பதுதான் எதிர்க்கட்சியினுடைய வேலை என்று தோன்றுகிறது. எப்படியிருந்தாலுங்கூட, இன்றைய தினம் நாம் முன்னேறியிருக்கிறோம்; நல்ல முறையிலே முன்னேறியிருக்கிறோம். வேறு எந்தத் தேசமும் அடைய முடியாத அளவுக்கு நாம் முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறோம். ஜனநாயக ரீதியில் இயங்கும் சர்க்கார்களில் இந்த அளவு முன்னேற்றத்தை எட்டிப் பிடித்த இன்னொரு சர்க்கார் உலக சரித்திரத்திலே சமீப காலங்களில் காண முடியவில்லை. நம்மோடு சுதந்திரம் பெற்ற வேறு எந்தத் தேசமும் இந்த அளவு முன்னேற்றம் அடையவில்லை என்றால் அதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது என்று நான் நினைக்கின்றேன். அப்படியிருந்தால் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் தெரிவிக்கட்டும். ஜனநாயக ரீதியில் வோட்டுச் சுதந்திரம் கொடுத்து, அரசாங்கத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்குச் சுதந்திரம் கொடுத்து, அரசாங்கத்தை வையக்கூடச்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [5th July 1962]

சுதந்திரம் கொடுத்து, ஊர்வலங்கள், கிளர்ச்சிகள் நடத்தவும் சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டு, அத்துடன் முன்னேற்றமும் இந்த அளவு அடைந்திருக்கிற நாடு வேறு எங்காவது இருக்கிறது என்று அவர்கள் தெரிவித்தார்கள் என்றால் ரொம்ப ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். நான் தெரிந்தவரை, இவ்வளவு அழகான முன்னேற்றம் அடைந்த நாடு வேறு இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். சில குறைபாடு அங்குமிங்கும் இருக்கத்தான் செய்யும். மார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும், எந்தச் சர்க்கார் அமைந்தாலும், கற்பனை உலகிலே, சினிமா உலகிலே சர்க்காரைக் கற்பித்து, அதற்கு உரிய எல்லா விதமான அங்கங்களையும் வைத்து எழுதினாலும் கூட, அதிலே கூட சில குறைபாடுகள் வந்துகொண்டுதான் இருக்கும். ஐதூறு ஆண்டுகள் கழித்தாலும், மனிதனுடைய தேவை வளரத்தான் செய்யும். அப்பொழுதும் குறைபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். இருக்கும் குறைபாடுகளை நீக்கினாலும், புதிதாகத் தோன்றிக் கொண்டுதான் இருக்கும். அந்தக் குறைபாடுகளை வைத்து எதிர்க் கட்சியினர் பேசிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் நல்ல கொள்கைகளை வகுத்துச் செய்கின்ற காரியங்களில், நாடு முன்னேற வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத் தோடு, ஆளுகின்ற கட்சியும், எதிர்க்கட்சிகளும் கூடியவரை ஒத்துழைக்க முன்வர வேண்டும். மேடையிலே வேண்டுமென்றால் வாக்குச் சாதாரியத்தைக் காட்டி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இங்கே வரும்போது, 'இந்த இந்த வரியைப் போடுங்கள், இதைப் போடாதீர்கள்' என்ற வகையில் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டும். சினிமாவுக்கு வரி போட்டால் ஏழை மக்களைப் பாதிக்கும், மோட்டாருக்கு வரி போட்டால் ஏழை மக்களுக்குக் கஷ்டம், நில வரி போட்டால் பாட்டாளி மக்களுக்குத் தொந்தரவு என்று ஏழை மக்களின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதிலே பெரிய பொருள் செறிந்த வாதம் ஒன்றும் இருக்கமுடியாது என்று சொல்லி, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

1-35
p.m.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 115. Notification issued with G.O. Ms. No. 1067, Revenue, dated 9th March 1962, regarding the disposal of cases pending before the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, against the orders of Sri M. S. Sarangapani Mudaliar as Deputy Commissioner, by the Judicial Officers. [Laid on the table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act XXII of 1959).]